

اطلاعات

یادداشت‌ها

دخالت کار آمد یا بی ثمر؟!

فتح ... آملی (جوادی)

با وجود سجون، حتی در همین روزهای رکود بازار و با وجود کاهش در قیمت آن نسبت به زمستان سال گذشته، هنوز هم هیچ تناسبی با درآمد خانوارها ندارد. به ویژه کسانی که در کلانشهرها و از جمله در تهران زندگی می‌کنند قادر به تأمین مسکن مناسب نیستند و ترخ اجاره‌بها هم کرچه در اسپن روزها به علت انکسار فضل نقل و انتقالات کاهش پیدا کرده اما همچنان کمر شکن است؛ به ویژه آنکه در تابستان اسمال پیش از قیمت خانه رشد را تجربه کرد.

با وجود گران شدن نرخ ارز اما هنوز قیمت برخی خانه‌ها و آپارتمان‌ها در تهران از آمریکا کم‌تر است و شنیدن اخباری مبنی بر قیمت هجده میلیون تومانی برای هر مترمربع آپارتمان در برخی مناطق شهر، هوش از سر آدم می‌برد. اخیراً وزیر مسکن در این رابطه اعلام نظری داشت که قرار است دولت و وزارت مسکن در این زمینه دخالت کنندو مسئله تمهید اجاره را به استحضار بگذارند تا مدت‌ها قراردادهای اجاره طولانی شده. در این رابطه چند نکته و سجد دارد که بی‌نی توجهی به آن می‌تواند اختلالات خانواد را به سر نوشت سایر خالته‌های بی ثمر و شکست خورده قلیی دچار کند. نخست آنکه صدور دستورالعمل و بخشنامه و حتی ورود سازمان تعزیرات به عرصه مسکن و دخالت در کار قراردادهای موج و مستاجر و تعیین تکلیف برای آنها نتیجه‌بخش نیست و نه به جایی نمی‌برد و جز آنکه با شان و اعتبار دولت به دلیل عدم تمکین مردم و با سرپیچی آن و یا بدور زدن آن بکاهد، دیگر نمی‌خواهد دانکین. حال این سؤال پیش می‌آید که پس چه باید کرد؟ آیا دولت باید صرفاً تماشاچی روند نامطلوبی باشد که در بازار خرید و فروش و اجاره مسکن در جریان است؟ و به وظایف حاکمیتی او چه می‌شود؟ قطعاً منظور نظر این نیست؛ چرا که براساس قانون اساسی، داشتن مسکن مناسب حق هر ایرانی است و دولت وظیفه دارد که به‌سری آنرا فراهم کند. درست به همین دلیل است که همه دولت‌ها سعی کرده‌اند به‌تجری این وظیفه حاکمیتی خویش را به انجام برسانند؛ از جمله در دولت پیشین که درصدد برآمد تا به منظور حل مشکل مسکن، ساخت صدها هزار واحد مسکن کنونی در دستور کار قرار دهد. درحالی‌که هزار میلیارد دلار هم صرف آن کرد. با آیان اِواهل به نتیجه مطلوب رسید؟ و آیا به حل بحران مسکن انجامید و آیا صرفاً از جمله وظایف حتمی او به حساب می‌آمد؟ حال این سؤال پیش می‌آید که اگر وظیفه دولت برای اجرای این اصل قانون اساسی، ساخت مسکن برای همه مردم نیست و نیز حق دخالت و تعیین سقف قیمتی و قیمت گذاری را هم ندارد، پس چه باید کرد؟

به اعتقاد نگارنده که تا به حال در چند یادداشت‌ها نیز خدمت عزیزان عرض شد، اقدام دولت تاکنون به آنچه که وظیفه اصلی‌اش بوده، عمل نکرده است و آن نظارت، هدایت و کنترل و تصویب قوانین مشرب‌سای تنظیم و کنترل بازار مسکن است.

در همه جای دنیا دولت به کمک شهرداری برای هر مشرب‌نامه‌ای تعریف می‌کند و اقدام دارد. اینکه چه مقدار جمعیت ظرفیت این شهر است، معماری شهر چه باید باشد. ضوابط ساخت و ساز چگونه طراحی شود که مهندسی و معماری مورد نظر جامعه و حاکمیت و اصولاً چه‌ره متوازن شهر را مورد تأثیر قرار ندهد و نیز به سوانامی جمعیت‌ها انجامد؟ از جمله وظایف دیگر حاکمیت هم این است که مسکن را از یک کالای سرمایه‌ای به کالای مصرفی تبدیل کند. حال ببینیم در این مورد چه کرده‌ایم؟

شهرهای بزرگ براساس قانونی‌باشی خود تک‌فام‌شدند. لذا شهردار خودش باید در تمام ایجاد کند؛ از گذشته تا حال این رسم بوده است که این هزینه‌های شهری و با تأمین هزینه خدمات شهرداری‌ها از درآمدهای پایدار تأیید یا بودجه و کمک‌های دولت باشد و یا محل فروش تراکم و یا درآمد قابل توجه چرمه‌ها و تعطلات. مثلاً کالی است که شما برای ساخت یک مجتمع تجاری صرفاً عوارض و تراکم آنرا برپازدید؛ پس از آن دیگر کاری ندارد. به نسبت نیاز شهرداری و شهردار به پول، این فروش تراکم شدت و ضعف پیدا می‌کند و چون برای یک مح‌مصوب، قانون خاصی وجود دارد و بیشتر از آن نمی‌توان گرفت و این رقم هم چندان قابل توجه نیست، فروش تراکم اضافه در دستور کار قرار می‌گیرد. از طرف دیگر چون شهردار می‌بای برای انجام روزه‌های بزرگ و نمایان و دهان پرکن خویش که نشانه قابلیت‌های مدیریتی و توان اوست، همیشه نیازمند پول بیشتر است، این روند استقبال می‌کند.

تراکم در یک منطقه تأقیطه است، عوارض آن مثلاً ۳۰ میلیون تومان، یک طبقه تراکم اضافه را شهرداری می‌فروشد به سه برابر این قیمت؛ یعنی مثلاً ۹۰ میلیون تومان. سال‌نزده هم با خوشحالی تمام آنرا می‌پذیرد. چرا که سه‌برابر هم خودش سود می‌کند. در این میان دولت به‌شهر به‌در می‌رسد و سیصد میلیون تومان و بیشتر و گاه‌بسیار بیشتر از آن هم سود نصیب سال‌نزد می‌شود و در این چرخه، هم دولت تماشاچی است و هم تمام نهادهای نظارتی و هم سیستم مالیاتی کشور. در مورد صدور مجوز مجتمع‌ها و واحدهای تجاری هم این چرخه سعی می‌ویب‌تر است و همین می‌شود که یک واحد تجاری که قیمت آن متری پنجاه میلیون و حتی بسیار بیشتر از آن است، وقتی می‌خواهد در پایان سال یکی دو میلیون تومان به دولت مالیات بدهد، از خرابی بازار کلاه می‌پوشاند و معلوم هم نیست که اگر بازار افتند خراب است، پس سطر و حاضر نیست مهم مغازه و از متری پنجاه شصت میلیون تومان کمتر بفروشد؟

و همین می‌شود که ترب در یک کلانشهر مجتمع تجاری سبزی می‌شود. آنها هم که سال‌هاست حرف آن هست اما عملی صورت نمی‌گیرد. مورد ارزش افزوده مالوات بخش مسکن و سکوت و تماشاخی خاموش کامل دولت برای حداقل گرفتن مالیات از این بازار کلان نقل و انتقال و سران‌شیز سرمایه، یکی دولت هیچ راهکاری ندارد و هیچ‌میان به همکار روهشایی سنتی ادما مالیات و بیشتر از حقوق‌بگیران بسته کرده است.

نکته دیگر سکوت تعجب‌برانگیز دولت در مورد اختلالات خان‌های خالی است که سال‌هاست حرف آن هست اما عملی صورت نمی‌گیرد. به نظر می‌رسد دولت به جای دخالت مستقیم در روابط مالک و مستاجر و تعیین سقف برای اجاره‌به‌ها و مسایلی و این دست، بهتر است با اصلاح مقررات، همکاری و تعامل با شهرداری و کنترل بر عملکرد و ایجاد محدودتهای قانونی و مناسب برای درآمدزایی برای شهرداری به تصویب قوانین کارآمد و نیز با استفاده از حق قانونی خود برای اخذ مالیات راره‌ها و سوداگری در این بخش را ببینند و جلوی ورود خطرکان سرمایه‌را به بخش و پیشگاه‌گری در این بخش بگیرد. در آن‌صورت وقتی بخش زمین و مسکن نقش اصلی خود را بازی دهد، کر هم عرصه فراوان صورت می‌گیرد، هم سوداگران بی تخصص و منفعت‌طلبان و رانت‌جویان از این بخش دل می‌کنند و هم قیمت‌ها به ثبات می‌رسد و هم مردم دعاگوی دولت و حکومت خواهند شد.

باهر: گفتگوهای مقامات آمریکایی و ایرانی،روزنه‌ای برای آینده است

نایب رئیس مجلس با اشاره به دست پُر روحانی در سفر به نیویورک، گفتگوهای مقامات آمریکایی و ایرانی را روزنه‌ای برای آینده خواند و گفت: اقدامات عملی مهم است.

محمدرضا باهنر در گفتگو با خانه ملت، در بباره اظهارات تائیانهو درباره ایران گفت: رئیس جمهوری با دستنی پُرتر از دوره‌های قبلی به سازمان ملل رفت و مطالب و مواضع صلح طلبانه خود را اعلام کرد و تأکید مجدد و جدی بر حقوق ایران در از آژانس و سایر عرصه‌ها داشت.

نماینده مردم تهران، ری، شمیرانات و اسلامشهر در مجلس اظهارات: نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، بی‌پایه بود نهادیات و حرف‌های آنها را مشخص می‌کند چندانکه وزیر امور خارجه کشورمان در گفتگو با یکی از شبکه‌های آمریکایی گفت: سرن رژیم صهیونیستی از ۲۰ سال قبل می‌گویند که‌اند شش‌م ماه دیگر سلاح هسته‌ای خواهند داشت و این شش ماه را تکرار می‌کنند که بی‌پایه بودن ادعاهای آنها را نشان می‌دهد. وی توضیح داد: خطوط اصلی و خط قرمز نظم در ساله‌های هشتادی و سایر موضوع‌ها با محوریت دفاع از حقوق ملت ایران کاملاً مشخص و این مساله برای آمریکایی‌ها و ۱۰۰روشن شده است. بنابراین این را در قالب یک طرح برپرسد ادامه مذاکرات است و نتیجه به این بستگی دارد که آنها هم چه اقدامی را دربار بازنده‌ها یا بیان‌بازان اگر غرب به دنبال یک مسابقه‌برد-یا باخت باشد، خودش بازنده خواهد بود، درباره رویکرد رژیم صهیونیستی در زمینه ایران‌هاست، تصریح کرد که جمهوری اسلامی ایران اصلاً رویکرد صهیونیستی را به مجلس ایران نکرده است. بنابراین این به نظر می‌رسد دولت همه وزارتخانه‌ها را به مجلس ایران نکرده است. نماینده مردم تبریز، آذربهر و اسکو در مجلس، تصریح کرد: تاکنون رئیس جمهوری اسامی وزرای پیشنهادی خود سسه وزارتخانه را به مجلس ایران نکرده است. شایان این به نظر می‌رسد دولت اسامی افراد که باید سکان را دراخته‌ها بدو نوزد را به دست بگیرند آبان به مجلس می‌دهد. اکنون جعفر توفیقی، علی اصغر عالی و سیدرضا صالحی امیری به سبب سربست و رفتار خانه‌های علم، آموزش و پرورش و ورزش و جوانان هستند که به توجه به اظهار نظر مجید امجدی معاون پارلمانی رئیس جمهوری برای اخذ رأی اعتماد به مجلس معرفی می‌شوند.

عضو هیات رئیسه مجلس از معرفی سه وزیر پیشنهادی علوم، آموزش و پرورش و ورزش و جوانان به مجلس در ماه آینده خبر داد.

علیرضا منندادی مسئولان در گفتگو با خانه ملت، درباره معرفی سه

وزیر پیشنهادی دولت به مجلس، گفت: به دلیل این که مجلس فقط هفته آینده

صحن پیشی دارد و زمان بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی برای کسب

رای اعتماد در صحن علنی حداقل نیاز به ۱۰ روز زمان دارد، بنابراین وزرای

پیشنهادی ، آبان به مجلس معرفی می‌شوند. نماینده مردم تبریز، آذربهر و اسکو

در مجلس، تصریح کرد: تاکنون رئیس جمهوری اسامی وزرای پیشنهادی خود

سسه وزارتخانه را به مجلس ایران نکرده است. شایان این به نظر می‌رسد دولت

اسامی افراد که باید سکان را دراخته‌ها بدو نوزد را به دست بگیرند آبان

به مجلس می‌دهد. اکنون جعفر توفیقی، علی اصغر عالی و سیدرضا صالحی

امیری به سبب سربست و رفتار خانه‌های علم، آموزش و پرورش و ورزش

و جوانان هستند که به توجه به اظهار نظر مجید امجدی معاون پارلمانی رئیس

جمهوری برای اخذ رأی اعتماد به مجلس معرفی می‌شوند.

حمایت ۲۳۰ نماینده مجلس از مواضع اصولی رئیس جمهوری

بقیه از صفحه اول
رواحل مسایل و مشکلات منطقه‌ای و بین‌المللی را با پذیرش واقعیات موجود و نقش موثر ایران قدرتمند بچونید.

به گزارش خبرنگار ما، در جلسه علنی دیروز مجلس شورای اسلامی، طرح دو فوریتی «اصلاح بند۴ ماده۵ قانون برقراری عدالت آموزشی در پذیرش دانشجوی برای دوره‌های تحصیلات تکمیلی و تخصصی»، مورد بحث قرار گرفت و کلیات آن به تصویب رسید.

بسه موجب ساده‌اشد این طرح با اصلاح بند ۳ قانون برقراری عدالت آموزشی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، موظف خواهد بود تا ۳۰ درصد ورودی‌های رشته‌های پزشکی عمومی، دستیاری تخصصی پزشکی و سایر رشته‌های گروه پزشکی را از طریق جذب دانشجویی بومی، با اولویت مناطق محروم و متناصب با نیاز استان‌ها، در چارچوب نظام سطح‌بندی پذیرش کند.

تعهد اخذ شده از مسئولان این بند برای خدمت در مناطق محروم تعهد سه برابر مدت تحصیل و قابل خرید و جابه‌جایی نیست.

ارائه مدرک فارغ‌التحصیلی مسئولان مذکور بعد از اتمام مدت مورد نظر، مجاز خواهد بود.

نایبرگان در زمان تعهد، مجاز به فعالیت پزشکی در سایر نقاط کشور نیستند. تحصیل این مسئولان در دانشگاه‌های استان مربوط در اولویت خواهد بود. ادامه تحصیل در مقاطع آموزشی بالاتر پس از طی حداقل نیمی از مدت زمان تعهد مسئولان این بند امکان‌پذیر است.

تعداد نمایندگان ناظر در شوراها

بررسی طرح دو فوریتی عضویت و لغو عضویت برخی نمایندگان مجلس در شوراها ی عالی، شوراها، مجامع و سایر هیات‌ها، در این جلسه ادامه یافت و به پی تصویب ماده یک آن، بررسی دیگر مواد این طرح به جلسه علنی آینده موکل شد.

بر اساس ماده یک، علاوه بر دیگر شوراها ی عالی و شوراهایی که نمایندگان در آن عضویت دارند، هر یک از شوراها ی زیر به تعداد تعیین شده نماینده ناظر خواهند داشت.

شوراهایی که یک نماینده ناظر دارند، عبارت‌اند از: شورای عالی فناوری اطلاعات، موضوع ماده ۴ قانون وظایف و اختیارات وزرات ارتباطات و فناوری اطلاعات، شورای عالی قضایی، شورای عالی انرژی، شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری، شورای عالی حفاظت

سخنگوی وزارت خارجه:

مقام‌های آمریکایی واقع‌بینانه با ایران رفتار کنند

سرویس سیاسی – اجتماعی:
سخنگوی وزارت امور خارجه با بیان این که امروز آمریکا در مقابل یک آزمون بزرگ قرار دارد که تا چه میزان توانایی آن در مقابل جنگ‌طلبان ارادار، تصدیق کرد: از مقام‌های آمریکایی انتظار داریم براساس سیاست و واقع‌بینانه با ایران رفتار و با تکریم به مات با صحبت کنند.

به گزارش خبرنگار ما، مرخیه افخم، سخنگوی وزرات امور خارجه روز گذشته در جمع اصحاب رسانه

در پاسخ به پرسشی درباره تغییر لحن آمریکا، رئیس جمهوری آمریکا در مقابل ایران در دیدار با تائیانهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، افزود: در هر تون آمریکا برای ایستادگی در مقابل نیروهای جنگ‌طلب بیشتر باشد، امکان تعامل سازنده با آمریکا بیشتر خواهد بود.

وی گفت: فشار ژاپنی- صهیونیستی به دلیل متزوی شدن و خصایبتان آنها از پذیرفته شدن سیاست‌های ایران در سطح جهانی ادامه می‌یابد. افخم به بیان این که بسیاری از تحلیل گران این روش و برخورد رژیم صهیونیستی را ستایو نینما شده تحلیل می‌کنند، تصریح کرد: تون دولت آمریکا ایستادگی در مقابل این فشارها برای ما معیار است.

سخنگوی وزارت امور خارجه با بیان این که ملایم‌ا تغییر سیاست است، امرای امیدواری کرد مقام‌های آمریکایی به سمت تغییر رفتار و رویکرد ها گام بردارند.

وی درباره برقراری روابط با آمریکا، گفت: همین میزان و ایران آمریکا در چارچوب نشست با ۵۰۱ طرف اتفاق، در بحث هسته‌ای قابل طرح است.

وی تصریح کرد: هیچگونه ورودی به مباحث دو جانبه و ریشه‌های عمیق تاریخیی روابط مطرح نشده است.

وی ن تعامل را از زمانی برای جدیت و صداقت آمریکا در تائید حقوق هسته‌ای ایران، دانست.

سخنگوی وزارت امورخارجه در پاسخ به پرسشی درباره بازگردانه کسدن اموال بلو که شده ایران در آمریکا، گفت: این موضوع در سطح اصلی و اصولی و مساله انرژی هسته‌ای و سایر موضوع‌ها با محوریت دفاع از حقوق ملت ایران کاملاً مشخص و این مساله برای آمریکایی‌ها و ۱۰۰روشن شده است.

بنابراین این را در قالب یک طرح برپرسد ادامه مذاکرات است و نتیجه به این بستگی دارد که آنها هم چه اقدامی را دربار بازنده‌ها یا بیان‌بازان اگر غرب به دنبال یک مسابقه‌برد-یا باخت باشد، خودش بازنده خواهد بود، درباره رویکرد رژیم

صهیونیستی در زمینه ایران‌هاست، تصریح کرد که جمهوری اسلامی ایران اصلاً رویکرد صهیونیستی را به مجلس ایران نکرده است. شایان این به نظر می‌رسد دولت همه وزارتخانه را به مجلس ایران نکرده است. نماینده مردم تبریز، آذربهر و اسکو

در مجلس، تصریح کرد: تاکنون رئیس جمهوری اسامی وزرای پیشنهادی خود

سسه وزارتخانه را به مجلس ایران نکرده است. شایان این به نظر می‌رسد دولت

اسامی افراد که باید سکان را دراخته‌ها بدو نوزد را به دست بگیرند آبان

به مجلس می‌دهد. اکنون جعفر توفیقی، علی اصغر عالی و سیدرضا صالحی

امیری به سبب سربست و رفتار خانه‌های علم، آموزش و پرورش و ورزش

و جوانان هستند که به توجه به اظهار نظر مجید امجدی معاون پارلمانی رئیس

جمهوری برای اخذ رأی اعتماد به مجلس معرفی می‌شوند.

عضو هیات رئیسه مجلس از معرفی سه وزیر پیشنهادی علوم، آموزش و پرورش و ورزش و جوانان به مجلس در ماه آینده خبر داد.

علیرضا منندادی مسئولان در گفتگو با خانه ملت، درباره معرفی سه

وزیر پیشنهادی دولت به مجلس، گفت: به دلیل این که مجلس فقط هفته آینده

صحن پیشی دارد و زمان بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی برای کسب

رای اعتماد در صحن علنی حداقل نیاز به ۱۰ روز زمان دارد، بنابراین وزرای

پیشنهادی ، آبان به مجلس معرفی می‌شوند. نماینده مردم تبریز، آذربهر و اسکو

در مجلس، تصریح کرد: تاکنون رئیس جمهوری اسامی وزرای پیشنهادی خود

سسه وزارتخانه را به مجلس ایران نکرده است. شایان این به نظر می‌رسد دولت

اسامی افراد که باید سکان را دراخته‌ها بدو نوزد را به دست بگیرند آبان

به مجلس می‌دهد. اکنون جعفر توفیقی، علی اصغر عالی و سیدرضا صالحی

امیری به سبب سربست و رفتار خانه‌های علم، آموزش و پرورش و ورزش

و جوانان هستند که به توجه به اظهار نظر مجید امجدی معاون پارلمانی رئیس

جمهوری برای اخذ رأی اعتماد به مجلس معرفی می‌شوند.

عضو هیات رئیسه مجلس از معرفی سه وزیر پیشنهادی علوم، آموزش و پرورش و ورزش و جوانان به مجلس در ماه آینده خبر داد.

علیرضا منندادی مسئولان در گفتگو با خانه ملت، درباره معرفی سه

وزیر پیشنهادی دولت به مجلس، گفت: به دلیل این که مجلس فقط هفته آینده

صحن پیشی دارد و زمان بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی برای کسب

رای اعتماد در صحن علنی حداقل نیاز به ۱۰ روز زمان دارد، بنابراین وزرای

پیشنهادی ، آبان به مجلس معرفی می‌شوند. نماینده مردم تبریز، آذربهر و اسکو

در مجلس، تصریح کرد: تاکنون رئیس جمهوری اسامی وزرای پیشنهادی خود

سسه وزارتخانه را به مجلس ایران نکرده است. شایان این به نظر می‌رسد دولت

اسامی افراد که باید سکان را دراخته‌ها بدو نوزد را به دست بگیرند آبان

به مجلس می‌دهد. اکنون جعفر توفیقی، علی اصغر عالی و سیدرضا صالحی

امیری به سبب سربست و رفتار خانه‌های علم، آموزش و پرورش و ورزش

و جوانان هستند که به توجه به اظهار نظر مجید امجدی معاون پارلمانی رئیس

جمهوری برای اخذ رأی اعتماد به مجلس معرفی می‌شوند.

اخبار داخلی

دکتر ظریف: دولت ذره‌ای از آرمان‌ها و حقوق مردم کوتاه نخواهد آمد

نیدار وزیر امور خارجه و کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل باشد که کارها و مشکلات یک شبه و با یک ملاقات حل نمی‌شود و این گونه مسائل با صبر، متانت و حوصله به پیش خواهد رفت. وزیران امور خارجه مجارستان و کره شمالی هم با ظریف دیدار کردند.

انتقاد وزیر خارجه از سخنان اوپاما

وزیر خارجه ایران با انتقاد از سخنان روز دوشنبه اوپاما مبنی بر روی منافع مردم بزرگ ایران قیبال ایران با بیان این که حرف‌های اوپاما کاملاً غیرقابل قبول بود اما غیرقابل پیش‌بینی نبود، در ادامه از مجامع هت‌ری و منابع بخش برنامهای این شبکه‌ها به اهداف خود خبر برد.

ای افزود : ذات رژیم صهیونیستی بر اساس دروغ گویی استوار است، رژیمی که ۲۲سال

است به جامعه جهانی اعلام می‌کند که ایران شش ماه دیگر سلاح هسته ای تولید خواهد کرد، ادامه بازی هایش دروغ گویی، فریب، آتش ساعت ۶ صبح سه شنبه است.

افزوده است: رژیم ایران در ملاقات‌های دیروز برای تأکید بر این که هم ادامه دارد. چند مصاحبه هم کردم که صدا و سیما شایب خودش بخشد. ضمناً از یک گزارش خبری و فهم جامعه خواستم که مصاحبه را در کنار فرش هدایای به سازمان ملل متحد در زمان سفرم که نشر بنی دلم سعدی را با آن به سازمان ملل متحد ورم انجام دهد. اگر فرصت کردید نگاه کنید.

یک مصاحبه هم با الملتایور داشته که امروز چاپ شد.

او توییت هم در مورد سخنان اوپاماس از ملاقات‌ها و با تائیانهو و نخستنم که با تئندترین لحن مودیانه

حرف‌ها و جهت گیری اوپاما را به شدت نقد کردم. اگر اجازه بدهید می‌خواستم تحلیل خود را در مورد این سخنان تحلیف شما تقدیم کنم.

چند روزی است در این صفحه اظهارات درست منتقل نشده‌باشد و مقام‌های برجنی نسبت به آن واکنش نشان دهند.

مقام‌های بین‌المللی از سخنرانی دکتر روحانی استقبال کردند و آن را فصل جدیدی از همکاری‌های خارجی ایران دانستند و این روش کاری ما در صحنه های بین‌المللی خواهد بود.

وزیر امور خارجه اضافه کرد: رژیم صهیونیستی درباره دستگیری یک جاسوس ایرانی، با بیان این که ستانروای تکراری رژیم صهیونیستی برای همه شناخته شده است، گفت: مقام‌های غربی دستگیری یک جاسوس را با سفر روحانی به نیویورک و مذاکرات موفقیت‌آمیز با هماشتیان را نوعی طرحی برای خروج از انزوا تحلیل کردند.

وی افزود: رژیم صهیونیستی چون توان رسیدن به اهداف توسعه‌طلبانه خود را ندارد، دست به تفاهم طرفین براسای ادامه مذاکرات و آغازی بر روند مذاکرات و تعاملات تان در طرف است، به تفاهم طرفین براسای ادامه مذاکرات و نیمه‌دوره همراه اشاره کرد و گفت: ما رویکرد دو مرحله‌ا در پیشگاه کردیم.

وی ابراز امیدواری کرد در دوره بعدی مذاکرات چارچوب و چشم‌انداز مذاکرات مشخص شود و براساس اقدامات صورت گرفته، درباره گام‌ها و اقدامات بعدی تصمیم‌گیری شود. آمد و قانون قبلی درباره تمهید نشدن اجازه اقامت ایران اجرائی نبود. وی این اتفاق را ناشی از پیگیری کنسولی و ریزانی با مقام‌های امرات دانست و گفت: تسهیلاتی برای رفع مشکلات اقامتی ایرانیان مقیم امرات وجود آمده است.

سخنگوی وزرات امور خارجه در پاسخ به پرسشی درباره حقوق بشر سازمان ملل اشاره کرد و گفت: مذاکرات صورت گرفته در دیدار با کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل تأکید کرد که این مساله باعث می‌شود که نشان حقوق بشر و جایگاه بین‌المللی آن بیش از هر چیز دیگری آسیب ببیند.

ای افزود: ستانفانه امروز دولت کشادا در مورد وضع حقوق بشر ایران سخن می‌گوید که در رژیم صهیونیستی برای رسیدن به اهداف پلیدشان از هر فشار و تهدید و قطعیت سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

دکتر ظریف تأکید کرد بود و هیچ تانسف او در نقشی که مردم‌متمدن‌کشادا دولتی دارند که به بزرگترین حامی هسته‌ای در دنیا تبدیل شده است و با اسرائیل در همکاری با اسرائیل در سزایران سخن می‌گویند که به سزایران برای مردم کشادها هم سز نگرانی و خجالت چیزی دیگری به همراه ندارد.

چهارشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۲ - ۲۶ دیقده ۱۳۹۲ - ۲۰ اکتبر ۲۰۱۳ شماره ۲۵۷۰۵

اصالت صلح

سیدمحسن سیدپین*

بعد از سفر رئیس جمهور اسلامی ایران به نیویورک و بالا گرفتن بحث‌ها و اختلاف‌نظرها درباره رابطه با آمریکا هر چه به مطبوعات جناح‌های مختلف سیاسی نظر کرد کم‌تر اظهار نظر‌ها را فراتر از نظرات شخصی مشاهده نمود و آثار آنکه وقتی انقلاب و نظام پسوند اسلامی دارد سباز ار است بقول ۵۹ سوره نساء حرف آخر را خدا و رسول بزند و چنانچه تنازعی هست به کتاب خدا و سنت

همایش مولانا در تاجیکستان

دکتر علی اصغر شعردوست – **سفیر ایران در تاجیکستان**

اشاره: همایش بزرگداشت عارف و شاعر نامی، مولانا جلال‌الدین محمد بلخی خراسانی و محفل مولوی خوانی با حضور آقایان: دکتر علی اصغر شعردوست، سفیر جمهوری اسلامی ایران در تاجیکستان، میرزا شاهرخ اسراروی، وزیر فرهنگ این کشور، مهمان بختی، رئیس اتحادیه نویسندگان تاجیکستان، عبدالحمید صمداف، معاون این اتحادیه، ستارزاده رئیس انجمنیتوی زبانهای تاجیکستان، جمعی از بزرگان علم و ادب و فرهنگ، اساتید دانشگاه، شاعران، نویسندگان، دانشجویان، ناشران و اصحاب رسانه، در اتحادیه اتفاق نویسدگان، واقع در دوشنبه پایتخت جمهوری تاجیکستان برگزار گردید.

دکترشعردوست در سخنانش این روز بزرگ را روزی شادی بخش و روز آرزو خواند که به نام مولانا و شمس تیریزی زینت یافته و با یاد از تیریز که به کرات در اشعار مولوی آمده، این شهر را با در داشتن یادگاری از خجند، همچون انگشتری که نگین کمال خجندی را در دل دارد توصیف کردند. شاعری که می‌گوید:

از بهشت خدای عزوجل تا به تیریز نیم فرسنگ است و پسا در جای دیگر در دوری از این شهر، آن هنگام که او را به «سرای» گسیل داشتند، می‌سراید:

تیریز سرا به جای جان خواهد بود

پیوسته بدو دل نگران خواهد بود

سرباخ ز چشم من روان خواهد بود
اشاره به مقبره اشعرای تیریز که با قدمت ۷۰۰ ساله آرامگاه بیش از ۵۰۰ عارف، شاعر، صوفی و مورخ بزرگ است و نشان از مهد علم‌پور ایران و مردمان دانش دوست مشرق زمین دارد، در مقایسه با بزرگترین آرامگاه بزرگان عرصه‌های دانش شده در فرانسه با قدمت ۱۷۰ ساله، این عظمت و بزرگی در نفوذ علمی و فرهنگی را مایه افتخار مردم ایران و تاجیکستان خواهد گفت:

امیدلدام روزی فرارسد که ما مردمان کشورهای هم‌فرهنگ بزرگداشت مولانا جلال‌الدین را یکجا بر گزار نماییم؛ زیرا شایسته است که کثراهوهای مانند ایران، تاجیکستان، افغانستان، پاکستان، ترکیه و سایر کشورهای که از این آیشخور فرهنگی بهره‌مند هستند، با هم در کنار هم بزرگداشت مشاهیر شرق را برگزار کنند.

تلاش و جسدان عمومی در جهان امروز که به تعبیر شیخ اشراق «شُرّالقول» بوده و به دلیل سیطره علوم تجربی محض بر روح و کالبد انسان، بارقه‌ها و عوالم را از آمیز عرفان را کم‌رنگ کرده، بر این معطوف است که برای رفع خلأ پیش آمده، از دیدگاه معرفت‌شناسانه و تجربه‌شهودی عارفانی چون سلطان عاشقان جلال‌الدین محمد مولوی بلخی بهره گرفته و جبران مافات نماید.

مولانا یکی از شخصیت‌های بزرگ جهانی است که نقش فراوانی در احیا و غنای فرهنگ و عرفان ایرانی و بلکه بشری ایفا نموده و به دلایل گوناگون نه تنها بر تارک زبان و ادبیات فارسی و عرفان اسلامی، بلکه ادبیات جهان نشسته است. شخصیتی که به باور خاورشناسان غربی و اندیشمندان اسلامی و ایرانی، یکی از آباء بی‌نظیر انسانیت است که دین و معرفت را با امر قدسی و تجربه دیدار با عوالم بر تر درآمیخته است. کلام شخصیت در عالم اسلام و عرفان توانسته است فراتر از حد و شان خاص قومی و بومی، در غنای فرهنگ بشری چنان نقش برجسته‌ای ایفا کند که اندیشمندان سراسر عالم را علی‌رغم همهٔ اختلافات و تفاوت‌های صوری، پس از گذشت هفت قرن گرد هم آورده بر سر خوان خودبیشاند و هم‌کار داد طن خویش یار وی گردند؟ همچنان در عظمت مولانا مثنوی می‌نویسند، در حالی که آن دریای بیکران همچنان غواصانی را می‌طلبد تا در کرانهٔ عمیق تر آن شناگری کنند.

مثنوی معنوی مولوی هست قرآن در زبان پهلوی

ایندیدم دلم که آن عالی‌جناب، نیست پیغمبر، ولی دارد کتاب

انعکاس دغدغه‌های انسان

هنر مولانا در مثنوی برای انعکاس دغدغه‌های انسان، در هر بهره از زمان، از جمله عصر حاضر ستودنی است. این کتاب ندای وحدت‌انسان را سر می‌دهد و اگر تضادی در آن دیده می‌شود، تضاد درونی انسانی است. از این روست که می‌توان مولانا را نخستین سفیر صلح جهان دانست که همهٔ مردم را فراغ از زبان و رنگ و قوم و نژاد به همدلی دعوت می‌کند:

ای بسا هندو و ترک هم‌زبان

ای بسا دو ترک چون بیگنانگان

پس زبان همدلی خود دیدار است
همدلی از هم‌زبانی خوشتر است
وی عارف و فیلسوفی است که کلمات را از بیسان آنچه در درون بر تالطمش می‌گذشت، قاصر و عاجز می‌دانست. روح شیدا و تازهای اندکی مولانا پس از دیداری بدان دست یافته بود، همسازي چندانی با الفاظ و قوالب کهنه نداشت. الفاظ فرسوده و بی‌جان و قوالب خشک و سخت نمی‌توانست نمایاندهٔ اندیشهٔ والای او باشد. در سراسر غزلیات شورانگیز او به وفور شوریدگی، آرزوگی و اعتراض او با قالیهای دشوار و بی‌جان را می‌بینیم:

رستم از این بیت و غزل ای شه و سلطان ازل

مفتعلن مفتعلن مفتعلن کشت مرا

قافیه و مغلطه را گو همه سیلاب بر سر

پوست یزد پوست یسود درخور مغز شعرا
و با وجود این، مولانا نیک می‌دانست که «برهم زدن حرف و گفت و صوت»، آرزویی است دست نیافتنی. مولانا هرگز نخواست مانند مقلدان معاصر خود نقش کشی الفاظ بی‌جان و مرده باشد، بلکه میسجایی بود که با اعجاز خود کلام مردم را جانی تازه بخشید. شعر در زبان او هجوم معانی و خروش مفاهیم تعبیر‌نایاب‌بر است. او به دنبال قافیه نمی‌رود، بلکه قافیه را به دیال خود می‌کشد. وی حتی به دنبال شعر هم نمی‌رود:

ای آن که اندر جان من تلقین شمرم می‌کنی

گر تن زین خامش کنم، ترسم که فرمان بشکنم
مثنوی و دیوان غزلیات مولای بلخ، دریای مظاهر و طوفانی است که آرامش از بیبا و هیجان آن دانش‌انگیز است. سروده‌هایی که روحی نارام و بی‌قرار را بر از هیجان و نیرو و لبریز از شور و جذبه را منعقد می‌کند. مولانا به طرز بی‌سابقه و کنیظر مفاهیم عرفانی را چنان با زبان غنایی و عاشقانه ادا کرده است که جذب و هضم آن، جز برای طایع خاص، ظریف و نادرپسند که در موسیقی روحانیتی جستجو می‌کنند، دشوار می‌گردد. موسیقی بسیاری از غزلیات شورانگیز او همچون صدای متوالی امواجی خورشان است که بدان‌ها را به صخره‌های ساحل می‌کوبد. به گونه‌ای که نه در غزلهای هیچ عارف شوریدهای این شور تسکین‌ناپذیر، در اشتداد عشق و فلسفه، ای بی‌اعتنایی به هر چه که عشق نیست دیده می‌شود و نه در دیوانهای غنایی هیچ صوفی مجذوبی.

شعر تاسوده

اشعراقفید عبدالحسین زرین‌کوب که از مولوی شناسان بزرگ است، بر این عقیده بود که در مقابل تعلیم سرشار از اسراربلند، که مولانا در مثنوی درو لایت خویش نشان آنها را به صورت شعر سرود، زندگی او هم در سلوک روحانی مستمر، که از همان سالهای کودکی وی آغاز شد، شعری بود که مولانا آن تاسوده، بلکه آن را ورزید، و تحقق داد و به پایان برد... می‌پردازم بدون درک این شعر تاسوده، بدون نفوذ در انگیزه‌هایی که این زندگی را در توالی سالهای عمر، به هدف روحانی یک سلوک معنوی نزدیک کرد، فهم هماهنگی شگرف و معجزه‌آسایی که در حیات مولانای او و بر شعرش وجود دارد، ممکن نیست.

زندگی مولانا سرخ‌چانه و جنون‌آمیز جوانمردی است که پیش از آنکه صبح معرفت، از مشرق سرش برهد و «شمس» عشق در افق اقبالش طلوع شود، زاهدی باترس، سجادهدشینی باوقار، عاشق زریک، مرده‌ی گریان بود و وقتی در چنگالش گرفتار شد و دولت عشق را نصیب برد، زنده‌ای خندان، عاشقی پزبان و آفتابی بی‌سایه شد و این همه را وادامد آن بود که دل‌رانه و فرارغ از بندگی و سلطنت و شریعت و ملت، تن به قضای عشق عدا و پا در قماری عاشقانه نهاد:
خُشک آن قماربازی که بیاخت هر چه بودش
و نمائد هیچش الا هوس قمار دیگر

اشاره: بخش نخست این نوشتار در شماره پیشین صفحه ایران‌شناسی از نظر خوانندگان گرامی گذشت. *اینک دنباله و پایان سخن.*

شناخت ایران اگر با مهر به ایران توأم نباشد، جز دُرّ آگاهی چیزی به بار نخواهد آورد. چنان‌که در سیه‌ای چنین شناخت‌ناادرست عاری از مهر و طن است که آن یکی کوشیده ثابت کند که «ملائهٔ نوروز» یک جشن ایرانی نیست، یا بخشی از حماسه ملی ایران اقتباسی از افسانه‌های یونانی است.

آن دیگری بی‌بهره از کترین آگاهی از اساطیر ایران، سخنرانی کرده که ضحاک، این زشت نماد بیدادگری و جاری که مغز جوانان این مرزوبوم را اخورشت‌ماران‌رسته از دوشش می‌کرد، در واقع یک مصلح نیمه‌کمونست بوده که می‌خواسته نظام طبقاتی را در ایران براندازد و فردوسی چهره او را مسخ کرده‌د در مقابل، کاوه آهنگر این نجیب‌ترین شخصیت در سراسر حماسه ملی ایران – که علیه ستم و بیداد قیام کرد، کسی بود شبیه شعبان بی‌مخ زمانهٔ ما!

در سیه‌ای چنین شناخت عاری از مهر و آزرم است که آن یکی، حافظ را میخسوزای لالایی و بی‌دین که اتفاقاً او از خوش داشته و طربسی می‌دانسته،

معرفی می‌کند و آن بالا را بر سر دیوانش می‌آورد و آن دیگری که سراسر ادب غنایی باآزوش ایران را ادبیات مذکر انگاشته، در باره باکترین نوع همدلی و همونایی دو شخص عارف وارسته، یعنی مولوی و شمس با ممدگیری از دهن بیمار خود، آن یادهای شرم‌آور او را می‌نویسد و آن دیگری، زیباترین جلوه‌های جان‌شقاق بشری، یعنی عرفان ایرانی را چیزی جز نشخوار بنگ لودهٔ آموزه‌های نوافلاطونی نمی‌انگارد و آن دیگری که قلم فرسایی کرده، کار را به جایی می‌رساند که می‌گوید نام پارس و زبان پارسی به علت شباهتش به زوزه و عوعوی سگها از پارس کردن سگها مأخوذ است! دلدسوخته‌ای می‌گفت: «چرا ایان، این چنین تاریخ و فرهنگ ایران را زشت و پلشت قلمداد می‌کنند؟» گفت: نمی‌دانم!

در گذشته نیز ایران چند تن از این گونه فرزندان ناسپاس داشت، مگر نبود آن وزیر مغفوک دیار آل بویه که می‌گفت: «به آینه نمی‌نگرم تا چهرهٔ گریه یک عجم را نبینم!» او مرد، چنگ و دندانش فرو ریخت؛ اما ایران و شکوه تاریخ و فرهنگ آن خواهد ماند.

قلمرو فرهنگی ایران

گام دوم در راه رسیدن به شناخت ایران، تعیین مرزهای قلمرو فرهنگی ایران است. از نظر تاریخی مرزهای ایران از سربخ‌ج‌دات کنونی کشور ایران فراتر می‌رود و گستره

یک ویژگی بارز تمدن ایرانی، توان بسط و گسترش و قدرت نفوذ و تأثیرپذیردانی است.

فرهنگ ایرانی جنبه جهانی دارد و یادگارها و نشانه‌های رواجش در هر چهار سوی گیتی به جای مانده است: باورهای دینی، سبک معماری، پرآکندگی گویشتا، بناهای یادبود و سنگ‌نگار ه‌ها، تندیسها و کتیبه‌ها

جغرافیایی پهنآوری را در غرب آسیا در می‌گیرد، که وسعت آن چند برابر وسعت ایران کنونی بوده است و محققان گاه از آن با نام «ایران بزرگ» یاد می‌کنند.

منظور از ایران بزرگ همه سرزمینهایی است که از دیرباز تا امروز، همه تیرهای ایرانی نژاد و ایرانی‌زبان در آن می‌زیسته‌اند و می‌زیند. سرحداث این کشور بزرگ در شرق، تا آن سوی مرزهای شرقی افغانستان و فلات آمیز و دشت‌های فرغانه می‌رسد. در غرب علاوه بر بخشی از بین‌النهرین و آسیای صغیر و قفقاز، کرانه‌های دریای سیاه و دشت‌های جنوب روسیه را در بر می‌گیرد و در شمال، از مارا دالنهر فراتر رفته، تا آن سوی سیر دریا و سواحل دریایچه آرال را شامل می‌شود.

تاریخ این سرزمینها و فرهنگ و زبان مردم آنها در ادوار مختلف با تاریخ ایران و فرهنگ و تمدن مردم ایران پیوند نزدیک داشته و دارد. فرهنگ ایرانی از آن ایالات و کشورهای دور و نزدیک فراتر رفته و به سرزمینهای دور‌تری راه یافته است و از این روست که مرزهای

گنج ایران

جام شیردل

کَلَمَکَرِه (به گویش لری:

جایگاه بسز (کل) و انجیر)

یک غار مهم تاریخی در شهر تان بلندخر در جنوب استان لرستان است که در ۲۲ مرداد ۱۳۸۴ به‌عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسید.

کَلَمَکَرِه را سال ۱۳۳۸ چوپانی که در تعقیب گمشده‌اش بود، به صورت اتفاقی کشف کرد. او در دهانه غار که دالانی طولانی و منتهی به تالارهای اصلی

است، یک سکه یافت و این به کشف‌ی وی و کشف کل گنجینه انجامید. سازمان میراث فرهنگی پس از آگاهی، گروهی را برای حفاظت راهی کرد؛ اما در این فاصله قاچاقچیان هم‌ه‌اشیا را خارج کردند؛ آشیایی که قدمتش به اواخر دوره ماد و اوایل هخامنشیی است، و احتمالاً در خزانه دولت هخامنشیان در شوش نگهداری می‌شد تا اینکه با حمله اسکندر به کوه‌های بلندخر منتقل شد و چهار نگهبان مخفیانه از آن محافظت می‌کردند. پس از کشف غار در سال ۱۳۳۸ هنوز آثاری از آنها وجود داشت که هر چهار بر اثر مرگ طبیعی مردند.

بسیاری از اشیایی ارزشمند این غار که از آن به عنوان یکی از گنجینه‌ی بزرگ کشف شده در جهان یاد می‌کنند، امروز در موزه‌های لور، بریتانیا و متروپولیتن نیویورک نگهداری می‌شود و شامل سکه، تعدادی مجسمه تفره‌ای حیوانات، جامه‌های سیمین، بشقابها و تکه‌های نفیس می‌شود. جام شیردل یکی از آنهاست.

شیردل

دال به گویش لری، عتاب بزرگ یا هماست و

ایران شناسی

۴. تمدن، هنر و زبانهای سکایی که از کارهٔ استپهای

سیبری تا کابل و شمال غرب هند و ختن رایج بود.

۵. تاریخ تمدنهای ایرانی، هیاطله و گوشتانین در بلخ

و تخارستان و ماوراءالنهر و نیز برسیهای باستان‌شناختی

و شناسایی هنر و بلخی و گوشتانی در افغانستان.

۶. سرگذشت تاریخی تیره‌های مختلف ایرانی نظیر سُغدیان، خوارزمیان، اوست‌ها، الئانها، کردها و بلوچها

و دیگران.

۷. تاریخ دولتهای نیمه ایرانی در آسیای صغیر

(کاپادوسیه، نبطس، کمائن و…) و نیز تاریخ سلاجقه روم

و بررسی جهات گوناگون نفوذ فرهنگ ایرانی در آناتولی

در اعصار اسلامی.

۸. تاریخ دولتهای اسلامی درهند و بررسی علل نفوذ و رواج زبان و تمدن ایرانی در شبه قاره.

۹. تحقیق در باره گسترش فرهنگ و آیین و زبانهای

ایرانی در ارمنستان و گرجستان و ازآن (جمهوری آذربایجان).

برای شناخت ایران چه باید کرد؟

بخش دوم و پایانی

دکتر بهمن سرکارانی

تندیسها و کتیبه‌ها از کنار رود نیل گرفته تا ساحل دریایچه وان و کشورهای بالکان و مجارستان.

به این ترتیب اگر بخواهیم از منظر جغرافیای تاریخی به موضوعات ایران‌شناسی بنگریم، بایدزمنیه‌های پژوهشی زیر را در مدنظر داشته باشیم:

۱. پژوهش درباره بسط فرهنگ ایرانی در میان اقوام مختلف ترک نژاد از سده پنجم میلادی تا امروز.

۱۲. تحقیق درباره دولتهای محلی ایران (نظیر جغتایان، دیلمیان، بایزیدیان، سلالاریان، شروانشاهان، شدادیان و…)

قلمرو ایران‌شناسی

اما قلمرو ایران‌شناسی از لحاظ موضوعی شامل بررسی همه مظاهر و جلوه‌های بی‌شمار فرهنگ و تمدن ایرانی می‌شود که اینجا به اهم آنها فقط اشاره می‌کنم:

۱. زبانها و گویشهای ایرانی در دوره باستان (فرس قدیم، پارسی، ساسانی، مادی و سغدی)، دوره میانه (فارسی میانه، پهلوی، اشکانی، سغدی، سکایی، بلخی) و دوره جدید

۲. ادبیات ایران، شامل ادبیات فارسی، ادبیات ادوار باستانی، سغدی، پارتی، ختنی، کردی و غیره و نیز تحقیق درباره نفوذ شعر و ادب فارسی در کشورهای آسیای صغیر، قفقاز، شبه قاره هند و کشورهای آسیای میانه.

۳. دینهای ایرانی، شامل آیین زردشتی، زروانی، مانوی، مزدکی و مهری و فرق شیعه.

۴. اساطیر، حماسه و رشته‌های مختلف فرهنگ عامه ایرانی.

۵. تصوف و عرفان ایرانی اسلامی.

۶. تأثیرپذیردازی جهان‌بینی، آیینها، رسوم و معتقدات ایرانی بر روی فرهنگ ملل دیگر (سهم باورهای ایرانی در پیدایش مذاهب گنوسی، تأثیر معتقدات دینی ایران بر روی سایر ادیان، اهمیت عناصر ایرانی در تکوین گیشهای روم اقیع در دوره هلنیستی، گسترش مانویت و راز آیین مهری در اروپا و غیره)

۷. تأثیر زبانها و ادبیات ایرانی و فارسی بر زبان و ادبیات مردمان دیگر (شامل بررسی لغات خیل ایرانی در زبانهای آرامی، ارمنی، گرجی، زبانهای یونو اوکری، اردو و زبانهای هندی و ترکی و عربی؛ تأثیر شاهنامه در تکوین حماسه‌های اسلاوی و آسیای مرکزی؛ تأثیر ادبیات غنایی ایرانیان در شیوهای غزل‌سرایی به زبانهای اردو و ترکی، بسط دامنه تصوف و ادبیات عرفانی ایران در هند و آسیای صغیر و…)

۸. هنرهای ایرانی، شامل سنگ‌نگارها، معماری، نقاشی، کاشی‌سازی، منبت‌کاری، فلزنگاری، فرش‌بافی و سایر صنایع ظریف، همچنین تحقیق درباره چگونگی گسترش و رواج موتیفهای هنری ایران از جنوب روسیه گرفته تا کرانه‌های رود راین و دانوب و از قفقاز گرفته تا هند و شرق دور.

۹. علوم و فنون و سنتها و رسوم ایرانی (شامل، قنات‌کشی، باغبانی ایرانی، معماری مذهبی، جواهرات، سوارکاری، چوگان، بازاری، لشکرآرایی، رزم‌افزرها و آداب حرب، نجوم، ریاضی، طب، صیدنه و غیره)

۱۰. جغرافیای تاریخی ایران از قدیم‌ترین ایام تا امروز

بنیاد ایران‌شناسی شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

۲. تأسیس دال‌الرجمه مجهز و تربیت پژوهشگر آشنا به این زبانها برای ترجمه این آثار از زبان اصلی به زبان

شرایط و وسایل و امکانات ضروری دیگر برای پیشبرد اهداف «بنیاد ایران‌شناسی» عبارت‌ند از:

۱. تهیه و گردآوری و سپس تنظیم و دسته‌بندی رایانه‌ای اسناد و آثار و منابع فرهنگ ایرانی (چه به صورت اصلی و چه به صورت نسخه‌ای عکسی و میکرو فیلم و…) که از روزگار باستان تا امروز به زبانهای یونانی، لاتینی، آرامی، ارمنی و چینی و غیره در قدیم و به زبانهای مختلف اروپایی در دو قرن اخیر نگاشته شده‌اند.

آخرین تغییرات قیمت سهام در بورس تهران

نام شرکت	آخرین قیمت میزان (ریال)	آخرین قیمت میزان (ریال)	نام شرکت	آخرین قیمت میزان (ریال)	آخرین قیمت میزان (ریال)
بیمه آسیا	۱,۵۷۹	۲,۹۵۷	داروسازی کوثر	۱	۲۵۷
کتورساز ایران	۹,۰۰۰	۱۵,۹۲۱	خدمات افروز مابک	(۱۲۳)	۲۵۷
مخابرات ایران	۲,۵۸۱	۱,۷۱۵	تجارت الکترونیک پارسبان	(۱۰۷)	۲۵۸
کابل البرز	۲,۶۶۷	۱,۰۸۹	کنترل خوردگی تکنیک گو	۱۰۲	۲۶۶
ایران ترانسفو	۴,۳۵۱	۶,۶۰۹	مدیریت پروژه های هابیر و کاکی	(۱۷۵)	۲۶۶
سرای سوج	۱۳,۳۸۱	۱۰,۷۲۲	گارت اعتباری ایران کسب	۱۳۶	۲۶۶
بیمه ساری شهاب	۱۳,۲۸۱	۲۳,۵۰۰	کشوروی دامپرویی مگسلا	۲۵۱	۲۶۶
موزون	۲,۶۵۵	(۲۲۰)	شماره ۱۰۰۰	(۲۲۰)	۲۶۶
پروژس	۸,۰۰۲	۱۸۰,۰۰۰	سیمان آرکا آردبیل	(۳۳۳)	۲۶۶
ح. نیرو توان	۵,۲۰۰	(۳۳)	سیمان ارومیه	(۳۳)	۲۶۶
صنایع خوشکامپد	۶,۲۰۰	۴,۲۹۰	سیمان تنجور	(۳۱)	۲۶۶
کارخانجات تولیدی نیکبند قندی	۳,۸۸۲	۴,۶۲۷	سیمان تهر	۱۳۴	۲۶۶
سنتر شفت و نفت کار پارسان	۱۰,۳۰۰	۲,۲۴۴	سیمان سیاهان	(۳۰۳)	۲۶۶
بیمه پارسیان	۱,۴۰۵	۴,۶۲۷	سیمان تهران	۸۲	۲۶۶
ایران پارسا پیرو	۲۱,۳۸۱	۵,۰۱۰	سیمان خراسان	۲۴۴	۲۶۶
ایران تان	۱۰,۳۸۱	۱۱,۷۰۰	سیمان خراسان	(۹۳)	۲۶۶
درجین تهران	۵,۱۶۳	۱۱,۷۰۰	سیمان دورود	۲۲۹	۲۶۶
سرمه گذاری پردیس	۱,۶۸۹	۵,۲۸۰	سیمان شاهرود	۴۹	۲۶۶
صنایع لاسنیکه سهند	۹,۰۰۰	(۳۰۰)	سیمان شرق	(۳۰۰)	۲۶۶
گروه صنعتی بارز	۷,۵۹۱	۴,۲۸۹	سیمان سفید	۲۲۲	۲۶۶
تراکوسازی ایران	۳,۲۷۷	۸,۲۰۰	سیمان پارس	(۸۲)	۲۶۶
سرمه گذاری پارس	۱,۱۷۵	(۵۰)	سیمان فارس و خوزستان	۹۱	۲۶۶
گسترش صنایع خدمات کشاورزی	۴,۴۴۶	۷۱,۵۰۰	سیمان قائم	۱۶۸	۲۶۶
کمیابان ساری ایران	۲,۴۴۶	۱۹,۴۵۵	سیمان نادر	(۳۷)	۲۶۶
کمیابان ساری ایران	۴,۶۸۱	۱۷,۷۰۰	سیمان سیدینر	(۴۴۳)	۲۶۶
کتورتار	۳,۲۲۹	۱۴,۴۵۵	سیمان هرگز	۸۸	۲۶۶
پروژس و رفاهی آبادگران ایران	۱,۶۶۱	۶,۶۲۷	سیمان گنجان	(۷۷)	۲۶۶
بین المللی توسعه ساختمان	۱,۵۰۴	۶,۶۲۷	سیمان اسلام	(۷۷)	۲۶۶
آرتا	۱,۵۰۴	۶,۶۲۷	سیمان تهران	(۷۷)	۲۶۶
سامان کستر اشخاص	۱,۵۰۴	۸,۰۳۳	سیمان کرمان	(۳۵)	۲۶۶
سرمه گذاری شاهر	۳,۲۷۷	۲,۴۵۰	پتروشیمی سازند	۶۳	۲۶۶
عمران ونوسه فارس	۳,۱۲۶	۲۶,۳۶۶	پالایش نفت بزر	۱۲۰	۲۶۶
سرمه گذاری مسکن	۳,۱۲۶	۳۰,۰۰۰	پالایش نفت بندرعباس	(۱)	۲۶۶
نوسازی و ساختمان تهران	۴,۷۸۱	۴۶,۱۵۰	پاکسان	(۱۹۳)	۲۶۶
افست	۶,۱۵۱	۱۴,۹۰۰	پتروشیمی آبادان	(۲۲۶)	۲۶۶
فیر ایران	۱,۵۰۴	۱۹,۴۵۵	پتروشیمی پردیس	۱۵۵	۲۶۶
کارخانجات	۳,۲۲۹	۳,۵۰۰	پالایش نفت باجیل	(۱۷۷)	۲۶۶
صنایع کسب ساری کاوه	۲,۴۵۶	۶,۶۲۷	پالایش نفت صنعت	۵۷۷	۲۶۶
حمل و نقل پتروشیمی (سهامی عام)	۱,۵۱۶	۲,۴۵۶	نهران نسیمی	(۵۰)	۲۶۶
ادباندو خاورمیانه	۴,۸۵۱	۳,۷۱۵	پتروشیمی خارک	(۵۷۲)	۲۶۶
حمل و نقل و کا	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	دوده صنعتی پارس	۵۷۲	۲۶۶
فشاری شمال	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
گسترش نیروی جمهوری اسلامی ایران	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
ایران خودرو فیل	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
پارس خودرو	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
ساز پویش	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
ریخته گری تراکتورسازی ایران	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
قطعات ایران	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
ریخته گری شهاب	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
فرساز	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	۲۶۶
الکترونیک خودرو شرق	۱,۸۲۰	۱۴,۱۲۱	صنایع شیمیایی پارس	۵۷۲	

واگذاری سهام دولتی در ۶ ماه

که ۷۸٫۲ درصد کل واگذاریهای این مدت را شامل می‌شود. همچنین از این میزان سهام واگذار شده، ۲۵ هزار و ۷۱۸ میلیارد ریال در فرابورس و پنج هزار و ۷۵۲ میلیارد ریال سهم از طریق مزایده در شش ماهه نخست امسال به فروش رسیده است.

بر اساس این گزارش: ۱۲۰ هزار و ۶۷۸ میلیارد ریال واگذاری های مدت زمان یاد شده به صورت بلوکی، ۳۳ هزار و ۸۹۶ میلیارد ریال به صورت تدریجی، و ۴۱۱ و ۴۱۱ میلیارد ریال به صورت ترجیحی فروخته شد.

دولت می تواند از ظرفیت های بورس کالا بیشتر استفاده کند

تبادل قیمت ها و تنظیم بازار است، البته این امر به معنای دخالت مستقیم دولت در معاملات نیست بلکه نقش دولت در بورس کالای ایران همانند سایر بورس های دنیا باید نظارتی باشد.

وی در بازه اعمال برخی محدودیت‌ها در معاملات بورس کالا از سوی دولت در بعضی مواقع حساس و خاص گفت: دولت به طور حتم باید بر اجرای قوانین و مقررات بورس نظارت کند اما اگر قرار باشد که دولت در مواقع رونق یا رکود بازار، بر قیمت‌ها نفوذ کند و با محدود کردن حجم عرضه و تقاضا سعی در کنترل قیمت‌ها داشته باشد، نه فقط به پت‌ها شدن اوضاع کمک نکرده بلکه با خارج کردن کمک از روند طبیعی، عامل برای ایجاد رانت می‌شود.

وی افزود: اگرین اصل را بپذیریم که نقش دولت در معاملات بورس باید نظارتی باشد نه دخالتی، متوجه می شویم که اعمال هرگونه محدودیتی در روند معاملات، نفعی و خالصتاً محسوب نمی شود و این موضوع در تضاد با اصل ۴۴ و سند چگونگی انداز قیمت است. این کارشناس با بیان اینکه بهتر است از رتبه و اعتبار و معدل تجارت از ظرفیت های بورس استفاده شود، به عنوان یکی نهاد قانونتد، رسمی و حرفه ای برای کسب و کار، قیمت محصولات مرتبط با صنایع بیشتر استفاده کند اظهار داشت: برای معامله کارکنان و شرکتهای اکنون محصولاتشان را در بورس عرضه می کنند از تشویق و حمایت کردنی تا همه به بورس بیایند و در بازاری شفاف به معامله بپردازند که این موضوع من در حد به دست آمده دولت خودهاست. بود: سند اصلی معاملات مالی بورس است که عنوان تأمین مالی کوتاه مدت برای تولیدکنندگان اشاره دارد و گفت: در حال حاضر تولیدکنندگان در تولید محصولات خود به سرمایه در گردش نیاز دارد تا مواد اولیه را بدارد چرا که نمیتواند، به صورت ترتیب کارهایشان را به صورت سفند ساخت ماهه در بورس به فروش می رسانند و برای خود تأمین مالی کوتاه مدت می کنند.

کرد: بیش از ۱۱۳
نخست امسال
این میزان معادل
گذاری های نیمه
امسال ۱۴۴ هزار
بخش خصوصی
۱۱۳ هزار و ۵۱۶
مبادر فروخته شد

اگر فقط شرکت نفت بخواد نفت خام را در بورس عرضه کند، بورس پویایی نخواهیم داشت اما اگر چندین شرکت خصوصی دیگر

و حتی شرکت‌های خارجی به بورس افتادند، قیمت‌ها واقعی می‌شد و زمان است که بورس معنا و مفهوم پیدا می‌کرد. کنش‌های آرائی ادامه داشت اما مشکل تا حدودی در بورس کالاهای کشاورزی و فلزات در ابتدای فعالیت وجود داشت به طوری‌که تنها چند عرصه کسب‌دولتی محصولاتشان را در بورس عرضه می‌کردند و بورس حالت یکطرفه داشت. البته این مشکل در بخش فلزات بیشتر، و حتی قیمت کالاهای را وزارت صنایع وقت به عنوان موضوع تعیین نمی‌کرد. این کارشناس تصریح کرد:

اما از زمانی که بورس کالاهای کشاورزی ایجاد شد و شرکت‌ها به بورس کالای ایران مراجعه کردند، به افزایش شمار عرصه کسب‌دولتی و پذیرش شرکت‌های خصوصی و به تبع آن افزایش خریداران، این مشکل تقریباً برطرف شده است. در این‌باره، نکته‌ای که هنوز در ذهن خرید و فروش محصولات در بورس وجود دارد، این است که اگر قرار باشد دولت در معاملات یعنی قیمت‌ها و میزان تقاضا دخالت نکند، فلسفه وجودی بورس زیر سوال می‌رود.

شایان آرائی گفت: بورس یک ابزار برای اجرای سیاست‌های صحیح دولتی

سازمان خصوصی سازی از ۷۸ هزار میلیارد ریال سهم دولتی در بازار سرمایه به ۷۷ درصدی بازار سرمایه از سهم ۷۸ درصد است.

به گزارش ایرنا، در نیمه نخست ۹۸۵ میلیارد ریال سهم دولتی ب واگذار شد که از این میزان واگذاری ۷۷ میلیارد ریال سهم در بورس اوراق

دولتی می تواند از

کارشناس ارشد مسائل اقتصادی گفت: بورس تلاقی ابزار موثر برای اجرای سیاست‌های مجمع دولتی در برقراری تعادل

قیمت ها و تنظیم بازار است، البته این امر به معنای دخالت مستقیم دولت در معاملات نیست بلکه نقش دولت در بورس کالای ایران همانند سایر بورس های دنیا باید نظارتی باشد.

شاهین شایان آرانی در گفت و گو با پایگاه اطلاع رسانی بازار، سه ماهه (سینا)، با اشاره به

اینکه دولت هنوز از ظرفیت های بورس کالای ایران به طور کامل استفاده نکرده است، اظهار داشت: بورس فضای قانونمند، متمرکز و مدیریت شده که عرضه و تقاضا به طور متعادل و منظم در آن نشاءه است و کشف قیمت محصولات به صورت شفاف و عادلانه انجام می شود، این تعریفی جهانی برای بورس های کالایی است که بورس کالای ما سر همین اساس و مبنا طراحی شده است. فرمود: اگر بورس را به طور کلی بورس کالای عرضه کنند کار زیاد نباشد و تولیدکنندگان محدودی به فروش محصولاتشان بپردازند، انحصار ایجاد می شود و به دلیل اکتان قیمت سازی و معاملات، بازار از عدالت خارج می شود. به عبارت دیگر بازار یک طرفه شده و عرضه کننده هر قیمتی که دوست دارد به خریدار تحویل می کند به گفته وی، این موضوع در مورد بورس انرژی، انرژی صاعد است، برای مثال

مذاہدہ بلام ک ۸۴/۱۰ ادم

پتروشیمی تبریز

به گزارش شبکه اطلاع رسانی بازار سرمایه (سنا)، این بانک صورت یکجا نقد و باز پرداخت کل ارزش معطوف به طبقه و به تئوری تسویه پایاپای (T+۳) و آگاز می شود. براساس این گزارش، پروژیهی تریز در زمینه احداث و راه اندازی و بهره برداری از کارخانجات صنعتی به نظر تویلد، بازمی آید. فشرود و فروش و محصولات صنعتی فعالیت می کند و ۲۹ هزار میلیارد ریال سرمایه دارد. از سهامداران عمده پروژیهی تریز بازمی آید. تویلد سرمایه گذاری و مدیریت معطوف به سازمان نظام اجتماعی بانک تجارت، معطوف عدالت بانک رفاه، سازمان تامین اجتماعی و معطوف مسهل و صندوق بازنشستگی کشوری هستند. از سوی دیگر مدیر عامل شرکت پروژیهی تریز به گفتگو با سر نیوز اظهار کرد: شرکت پروژیهی تریز معطوف به بوجه ساری خود را به تویلد در محدوده ۷۵ تا ۷۷ درصد ظرفیت پیش بینی کرده که خوشبختانه طی راه های وارد و تسهیرو ساری ساری تویلد شرکت رو به افزایش و گذشته به گونه ای که تویلد در محصولات اقلین به ۱۰۱ درصد و در محصولات پرمی به ۹۷ درصد برآورد می باشد. تحقق یافتن این امر تصاری کنه ادامه دارد. به نظر می آید شرکت تویلد به در نیمه دوم اسال همچون رو ماه اخیر محقق شده و میزان آن از بوجه برآوردی در ابتدای سالش گردید. براین مقدم مسئول شرکت پروژیهی تریز موجود برآورد تکمیل شدن ظرفیت تولید معطوف به تفهون موضوع تویلد خوار معصری اتانای جمله مواردی است که نقش مؤثری در افزایش ظرفیت تویلد به دارد. چرا که شرکت پروژیهی تریز به برای تویلد با حد اکثر ظرفیت نیازمند دریافت ۱۰۶ اتان در سوسامتی که در حال حاضر حدود ۹۰ اتان و ۱۰۰ اتانمین می گردد. وی اضافه کرد: در صورت راه اندازی ساری پاس جنوبی مشکل اتانای این شرکت به حد اکثر ظرفیت برطرف خواهد شد. مدیر عامل جم پیرامون نرخ ارز سه هزار و ۲۰۰ اتانمی در نظر گرفته شده در بوجه سال ۹۲ و شرکت تریز به توجه به اینکه بوجه سال ۹۲ در ابتدای سال جاری اولش کل تغییر و تحولات اتانای بوجه در دل و کاشی بهای ارز نظطه شده در بوجه تریز از حدود ۳۰۰ اتان به نظر گرفته شده بود. حال آنکه در گزارش های سه ماهه جم این نرخ به ۳۲۰۰ اتان تومان کاشی یافت و اکنون نیز به نظر می رسد با توجه به ثابت شدن دلار در محدوده ۲۸۰۰ تا ۳۰۰۰ اتان تومان، نیاز ساری اتانای تریز در دلار برآوردی در بوجه جم به تغییراتی با معنای اندک و همانند دیگر شرکت های پروژیهی در محدوده معطوف به اتانای مالیاتی ارز در نظر گرفته شود.

بازار در یک نگاه

جدول شاخص‌های بورس

عنوان شاخص	مقدار	بیشترین	کمترین	تغییر	درصد
شاخص کل	۶۶۳۵۰	۶۶۳۵۰	۶۵۷۲۰/۵	۶۳۰	۰/۹۶
شاخص شرکت بزرگ	۳۳۰۶/۵	۳۳۰۶/۶	۳۲۷۱	۳۷/۷	۱/۱۵
شاخص آزادشاور	۷۶۹۴۹/۳	۷۶۹۴۹/۳	۷۶۱۵۵/۵	۷۹۴/۹	۱/۰ ۴
شاخص بازاراول	۵۰۵۴۴	۵۰۵۴۴	۵۰۲۵۸	۲۹۹/۳	۰/۶
شاخص بازار دوم	۱۲۱۰۰۰/۵	۱۲۱۰۰۰/۴	۱۱۸۸۹۲/۲	۲۱۱۱/۲	۱/۷۸
شاخص صنعت	۵۶۲۹۲/۲	۵۶۲۹۲/۲	۵۵۸۱۵/۲	۴۷۷/۵	۰/۸۶

آمار معاملات آخرین روز معاملاتی (سه شنبه ۹۲/۷/۹)

مجموع حجم معاملات	٧٥٣/٩٢٠/٦٥٠ مليون سهم
مجموع ارزش معاملات	٣/٤٢٩/٨٤٠ ميليون ريال
جمع تعداد معاملات	٨٦٤٣٧ معامله
ارزش بازار	٣/٢٤٠/٣٣٨ ميليارد ريال

نیازمندیهای اطلاعات

شماره فاکس، ناس: ۲۲۲۲۴۸۸۶-۲۲۲۲۴۹۶۳

[illegible]

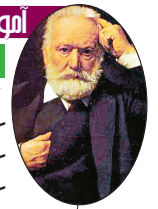
فرهنگ

چهارشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۲ / ضمیمه فرهنگی روزنامه اطلاعات / شماره ۲۵۷۰۵

آموزه

ویکتور هوگو:

آزادی ما از نقطه‌ای شروع می‌شود که آزادی دیگران پایان می‌یابد. کینه و تنفر را به کسانی واگذار کنید که نمی‌توانند دوست بدارند.

سرسخن / کریم فیضی

آرامش، نیاز همیشگی

زندگی در جوامع امروز و کلانشهرهایی که هر روز در باتلاقی از مشکلات فرو می‌رود، دریچه‌ای گشوده و روشن است برای نظاره به این حقیقت که آرامش، به محض تهدیدشدنش، به لحاظ روانی، موجی از تلاطم‌های کاهنده را به بار می‌آورد. در یک دریای آرام، نخستین موج، پیام‌آور ناآرامی است، اما در دریای متلاطم، سکون معنای خودش را از دست می‌دهد و امید بستن به آرامش واهی است. طوفان، آرامش ستیز است و آرامش راهی به دل طوفان ندارد. زندگی امروز، روی ریل ناآرامی راه می‌رود و حرکت می‌کند. هر چیزی هر لحظه می‌تواند همه چیز را به هم بریزد و هر چیزی می‌تواند به دست چیزی دیگر تهدید شود. این یک واقعیت است. آلودگی هوا می‌تواند موجب اختلال ذهنی و عینی سلامتی بخش‌هایی از جامعه شود و آلودگی آب، حتی اگر گسترده و دامنگیر نباشد، می‌تواند آرامش روانی یک جامعه را به هم بریزد و همین سرمنشأ ناآرامی‌هایی می‌تواند باشد که حساب شعاع نفوذ آن از توان محاسبه‌های مرسوم و متعارف خارج است. به همین مقیاس، طرح یک شایعه یا ضرب نفوذی عمومی، می‌تواند آسیب‌های دنباله‌داری را در پی داشته باشد که کسی نمی‌تواند جزء و کل آن را ارزیابی و پیش‌بینی کند. باتوجه به این نمونه‌ها و نمونه‌های محسوس و مشهود غیرقابل شمارش، شما می‌توانید حدس بزنید که «آرامش» به فرض وجود، در دنیای امروز چقدر آسان می‌تواند زایل شود و از همین جایی می‌توانید حدس بزنید که نیاز زندگی امروز به آرامش و بقا دوام آرامش تا چه حدی، جدی و اساسی است.

وقتی چیزی به آسانی زایل می‌شود و زوال آن، درست در اولین لحظه‌های وقوع آشکار می‌شود و خودش را نمایان می‌کند، می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که امری است حیاتی و تعیین‌کننده که انکارناپذیر است. ما در همه مراحل زندگی، حتی برای قرار گرفتن و ادامه‌دادن در شرایط ناآرام، نیاز به آرامش داریم، چون با نبود حد معینی از آرامش، حتی نمی‌توان تن به ناآرامی داد! پس، برای پذیرفتن ناآرامی و بی‌آرامی نیز، نیاز به گونه‌ای آرامش داریم و تازمانی که جای چنین آرامشی یا این حد از آرامش در ذهن و زبان و روان ما خالی باشد، نسبت به هر کاری ناتوان خواهیم بود و توانایی هیچ کاری را نخواهیم داشت، از جمله توانایی درک موقعیت که جزو اولیات هر موجود زنده‌ای است.

میزان نیاز انسان به آرامش تا به حدی است که اگر از آن به عنوان واقعی‌ترین و واقعی‌ترین تعیین‌کننده یاد کنیم، اغراق نکرده‌ایم. از میزان عوامل تهدیدکننده آرامش و احساس آن شما می‌توانید دریابید که چه اندازه از توان قدرت بالفعل و بالقوه انسان صرف تولید و خلق آرامش و چه بخشی از آن صرف حفظ آرامش می‌شود. ضرورت آرامش برای انسان امروزی تا به آن حد است که حاضر است برای تضمین آرامش در آینده، آرامش فعلی خودش را به خطر بیندازد و حتی از دست بدهد. واقعیت این است که آینده تنها در قاب آرامش برای انسان معنی‌دار است و بالرزیدن و لغزیدن نخستین تارهای آرامش، نخستین چیزی که دچار آشوب و اضطراب و حتی انهدام و انحلال می‌شود «آینده» است و در نبود آینده، همه چیز بی‌معنی است. برای فهم آینده و واجد شدن آن، به طور عملی نیازمند آرامشیم و تا زمانی که آینده را روشن نبینیم و از وجود آن اطمینان حاصل نکنیم، نمی‌توانیم آرام باشیم و احساس آرامش کنیم. آینده و آرامش به هم پیوسته‌اند و بدون آرامش آینده‌ای وجود ندارد و...

بقیه در صفحه ۶

هنر خوشنویسی؛ روایت استاد آغداشلو

استاد آیدین آغداشلو: وقتی مادر من سی و چند سال

پیش در گذشت، نخواستم سنگ گورش را به خطاط‌ها و سنگ‌تراش‌هایی سفارش بدهم که کارشان را بسازند و مانند معطل و درمانده. به جلیل رسولی عزیزم تفنن کردم برای خوشنویسی روی سنگ. حال را دریافت و بی‌معتلی آمد؛ با کاغذ پوستی و قلم نی و مرکب و در جا متن را نوشت، به همان زیبایی و جلالی که در ذهن داشتم. یاد نمی‌آید این تشکر عمیقی را که به او بدهکارم در جایی نوشتم یا نه ولی حتماً به خود او گفتم. اما حتماً باید می‌نوشتیم تا ثبت می‌شد. سنگ را که تراشیدند، به دردم نخورد. لوازم سنگ‌تراشی خریدم و سنگ را گذاشتم وسط اتاقم و آن طوری که دلخواهم بود، تراشیدم. حجاری خوشنویسی را هم از این راه یاد گرفتم. جایی باید آدم و امش را به خوشنویسی ادا کند: در همین جا و در همین چند کلمه مختصر.

توسل به سوره حمد

سوره حمد را چهار سال طول کشید تا تمام کردم: آخر سال ۱۳۶۴ شد به این صورت که یک صفحه سوره حمد را از روی سوره حمد معروف میرعماد طراحی و اجرا و تذهیب کردم و برای اینکه فرق کند، خط را با رنگ سفید بر روی زمینه سرمه‌ای نوشتم و زیرش هم امضاء میرعماد را گذاشتم، هم امضاء خود را: عمل بنده گناهکار آیدین آغداشلو. حجم این کار زیاد نبود اما منظم و پیاپی کار نمی‌کردم. هر وقت حال بد می‌شد، می‌رفتم

سراغش. به سراغش نمی‌رفتم، توسل می‌جستم به آن چون باعث می‌شد اضطرابهایم را فراموش کنم. متمرکز می‌شدم روی کارم و جهان تعطیل می‌شد: سالهای جنگ بود و بمباران و بعد موشک‌باران. سالهایی که رویمان را سفت کرده بودیم و از تهران فرار نمی‌کردیم. لج کرده بودیم که حیوانی مثل صدام نمی‌تواند ما را از خانه‌مان بتاراند و آن سالها گذشت و ما ماندیم سر جایمان و او را در قفسش تماشا کردیم و دیدیم که چطور دست و بالش را تکان می‌داد با آن کیسه‌های پای چشمانش و موی مثل شبق رنگ کرده‌اش، می‌فهمیم کار درستی می‌کردیم در آن سالها و من می‌نشستم در اتاقم و با قلم مو و رنگ سفید سوره حمد را می‌نوشتیم بر روی مقوای سرمه‌ای و دل توی دلم نبود که نکنند درست از کار در نیاید شوخی که نبود سوره حمد را نوشتن، آن هم از روی بهترین خط میرعماد الحسنی السیفی. باید طوری کار می‌کردم که رنگ سفید پرن رنگ و کم رنگ به نظر بیاید. نباید رنگ اندود و یکپارچه می‌شد و باید حس غلیظ و رقیق حرکت مرکب و قلم نی رونده و جاری بر روی کاغذ را در خود می‌داشت و آسان نبود اصلاً. حمله هوایی که می‌شد، برق می‌رفت. کورمال کورمال می‌رفتم پیش بچه‌ها و می‌رفتم به زیرزمین و بازیر پله‌ها می‌ایستادیم. برق که می‌آمد، دوباره راه می‌افتادم به طرف طبقه بالا و اطاق کارم و کار را از همانجایی که قطع شده بود، ادامه می‌دادم... وقتی این سوره حمد را که نوشته‌ام نگاه می‌کنم، به خود می‌گویم: گناهانم - چه خرد و چه کلان - با همین یک قطعه آمرزیده خواهد شد ان شاء الله.

بزرگمردی به نام «راشد»

مرحوم حسینیعلی راشد (۱۲۸۴-۱۳۵۹ ش). خطیب مذهبی، دانشمند، استاد ممتاز دانشگاه بود. او گاهی نیز شعر می‌سرود.

از راشد به عنوان «فضیلت مجسم» یاد کرده‌اند. راشد می‌گفت: در منبر از هیچ کس تقلید نکردم و فقط با نهایت سادگی و صراحت بیان، بدون پیرایه، سعی می‌کنم آنچه به نظرم برای مردم مفید می‌آید بگویم. منبر خود را آلت دست هیچ کس و وسیله اجرای هیچ غرضی جز ارشاد و نصیحت مردم قرار نادم. در منبر

هرگز وارد مسائل خلاف و مناقشات مذهبی و مطالبی که صحت آن‌ها معلوم نیست یا به کار مردم نمی‌خورد نمی‌شوم و فقط مطالبی می‌گویم که در بیدار کردن فکر و نیرو دادن به عقل مردم و تهذیب اخلاق و اصلاح اعمال آنها مفید باشد و آنها را به مصالح ملی و اجتماعی متوجه سازد. منبر خود را از حیث

ادامه در صفحه ۳

عکس

در حاشیه تصویر استاد تاریخ

۵ و ۴

روانکوی شاهی که سقوط کرد شاه - اشرف

۳

خطرات دکتر حدیدی دستها بالا!

۷

مجتهدی، مدیر البرز مشاغل و خدمات

۶

زندگی نامه دکتر جعفری لنگرودی مشغله دائمی من

۲

خطرات استاد ادیب برومند وضع بهداشت

۲

مقاله ای از اوا ویلسون هنر اسلامی

نوشت
حمید سعادت

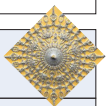
شریعت قرآن همان گونه که معنوی است، اجتماعی نیز هست: هیچ جنبه‌ای از زندگی در آن نادیده گرفته نشده است و از این رو، هنر نیز باید از اصول آن پیروی کند. ممنوعیت کامل هنر تجسمی در مهم‌ترین زمینه‌ها، چنانکه در مساجد یا کتابت و تذهیب قرآن کاملاً چشمگیر است، بدین معناست که نبوغ هنری جهان اسلام راهی جدا از هنر مسیحیت در پیش گرفته است.

اسلام از محیطی صحرایی و در میان مردمی بدوی برخاست که سبکبار سفر می‌کردند؛ منسوجات، البسه، قالی‌ها و خیمه‌ها ابزارهای عمده هنر دیداری‌شان بود و فنون آنان نیز به روش‌هایی خشک و بی‌روح منحصر می‌شد و دامنه امکانات تزئینی را محدود می‌ساخت. نگرش قرآن به هنر همین مطالب را القا می‌کند. هنر اسلامی در زمانی که در دیگر زمینه‌ها گسترش می‌یافت نسبت به خلاقیت هنری فردی که توجه چندانی به آن نمی‌شد، بسیار منضبط باقی می‌ماند؛ چه انتظار می‌رفت هنرمند با معیاری دقیق در چهارچوب‌های از پیش تعیین شده‌ای از طرح‌ها و فنون به فعالیت بپردازد.

طرح‌ها از مراکز قدرت روحانی و غیرروحانی ارائه می‌شد (که در آنجا خلاقیت به سمت ساخت بناهایی برای عبادت و تزئین داخلی مساجد و کاخ‌ها گرایش داشت) و در صنایع گوناگون از طریق استاد به شاگرد در میان مردمی گسترش می‌یافت که در تهیه ظروف کوچک، پارچه‌ها و دیگر احتیاجات روزمره دست داشتند.

طرح‌های یکسانی در تمام زمینه‌ها یافت می‌شود؛ طرح‌هایی که از تذهیب کتاب‌ها تا کنده‌کاری، فلزکاری و سفالگری را در بر می‌گیرد. این طرح‌ها را با مقاصد گوناگون بدون توجه به اندازه آنها به کار می‌برند، حتی در مهم‌ترین هنرها، یعنی خوشنویسی، در تزئین گنبد‌های مساجد، مقیاس بزرگی اشکال متنوع حروف را از روی کتابهای کوچک تعیین می‌کردند.

هنگام انتخاب طرح برای کتابی که در دست داشتم، بر من معلوم شد که فقط از بخش اندکی از آثار قابل دسترسی می‌توان استفاده کرد و من بر آن نبودم که طرح‌های معماری یا منسوجات و قالی‌ها را در آن بگنجانم، با اینکه آنها در زمره مهم‌ترین مواد برای شناخت هنر اسلامی هستند، همچنان که توضیحات فنی و ضروری درباره این مواد نیز خارج

تاریخ
خاطرات ابتهاج

علیرضا مولایی

بانک ملی

به تقی زاده نوشتیم: مدیرعامل بانک ملی دیناری از وجوه بانک را نمی‌تواند بدون تصویب شورای عالی خرج کند و بودجه هزینه این بانک لزوماً می‌بایستی طبق شش ده از ماده ۲۲ قانون اساسنامه مصوب ۲۲ مرداد ۱۳۱۷ به تصویب شورای عالی برسد. شورای عالی این بانک هم از هفت نفر اشخاص صلاحیتدار و برجسته این کشور تشکیل شده که علاقه‌مندی آن‌ها نسبت به وظایف و مملکتشان کمتر از جنابعالی نیست و تا بودجه هزینه این بانک را مورد رسیدگی قرار ندهند و به ضرورت و لزوم هر یک از اقلام مخارج پیشنهادی یقین کامل حاصل ننمایند به تصویب آن مبادرت نخواهند کرد. کلیه مخارجی هم که پس از تصویب شورای عالی صورت می‌گیرد از طرف هیأت نظار مورد رسیدگی و بازرسی واقع گشته و در پایان سال گزارشی از طرف همان هیأت راجع به هزینه‌ها و سایر عملیات بانکی به مجمع عمومی دارندگان سهام که عبارت است از وزیر مالیه و دو نفر دیگر که عموماً از طرف هیأت

از محدوده این بررسی است. با وجود این، طرح‌های الهامی از منسوجات بارها در این اثرها دیده می‌شود. طرح‌ها همچنین از نواحی جغرافیایی محدودی انتخاب شده‌اند: از هنر اسلامی در اسپانیا، آفریقا و هندوستان تقریباً نمونه‌ای آورده نشده و هیچ اثری مربوط به بعد از حدود ۱۰۰۹ق/ ۱۶۰۰م وجود ندارد. هدف من برانگیختن اشتیاق خواننده برای

مقاله‌ای از آواویلسون

هنر اسلامی

جستجوی بیشتر در دنیای هنر اسلامی با نشان دادن نمونه‌های قابل درک از نظام‌های هندسی پیچیده، استفاده تخیلی از برگ‌های پیچکی (طوماری) ساده یا کشش‌های جذابی بوده است که از ترکیب اشکال هندسی با پیچک‌های موج به دست می‌آید و اغلب همچون رسانه‌ای برای تشخیص عنصر درهم تنیده‌ای به کار می‌رود که سهمی از ویژگی‌های هر دو جزء این ترکیب دارد.

بیشتر نمونه‌هایی که در کتاب‌ها به تصویر درآمده، در سه گروه قرار می‌گیرد: قرآن‌های مذهب، مصنوعات فلزی و سفالینه‌ها. طرح‌هایی از تذهیب قرآن، بی‌گمان رضایت خاطر نکته‌سنجین منتقدان روزگار را به خود جلب کرده و تمام و کمال، بیانگر ذوق و سلیقه زمان خود هستند. مصنوعات فلزی برجای مانده بسیار کم است؛ زیرا رسم بر این بوده که اشیای شکسته، فرسوده یا منسوخ شده را دور بریزند و از فلز آن دوباره استفاده کنند.

با وجود این، مصنوعات فلزی بسیار ظریفی برای مطالعه در دسترس است. بعضی ظروف فلزی که به حد افراط تزئین می‌شد، متعلق به اشخاص ثروتمند و ذی‌نفوذ بود که خواهان نمونه‌هایی عالی از صنعتگری و طراحی بودند. با آنکه گاه سفالینه‌ها نیز بسیار ماهرانه ساخته می‌شد، ظروف چینی برای

بیشتر مسلمانان، بهترین بود و کسانی از ظروف سفالی محلی استفاده می‌کردند که استطاعت خرید این بهترین ظروف را نداشتند. با این همه، ظروف سفالی تزئینات فردگرایانه‌تری را پذیرا هستند و بسیاری از جذاب‌ترین طرح‌ها از روی این گونه سفال‌ها گرفته شده‌اند.

طرح‌ها نه از نظر جغرافیایی یا زمانی، بلکه به واسطه مضامین مربوط به هم در آنها و نظام طرح‌ها، مرتب شده‌اند. در برخی شکل‌ها کاربرد تزئینی خوشنویسی و در شکل‌هایی دیگر چند طرح تصویری از حیوانات و انسان‌ها نشان داده شده است.

نمونه‌هایی از نوارهای درهم تنیده، گاه با ترکیبی از تزئینات گیاهی و برگ‌های پیچکی، در شکل‌های گوناگون آمده است؛ در حالی که طرح‌های اشکال بعد از تزئینات گیاهی هستند که به‌طور عمده بر پایه انواعی از برگ نخل (تزئین برگ نخلی) و اسلیمی (آرابسک) پدید آمده‌اند و شامل نمونه‌هایی هستند از نیلوفرهای چینی و دیگر نقش‌های شرقی، مانند طرح‌هایی از گل در سفالینه‌ها و کاشی‌هایی که در ایزنیک ترکیه، در دوره عثمانی، تولید می‌شده است.

فاصله‌های بسیار زیاد میان پایتخت‌های امپراتوری اسلامی بدین معنا بود که تنها فرمانروایان مقتدر می‌توانستند بر آن همه حکم برانند و در نبود آنان، این امپراتوری تجزیه و راه برای دودمان‌های جدید بازی می‌شد. این دودمان‌ها پایتخت‌های جدیدی در بخش‌های مختلف امپراتوری بنا می‌کردند و در آنجا هنرمندان و صنعتگران کارآزموده بومی را به دربارهایشان فرا می‌خواندند؛ زیرا با از بین رفتن پایتخت‌های سلسله‌های مغلوب، دیگر به آنان توجهی نمی‌شد. این خود دلیلی است که چرا در آثار هنر اسلامی به دست آمده از بخش‌های بسیار پراکنده سرزمین اسلامی، شباهت‌های عمده‌ای یافت می‌شود.

بعد از رحلت حضرت محمد (ص) در سال ۱ق/ ۶۳۲م، پیروان او برای فتح سوریه و مصر (که در آن زمان بخشی از امپراتوری بیزانس بود) از عربستان خارج شدند و ایران و عراق را فتح کردند و به حکمرانی ساسانیان پایان بخشیدند و چنان ضرباتی بر ایشان وارد کردند که دیگر این قدرت‌های تضعیف شده هرگز کمتر راست نکردند. در اوایل سده ۷ق/م کشورهای شمال آفریقا و نیز نواحی و سرزمین‌هایی در شرق، یعنی ماوراءالنهر و دره سند بخشی از جهان اسلام محسوب می‌شدند.

کرد بنابر این صرف افزایش مبلغ هزینه یک بانک را نمی‌توان اساس قضاوت قرار داد بلکه باید سایر عوامل یعنی توسعه روزافزون امور و همچنین میزان درآمد و تعداد شعبه‌های آن را نیز در نظر گرفت.

راجع به فروش طلا و نقره خاطر محترم را مستحضر می‌دارد که نصف عایدات آن به دولت داده شده و نصف دیگر در ذخیره این بانک باقی مانده است. چنانکه امروز اندوخته‌های بانک ملی ایران متجاوز از دو هزار میلیون ریال می‌باشد و حال آن که در سال ۱۳۲۱ مبلغ آن از نود و هفت میلیون ریال تجاوز نمی‌کرده است.

اما راجع به ساختمان‌ها معلوم نیست رقم ۳۰ میلیون تومان مذکور در نامه آنجناب مربوط به هزینه چند سال پیش به این طرف می‌باشد زیرا هرگاه مقصودتان هزینه کلیه ساختمان‌های این بانک از بدو تأسیس آن تا امروز است مسلماً رقم کل آن از ۳۰ میلیون تومان تجاوز می‌نماید و هرگاه مراد جنابعالی هزینه سالیانه ساختمان‌های این بانک می‌باشد باید عرض کنم که در هیچ سالی رقم آن به ۳۰ میلیون تومان نرسیده است. مثلاً در سال ۱۳۲۷ مخارج ساختمان‌های این بانک در حدود ۴۴ میلیون ریال و کسری بوده است.

گفتم: جناب تقی زاده! ضمن لطف‌های خودتان در مجلس شورای ملی نیز چندین بار بانک ملی ایران را راجع به ساختمان‌ها مورد اعتراض قرار داده‌اید...

روایت / زهیروضی

خاطرات استاد ادیب برومند/۸

وضع بهداشت

پدرم نقل می‌کرد که در یک شب تعزیه‌خوانی هنگامی که من دو ساله و در جرگه زن‌ها پیش ننه صاحب نشسته بودم، شبیه دیوی مشعل به دست با چهره‌ای ترسناک وارد صحنه گردید؛ از دیدن آن قیافه هولناک من چنان ترسیدم که جیغ کشیدم و صدایم به گوش پدر رسید. او مستخدمان را صدا زد که بچه مرا بیاورید ببینم چرا ترسیده است؟ چون مرا نزد پدر بردند او که هیچ وقت بچه‌ها را در آغوش نمی‌گرفت مرا در بغل گرفت، نوازش کرد و آرامش داد و این موضوع را در بزرگسالی من چندین بار بازگو نمود و می‌خواست مراتب محبت خود را نسبت به من ابراز بدارد.

از تعزیه‌خوانان گز سه تن که نقش خود را خوب ایفا می‌کردند یکی «عبدالرزاق» بود که خواننده پر قدرت و توانایی به شمار می‌رفت و در نقش حضرت عباس (ع) و حرّ ظاهر می‌شد. دومین نفر معروف به «صادق شمر» که ملا صادق نام داشت. سومین نفر که نقش امام حسین (ع) را ایفا می‌کرد «ملا مهدی بکایی» بود. اینان تعزیه‌خوانان ورزیده‌ای بودند که گاه به روستاهای اطراف هم دعوت می‌شدند.

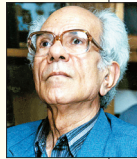
مراسم تعزیه هر سال در عمارت بیرونی پدر بزرگم «محمدحسن خان» و باغ سالار متعلق به محمدکریم خان عموی پدرم و نیز خانه‌های بیرونی آقا محمدخان و محمدحسین خان دایی‌هایم برگزار می‌شد. دسته‌هایی که از محلات سه‌گانه حرکت می‌کردند یک بار در منزل خان‌ها دور می‌زدند و سردهسته‌ها انعامی می‌گرفتند و پس از پذیرایی مرخص می‌شدند.

در آن روزگار، گز درمانگاه و زایشگاه و پزشک تحصیل کرده نداشت. تنها یک طبیب مجاز داشت به نام «میرزا محمدعلی» و بیماری‌هایی از نوع کچلسی و آبله و تراخم و سالک را معالجه می‌کرد و برای بیماری‌های دیگر که شایع می‌شد. مردم به جهت درمان بایستی به اصفهان می‌رفتند. خوشبختانه گز بیش از سه فرسنگ با اصفهان فاصله نداشت و رفتن به شهر پیاده یا سواره چندان مهم نبود ولی در وقت بیماری‌های مهم خطر وجود داشت. یک پزشک حافظ‌تر نیز در «دست‌بگرد بر خوار» نزدیک گز می‌زیست که به «سید گندلی» معروف بود و گاه به او هم اهالی گز مراجعه می‌کردند. پدر بزرگم پدرم یعنی روان‌شاد سر تپ محمد رضاخان گزی مردی متین و خوش رفتار و سرشناس و مدتی رئیس گمرکات فارس بوده و واژه «سرتپ» لقبی افتخاری است که به جهت مدیریت خوب و درستکاری از طرف دربار ناصرالدین شاه به او داده شده بود. پدر او محمدحسن نام داشت که شخصی خداشناس و دیندار و پاینده تهجد و شب‌زنده‌داری بوده و پدرش حاجی احمد نامیده می‌شد که از هواداران خاندان زنده بوده است و به دستور آقامحمدخان چشمانش را کور کردند.

مرحوم محمد رضاخان چهار پسر و سه دختر داشت به نام‌های محمدحسن، محمدحسین، محمدکریم، محمدحجیم و نبات بیگم، صغرابیگم و فاطمه بیگم، محمدحسن، محمدحسین و فاطمه بیگم از زن اول و بقیه از زن دوم او بودند. محمد اسماعیل یکی از برادران محمدحسن فرزند حاج احمد بوده و محمد رضا سرتپ برادر زاده و داماد او بوده است. محمد اسماعیل مرد متشخص و مقتدری در بخش بر خوار به شمار می‌رفته و یکی از پسرانش که در جواهر سازی مهارت خاص داشته در دربار ناصرالدین شاه از این هنرش استفاده می‌شده است.

روزگار

جوادامیری

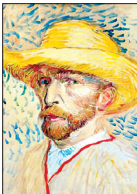
قضیه سويس و برخورد با سرپرست دانشجویان سرانجام به خیر گذشت. اما دوباره وضعی پیش آمد که موجب شد فرانسه را نیز ترک گویم. رو به روی دانشگاه سربین ساختمانی بود کهنه و فرسوده که طبقه زیرین آن را به صورت «کاو»، جایگاهی برای انواع سرگرمیها و بازیها، درآورده بودند. سقف کاو کوتاه ولی فضای آن بسیار وسیع بود، چنان که پنجره‌های باریک آن در کوچه شامپلیون که موازی کوچه سربین بود، باز می‌شد. کاو به بخش‌های مختلفی تقسیم شده بود. در یک گوشه گروهی پوکر یا بریج بازی می‌کردند و پیوسته سیگار می‌کشیدند و فضا را می‌آلودند. در گوشه‌ای دیگر، چند میز بیلیارد گذاشته بودند و عده‌ای باتون در دست، گلوله‌های بیلیارد را از این سو به آن سو می‌راندند. بخشی هم به انواع بازیهای دیگر اختصاص داشت. پیشخان و جایگاه صرف قهوه و نوشیدنیهای دیگر در انتهای سمت چپ واقع بود. در سمت راست پیشخان و پشت دیوار کوچه‌ای که موازی کوچه سربین بود، شطرنج بازها و نردبازها گرد می‌آمدند و از صبح تا نیمه شب بازی می‌کردند.

روزی از روی کنجکاوی به داخل کاو سرکشیدم و لحظه‌ای کنار شطرنج بازها نشستم. مردی آلمانی و پنجاه ساله که سرش طاس و روی گونه راستش اثر زخمی عمیق از دوران جنگ باقی بود، رهبر شطرنج بازیان به‌شمار می‌رفت و از همه بهتر بازی می‌کرد. آن مرد مرا به بازی شطرنج سوق داد. چیزی نگذشت که عاشق شطرنج شدم. چنان که هر روز ساعات بسیاری بر سر این کار می‌گذاشتم. شبها هم خواب شطرنج می‌دیدم و گاه بازیهای مشکلی را که هنگام روز برایم پیش آمده بود، در خواب حل می‌کردم. از سوی دیگر، دانشجویان ایرانی مقیم پاریس اغلب با یکدیگر زندگی می‌کردند. باهم درس می‌خواندند، باهم به سینما می‌رفتند، باهم غذا می‌خوردند، باهم به بحث و گفت‌وگو می‌نشستند. گویی همچنان در ایران بودند. روزی با خود فکر کردم که من برای فراگرفتن زبان فرانسه به پاریس آمده‌ام اما همه وقت را یاد بازی شطرنج می‌گذرانم و

در آغاز سی سالگی دندانهایش یکی بعد از دیگری شکستند و او ناگزیر از گذاشتن یک دست دندان مصنوعی شد. و نسان، یک سال در بروکسل اقامت کرد و در همه حال به تنو گزارش داد. اما تنو، که در آن هنگام در مؤسسه گوپیل موفقیت‌هایی کسب کرده بود و از پلکان ترقی به سرعت بالا می‌رفت، سخت گرفتار و مشغول بود و، از این رو، به نامه‌های و نسان بی توجهی کرد و به آنها پاسخ نگفت. این بی‌اعتنائیها، از دید و در چپه چشم و نسان حساس، نابخشودنی است. پس، گله‌مندان به تنو نامه‌ای نوشت

و او را شمامت کرد:

به نظر عجیب و حساب نشده می‌آید که از زمان ورود به این شهر از تو نامه‌ای دریافت نکرده‌ام. وقتی به تو فکر می‌کنم، ناخودآگاه از خود می‌پرسم: چرا او نمی‌نویسد؟ آیا از اینکه مؤسسه گوپیل مطلع شود که او با من در تماس است، می‌ترسد؟ یا اینکه موقعیتش با آن آقایان بی‌ثبات و روابطش با آنها نامساعد است که مقید می‌شود این گونه محتاط باشد. یا شاید گمان می‌برد که من از او طلب مساعدت و پول خواهم کرد. اگر این علت سکوت توست، حداقل باید صبر کنی تا

و او را شمامت کرد:

بزرگمردی به نام «راشد»

ادامه از صفحه اول

سال‌ها حرف می‌زد، مستمر، منسجم، واقع بینانه، عالمانه، معقولانه و مبتنی بر مآخذ معتبر. از امثال و حکایات و اشعار شاعران و عارفان فراوان استفاده می‌کرد: مثال‌هایی برخاسته از زندگی مردم و تاریخ ایام و بیانات بزرگان. سخنرانی‌های او، که با صدای فوق‌العاده قوی همراه بود و شور و شغف و شیدایی و انرژی خاص به‌شنوانده می‌داد، بسیار متنوع بود. کم‌تر موضوع اسلامی است که به آن توجه نکرده یا درباره آن صحبت نکرده باشد. عمده پیام‌های او در درست زیستن، درست فکر کردن، درست معاشرت کردن و راه‌های صحیح کسب آخرت بود. بر اساس نیاز مردم سخن می‌گفت و اساس گفتارش دفاع از حق بود. هر چه می‌گفت به آن معتقد بود و به آن عمل می‌کرد. از زندگی متجملانه پرهیز داشت و به حق بیش از ظاهر توجه می‌کرد و مایل بود که زندگی علمی آرامی داشته باشد. با وجود آن که، اگر گوشه‌ای به‌ثر و تمندان عطف توجه می‌کرد، او را بسیار می‌نواختند، هرگز منبر را وسیله انتقام یا مداح افراد یا محل اعمال اغراض گوناگون قرار نمی‌داد بلکه با تعبیری از منبر، به عنوان محل ارشاد و تربیت مردم، و با آگاهی از دردهای جامعه و عوامل عقب‌ماندگی ایرانیان می‌کوشید فهم افراد جامعه قوت گیرد و عقول زمان از قیود مختلف آزاد گردد. بسامد کلام او و سواس و فکر وی را در محبت، احسان، نیکوکاری، وقت‌شناسی، عدل‌خواهی و امثال آن می‌رساند.

راشد وطن‌خواهی واقعی بود و به تمام معنا ایران را دوست داشت و، در ادای کلام، به وظایف انسانیت و دفاع از حق، که موجب عزت و حرمت ملتش می‌شد، عنایت ویژه داشت. بتول راشد، تنها فرزند راشد، می‌گوید: «او نه تنها پدری دلسوز و مهربان بلکه مرشد، راهنما و استاد من بود... اولین اثر ایشان کتابی است به نام دو فیلسوف شرق و غرب که متضمن مسائل علمی و فلسفی است و دیگر، مجموعه سخنرانی‌های ایشان است. متأسفانه از این دانشمند عالی‌قدر کمتر نوشته‌ای بر جا مانده است، زیرا در جوانی، هنگامی که در اصفهان منبر می‌رفته‌اند، نمی‌دانم به چه علت ایشان را مدتی زندانی می‌کنند که گویا مصادف با سلطنت رضا شاه بوده و از آن زمان بیمار شده بود و این بیماری جسم و روحش را تا به آخر عمر فرسوده کرد. این بود که کم‌تر توانست چیزی بنویسد، زیرا خستگی روحی و عصبی متأسفانه مانع این کار می‌شد، با وجود این، کمتر دیدم روزی را بدون مطالعه سپری کند. او همواره می‌کوشید از تازه‌ترین اختراعات و اکتشافات علمی، تا آنجا که می‌تواند، آگاه باشد. او استعداد خارق‌العاده‌ای داشت، به طوری که حتی از دوره کودکی خودش در فراگیری دروس و حفظ قرآن کریم و سایر کتاب‌ها داستان‌های زیادی برای من نقل می‌کرد. هر مطلبی، اگر یک بار می‌خواند یا می‌شنید، برای همیشه در ذهنش باقی می‌ماند.

پدرم بیش از هر چیز به کار تدریس علاقه‌مند بود و در دانشکده الهیات تدریس فلسفه دوره دکتری را به عهده داشت. چون خودش کار تدریس را بسیار دوست داشت، مرا نیز تشویق کرد که شغل دبیری را انتخاب کنم...»

یا در میان دانشجویان هموطن. حال آن که می‌بایست با مردم در آمیزم و زبان آنان را بیاموزم و در آداب و رسوم آنان غور کنم. پس تصمیم گرفتم فرانسه را نیز ترک گویم تا از هر دو اعتیاد رهایی یابم.

عامل دیگری که مرا به تصمیم خود راسخ کرد اوضاع سیاسی فرانسه بود که روز به روز وخیم‌تر می‌شد و مبارزات جوانان الجزایری شدت بیشتری

خاطرات دکتر حدیدی-۱۳ دستها بالا!

می‌یافت، به گونه‌ای که پلیس فرانسه ناچار شده بود جلوی پاسگاهها سنگرهایی از بتن بسازد. مأموران پلیس در تمام شبانه‌روز، و در حالی که انگشتان روی ماشه مسلسل بود، پشت این سنگرها کشیک می‌دادند. نفربرهای سیاه نیز پیوسته در کوچه‌ها و خیابانها گشت می‌زدند و هر کس را که قیافه‌ای شرقی داشت، بازرسی بدنی می‌کردند. اگر وی گذرنامه یا برگ اقامتش را همراه نیاورده بود، او را با خود به بازداشتگاه می‌بردند تا هویتش را مشخص کنند و البته در این مدت از بدرفتاری یا او خودداری نمی‌کردند.

روزی ساعت هشت شب، عازم خانه خود در کوچه مؤقتار، نزدیک سربین بودم. ناگهان صدای ترمزی شنیدم. یکی از اتومبیل‌های گشتی بود. چند مأمور پلیس، شتابان از آن بیرون جستند و مرا محاصره کردند. یکی از آنان مسلسل خود را پشت کمرم گذاشت و گفت: «دستها بالا!» اعتراض کردم. مأمور دیگری جلو آمد و سیلی محکمی به صورتم نواخت. ناگزیر دستها را بالا بردم. مأموری که سیلی

تو را در فشار بگذارم و از تو چیزی بخوام.

تنو، واکنش و نسان را دور از مروت و بی‌انصافانه تلقی کرد و آزرده شد.

بعد از یک ماه موضوع روشن گردید و و نسان دریافت که کمک‌هایی که از خانه به او می‌رسید همه از جانب برادر بوده است. شرمگین از قضاوت غیر عادلانه به برادر نوشت: «بی‌آنکه بدانم مدت مدیدی برایم پول می‌فرستادی، تشکر قلبی مرا بپذیر من جدا اعتقاد دارم که پشیمان نخواهی شد.» نیازمندی او به برادر، و حمایت‌های بی‌دریغ برادر از او، گاه تلخکام و افسرده خاطرش می‌ساخت، اما با ایمان به این مطلب که تنو نیز به وسیله او روزی مشهور و متنعم خواهد شد، به خود دل‌داری می‌داد و آرام می‌گردید.

در بروکسل به بازنگاری از نقاشیهای دلاروا و رامبرانت پرداخت، و از همین بازنگاریها طراحی‌هایی مستقل ساخت که باصل انطباق چندانی ندارند و حاصل برداشت ذهنی او را نقاشیهاست. همین استقلال به تمرینهای او ارزش دیگری می‌بخشد و روش نوینی را در طراحی پایه‌گذاری می‌کند. منظور او از بازنگاری، تقلید و ایجاد نسخه بدل از اصل نیست، بلکه او در این تمرینها به مفهوم و خطوطی کاملاً مجزا، دست یافته است که ساختاری کاملاً متفاوت را عرضه می‌کند.

در همان سال به دیدار نقاشی دولتمند به نام آنتون ون راپارد رفت تا از وی، در جهت آموختنیهای نقاشی، یاری بگیرد. ون راپارد از حضور مردی که،

زده بود، جیبهایم را گشت و گذرنامه و برگ اقامتم را که در جیب بغل کتم بود درآورد و زیر نور چراغ قوه به بررسی آنها پرداخت. آن گاه که همگی مطمئن شدند الجزایری نیستم، بدون عذرخواهی، مرا رها کردند و به راه افتادند.

آشفته‌گیهای سیاسی و اقتصادی به عالم ادبیات و هنر نیز راه یافته و روشنفکران را به گروههای مختلف و مخالف تقسیم کرده بود. کمونیستها و ملی‌گرایان که در طول جنگ و در بطن نهضت مقاومت با یکدیگر متحد شده و علیه آلمان نازی به پا خاسته بودند، اینک در برابر یکدیگر صف‌آرایی می‌کردند و هر روز در گوشه‌ای از پاریس تظاهرات خشونت باری راه می‌انداختند. اگر یستانیالیست‌ها پیرامون ژان پل سارتر گرد آمده و از او بتی ساخته بودند. نودیستها (لخت‌گرایان) باز گشت به زندگی بدوی و دوره‌های توحش را تبلیغ می‌کردند. پوچ‌گرایان از اگر یستانیالیست‌ها منشعب شده، آلبر کامو را به رهبری برگزیده بودند. آلن رب - گریه و پیروان او از «رمان‌نو» و شیوه‌های انقلابی آن سخن می‌گفتند. برخی از شاعران بر آن بودند که شعر سستی را از بنیاد برافکنند و شعری «ضد شعر» به جای آن رواج دهند. همین جنبش گروهی از نمایشنامه‌نویسان را نیز به تئاتر «ضد تئاتر» سوق داده بود. همه اینان کافه‌ها و رستورانهایی خاص خود داشتند که در آن جا گرد می‌آمدند و از فرضیه‌ها و نوآوریهای خود با یکدیگر سخن می‌گفتند. فرانسه به آشفته‌بازاری غریب تبدیل شده بود.

مجموعه این عوامل، مرا روانه انگلستان کرد. اما رفتن به انگلستان دشواریهایی داشت. مهم‌ترین آنها گرفتن ویزای ورود و سپس انتقال بورس تحصیلی به آن کشور بود. پس نزد استاد راهنمای خود رفتم و گفتم که چون ولتر مدتی در انگلستان در حال تبعید به سر برده و نوشته‌هایی به زبان انگلیسی در لندن بر جای گذاشته است، قصد دارم چند ماهی در کتابخانه مؤرّه بریتانیا به تحقیق بپردازم و آن نوشته‌ها را بررسی کنم. استاد نظر مرا تأیید کرد و افزود که در هر حال دانستن دست کم یک زبان غربی دیگر برای من که می‌خواهم دکترای ادبیات فرانسه بگیرم، لازم است. آن گاه از او خواستم که نامه‌ای خطاب به سرپرستی کل بنویسد و نظر خود را درباره مسافرت چند ماهه من به انگلستان اعلام دارد. او هم نوشت. ادامه دارد

در لباس ژنده روستایی، از پله‌های کارگاهش بالا می‌آمد و با صدای بلند می‌پرسید: «چگونه نه خواهم توانست چیزی را که به آن عاشق‌م نقاشی کنم» یکه خورد. اما به تدریج دریافت که با موجودی خارق‌العاده رویه روست. پس به کمک او شتافت؛ اما این آموزش نیز و نسان را قانع نکرد زیرا دانش راپارد را تنها در حیطه هنر کهن و مذهبی یافت.

و نسان ون‌گوگ هنرمندی است خود ساخته. هرچند در دوره‌هایی بسیار کوتاه از آموزش استادان و نقاشان معاصرش بهره‌مند شد و گهگاه در کلاسهای آنان نیز شرکت کرد و تعلیم دید، هیچگاه نظم و دقتی را که از او، در مقام هنرجو، انتظار می‌رفت رعایت نکرد. با این حال، بی‌نظمی‌های او را نمی‌یابد به بی‌استعدادی تعبیر و تفسیر کرد. زیرا در همه کارهای حرفه‌ای‌اش، احاطه او را در زمینه‌های اندام‌شناسی و بدن‌مانی به نحوی حساب شده می‌توان دید که نمایانگر تسلط او بر نقاشی است. «حالا دیگر در مقابل طبیعت عاجز نمی‌ایستم، آنگونه که بودم.»

کفشهای چوبی دهانی و سر بزرگش. دستهای کوتاه و چهره‌ای ناراضی و دردمند. او در خلایقتهای خود، در جست‌وجوی فرم‌ها و حساسیتهای ظریف و شاعرانه نیست بلکه می‌خواهد، با احساسات درونی خویش، پرده از کلافگی و بی‌ریشه بودن واقعیتها بردارد. این دوره به یاد ماندنی‌ترین و تلخ‌ترین دوران کاری اوست - دورانی که حال و هوای فکری او راه به انفجاری هنری گشود.

دکتر کاظم حسینیان

همین که انقلاب مشروطیت در ایران ظهور کرد و ستاره آزادی در افق ایران طلوع نمود و ملت ایران قدرت معنوی خود را نشان داد، دولت انگلیس صلاح خود را در این دید که با ملت ایران از در دوستی در آید و نسبت به نهضت مشروطیت اظهار رضامندی کند و خود را متمایل به مشروطیت نشان بدهد.

اگر انگلیس قلباً مایل به تغییر رژیم در ایران بود، در مقابل دولت روسیه که قدرت و نفوذش در ایران به مراتب از نفوذ انگلیسیها بیشتر بود، با تمام قوا مخالف با مشروطیت ایران بود و آنچه در قوه داشتند برای فلج کردن نیروی جوان ملت ایران و خشنی کردن انقلاب کوشش می کردند و چنانچه خواهیم دید عاقبت هم به پشتیبانی و کمک روسها مجلس به توپ بسته شد و مشروطیت از میان رفت.

حال که دامنه صحبت به این موضوع مهم تاریخی که حل و روشن کردن آن از نظر تاریخ کمال ضرورت را داشت کشید، از خوانندگان اجازه می خواهم که برای زمان کوتاهی از متن مطلب دور رفته و به قول طلاب علوم دینیّه،داخل در حاشیه بشوم و آتش سوزانی را که سالهاست قلب مرا گداخته و روح مرا خسته و افسرده کرده است، به وسیله ناله جانسوزی که از نوک قلم ترشح کرده به گوش شما برسانم.

از زمانی که نگارنده این تاریخ وارد مرحله تفکر و تغفل در امور اجتماعی شدم،ام و افکار و اخلاق و رسوم و عادات و سبجایی ملت ایران را تحت مطالعه قرار داده‌ام،

به این حقیقت رسیدم‌ام که در نتیجه فشار استبداد چندین هزار ساله و عادت مردم به قبول و تسلیم در مقابل هر گونه پیش آمدی و عدم مداخله مردم در امور اجتماعی و سیاسی و حتی نداشتن اختیار و آزادی در کارهای شخصی و فردی بسیاری که روحشان از سموم استبداد مریض و ناتوان شده و در نتیجه اعتماد به نفس از میان آنان رخت برپسته و روانشان حال تسلیم و رضا در مقابل هر گونه ظلم و بیدادگری به خود گرفته و در نتیجه فاقد شخصیت و مردانگی شده‌اند و ضعف نفس و نداشتن اراده در آنها وجود ثانوی پیدا کرده، هر وقت که صحبت از اصلاحات و تحولات می شود ولو آنکه آن اصلاحات مربوط به امور شخصی و کارهای فردی آنها باشد،می گویند: ما چکاره‌ایم و چه می توانیم بکنیم؟ صاحب مملکت خودش کارها را اصلاح می کند!! نمی توانند پیش خودشان تصور بکنند که صاحب مملکت خود آنها هستند و هر تحول و اصلاحی که لازم باشد، باید خود آنها به وجود بیاورند.

بعد از طلوع مشروطیت که مردم وارد در سیاست شدند و زمام مملکت به دست خود آنها داده شد، آن مرض مهلک بصورت خطرناکتری در میان مردم مخصوصاً در میان طبقه سیاستمدار و کسانی که مسئول بدبختی و سعادت کشور بودند درآمد، بدین نحو که قدرت و سیاست دول مقتدر و ذی نفوذ مخصوصاً دول همسایه جای صاحب مملکت را گرفت و این فکر پلید به درجهای در میان بعضی از مردم سست عنصر و فاقد شخصیت قوت پیدا کرده که نه فقط تقدیرات ملک و ملت را بسته به اداره و میل دول خارجی می پرزدانند، بلکه اصلاح امور جزئی و شخصی خود را بسته به تمایلات و یا مخالفت خارجی تصور می کنند!

کار این تصورات باطل و افکار مسموم به جایی رسیده است که اگر پسر فلان سیاستدار به واسطه تنلی مدرسه

شده است. صحبت نکردن شاه از رابطه خود با خواهر دوقلویش را نیز می توان با نادیده گرفتن پیوندهایش با پرون قیاس کرد، زیرا کلیهٔ شواهد دیگر حاکی از آن است که اشرف برای شاه اهمیت شخصی زیادی داشته است ـ هم ضرورت وجود او، به ویژه در دوران کودکی، و هم درسراسر آفرینی او در سراسر طول زندگی شاه.

اشرف در شرح زندگانی خود به سه بار «تبعید» اشاره می کند؛ سه دوره از زندگیش که کشور عزیز خود را ترک کرده و از برادر عزیزش جدا شده است.نخستین تبعید هنگامی اتفاق افتاد که برادرش سال‌های آینده ـ و گاهی حتی برای تمام عمر ـ به هویست و هدفی برای خود دست خواهم یافت با خبر، بلکه من می بایست پیوند جدائی ناپذیر خود را با برادرم حفظ می کردم...محمدرضا پهلوی همواره کانون وجود من بود...

شاه هیچگاه با این صراحت دربارهٔ خواهر خود صحبت نکرد. در واقع، او فقط در یکی از سه جلد کتاب خاطرات خود این مطلب را ذکر می کند که اشرف خواهر دوقلو ی او بوده است. در مجلدات دیگر، فقط به مناسبت حضور در عکس‌های خانوادگی دوران کودکی از او نام برده

دولتی که مبالغ هنگفتی برای اجرای پروژه‌های عظیم خیالی به دستشان می رسید، اختلاس به وفور رواج داشت. و تقریباً همه مقامات سطح بالای کشور از متقاضیان معامله با کشورهای غربی رشوه‌های کلان می گرفتند تا از شاه برایشان مجوز «تجارت آزاد» بگیرند.

طی سال‌های پر رونق دههٔ ۱۹۷۰ تمام هتل‌های تهران از بازرگانان معامله‌گران خارجی موج می زد. آنها به ایران هجوم می آوردند تا از فرصت طلایی پدید آمده برای سرمایه‌گذاری در کشوری سویدرنه که آن را از نظر سیاسی و اقتصادی کاملاً «آپا ثبات» می دانستند.

این افراد صبحها معمولاً به ملاقات عناصر با نفوذ ـ چه در دستگاه دولت و چه در بخش خصوصی ـ می شتافتند، و بعد از ظهرها نیز ساعات بیکاری خود را در اماکن مختلف تفریحی پایتخت ـ به خصوص در رستوران‌ها، بارها، و کاباره‌های شیک شمال شهر

دکتر ملک‌زاده؛ تأملات تاریخی یک مبارز زاده/۸

در تهران چه گذشت

فصلی را که به سیاست خارجی اختصاص داده‌ام از نظر گذرانده‌اند، به خوبی درک کرده‌اند که نگارنده این کتاب مطلع تر و بصیرتر از این است که نداند سیاست دول اجنبی در ایران از دو قرن پیش یک عامل مؤثر در امور کشور و برآیند، سیاست انگلیس هم مراقب همه کارها و عملیات مردم است و دستگاه عمومی کشور و حتی کارهای فردی و شخصی اشخاص را تحت نظر دارد و طبق مصالح و منافع دولت خودش آنها را می گرداند!

کسانی که جلد اول این تاریخ را مطالعه کرده‌اند و

بسیار خوشحال می شوم که تو در کنارم باشی، اما برادرت به تو بیشتر نیاز دارد. از تو می خواهم که در کنار او باشی.» بریتانیایی‌ها اجازه دادند و او نزد شاه ماند.

اما هنگامی که شاه به رابطهٔ او با تیمور تاش پایان بخشید، او خشمگین و آزرده بود. تقریباً بلافاصله پس از این واقعه با سفر بست و به دیدار پدر در تبعیدگاهش واقع در آفریقای جنوبی رفت، او تا سال ۱۹۴۴ (۱۳۲۳) به تهران باز نگشت. اشرف هنگامی به برادر خود رسید که ازدواج او با فوزیه به طلاق انجامیده بود. ملکه فوزیه به قاهره رفته بود و شاه جوان کاملاً تنها بود. و الاحضر ت تصمیم گرفت دست به عمل بزند: «از آنجا که برادرم فقط به افراد معدودی می توانست اعتماد و اتکا داشته باشد، و چون من به پدرم قول داده بودم که در کنار برادرم اقدام بود، به این اقدام واکنش نشان داد.

اشرف که در کاخی روبروی منزل شاه در جنوب تهران اقامت گزیده بود، به یکی از بازیگران اصلی صحنهٔ سیاسی ایران تبدیل شد. موهای سیاه کهربایی، جثهٔ کوچک، و نیروی جسمی فشرده‌اش باعث شده بود که به او لقب «پلنگ سیاه» داده شود.

روزنامه‌نگار مصری، محمد هیکل، برای نخستین بار در بهار سال ۱۹۵۱ (۱۳۳۰) با شاه در منزل اشرف ملاقات کرد. هیکل می نویسد: «خانهٔ جالبی بود، زیرا علاقهٔ والااحضر ت را به امپراطور ناپلئون نشان می داد. همه جا تصاویر و مجسمه‌های نیم تنهٔ ناپلئون به چشم می خورد، و در محل کارش ... روکش همهٔ

می گذراندند، تا به وسیله هم با شسرکای آیندهٔ خود دیداری تازه کنند، و هم از مشاهدهٔ جلوه گری زنان آنها لذت ببرند.

زبان ثروتمند ایرانی بیشتر وقت خود را صرف حضور در آرایشگاه‌ها، سالنهای مد، و بوتیک‌ها می کردند. و در خلال روز سرم هم به یک «کافی شاپ» می زدند تا فال قهوه‌ای بگیرند و ضمن آن به اطلاعات محرمانهٔ در مورد هوسرانی های شوهر با عشاق خود دست یابند. من هر بار با چنین زنانی برخورد می کردم، بلافاصله گفته‌های ملکه فرح را طی اولین ملاقاتمان در سن موریتس به یاد می آوردم، که راجع به نقش زنان متحدند در پیشرفت ایران! دا سدخسح می داد. و آنگاه از خود می پرسیدم: آیا می توان باور داشت که این زنان متحد با مسائل مبتلا به کشور آشنا هستند، و اصولاً نقش خود را در جامعهٔ امروز ایران شناخته باشند؟... به نظر من ، آنها از تجددگرایی فقط این را فهمید بودند

امور کشور و نفوذ آنها در رجال مملکت بوده است، ولی با تمام نیرو فکری و روحی خود معتقد کسانی که اجانب را در ایران فعال می‌اشاء می دانند و عقیده‌مند هستند که همه چرخهای کشور این به اداره آنان می گردد، گرفتار مرض مالیخولیای می‌باشند و ضرر وجود آنها برای ملک و ملت ایران هزارها مرتبه از ضرر اجانب بیشتر است و به عقیده نگارنده بر هر فرد عاقل و وطن پرست و علاقمند به سعادت و سربلندی ایران لازم و واجب است که برای از میان بردن آن افکار ابلهانه کوشش کنند و دست اینگونه افراد را از دستگاه دولت کوتاه نمایند، زیرا قدرت اجانب هر چه باشد بقاء و حیات یک ملتی بستگی به لیاقت و شایستگی خود آن ملت دارد و هر گاه ملتی شایستهٔ دعوت زندگانی و بقاء نباشد، اگر تمام دول مقتدر دنیا زیر بغل او را بگیرند و استقلال او را تعهد نمایند، آن ملت تالاق مثل مرده‌ای است که به وسیله عصا سر پا نگهаш داشته باشد و چون عصا را از زیر بغلش بکشند، نقش بر زمین می‌شود و بالعکس یک ملت زنده و وطن پرست به طوری که تاریخ به ثبوت رسانیده، اگر تمام دنیا با او از دست سیزه درآیند و نیستی او را طالب باشند و او را مغلوب و منکوب کنند، به واسطه همان گریزه حیات و نیروی بقاء از میان نخواهد رفت و مقام خود را در میان ملل جهان محفوظ نگاه خواهد داشت.

پس از آنکه سران نهضت با جمعی تهران را ترک کردند و راه مهاجرت را پیش گرفتند، چند روزی یک سکوت مرگ آسا در تهران حکمفرما بود و مردم با چهره‌های غمگین به کسب و کار خود مشغول شدند و دولت از کامیابی خود مسرور بود و دنیا را به کام دل خود می‌پنداشت. با وجود این دسته‌های نظامی در شهر و بازار گردش می کردند و پاسپانان و قروالان در گوشه و کنار کشیک می دادند و چون قشون فاتح فخر و مباهات

صندلی‌ها و میل‌ها از پوست ببر بود به نظر می‌رسید که دست کم از پوست یکصد ببر استفاده شده باشد.» برای سیاستمداران ایرانی که به محل کار او دعوت می‌شدند و در محاصرهٔ مجسمه‌های نیم تنهٔ یک امپراطور فرانسه و این پوست‌های ببر قرار می‌گرفتند، به واقع دشوار بود که با درخواست‌های او موافقت نکنند.

تنها نخبگان فعال سیاسی ایران نبودند که زیر فشار طرح‌های اشرف به نیابت از برادرش قرار داشتند. این طرح‌های سیاسی، ظاهر ادامن خواهر دیگر شاه، والااحضر ت شمس، را نیز گرفته بود. این دو زن، یعنی خواهر بزرگتر شاه و خواهر دوقلویش بر سسر اعمال سلطه بر دیدار با یکدیگر مبارزه می‌کردند. ملکه تریا به یاد می‌آورد که شمس در سال ۱۹۵۰ (۱۳۲۹) به او گفته است: «خواهرم اشرف، زنی خودخواه و توطئه‌گر است.»

او به تریا هشدار داد که مراقب اشرف باشد، زیرا او با احساسات مواظب پیوند با برادر خویش است، و همسر جدید شاه را به عنوان یک رقیب دور خواهد کرد. در واقع، شمس اشرف را متهم می‌کرد که عامل از هم گسیختگی پیوند از دواج شاه و فوزیه بوده است به هر حال، این شمس بود که ثریا را پیدا کرد، او را عروس مناسبی تشخیص داد و با شاه آشنا کرد.

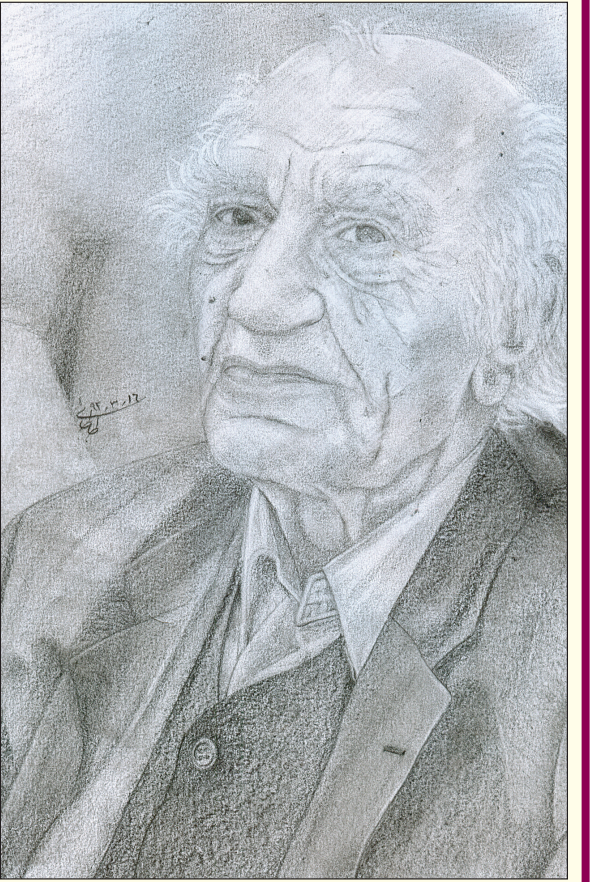
کاباره‌های شبانهٔ تهران نیز پر بود از رقاصه‌های رنکار-نگ خارجی، که بیشترشان با تن دردادن به «قدیمی ترین» شغل بشری، از ثروتمندان با نفوذ ایرانی و عوامشان مبالغ سرسام‌آوری به دست می‌آوردند.

در طول آن چند سال، طبقهٔ جدید سرمایه‌دار ویلاهای بسیار مجللی برای خود در مناطق خوش آب و هوای شمال تهران ساختند، که به دلیل رقابت با یکدیگر نیز هر یک از آنها می‌کوشید تا به بلاش از نظر وسعت، سبک ساختمان، و سایل تزئینی، تعداد و انواع گیاهان کمیاب خارجی، تا حد امکان بر دیگران رجحان داشته باشد.

البته در این میان گرچه بعضی کارگران شهری ـ بخصوص کارگران صنایع ساختمانی ـ به خاطر دریافت دستمزدهای کلان توانستند به مال و منالی ـ که «شومن» را و خوانندگان «پاپ» را ـ امع از زن و مرد ـ در هتل‌ها و منازل میلیون‌رهای تهرانی، با دریافت دستمز کلان به اجرای برنامه‌وا می‌داشت.

می‌کردند و غافل از این بودند که در زیر این پرده سکوت و آرامش، مخزنی از باورت نهفته است و آتشی در دل‌های مردم ساکت و بی‌سر و صدا پنهان است. همانطوری که یک مرد تازه وارد در دین اسلام یک شور و شغی بی‌اندازه در سر دارد، اشخاصی که در جزئیات اخیر تهران وارد جرگه و طن پرستان و آزادخواهان شده بودند، اصول نو را پذیرفته و مشروطه طلب شده بودند، چنان شور و شغف و اشتیاق به وصال مطلوب از خود نشان می‌دادند و روح مقاومت و فداکاری و سرکشی در آنها مشاهده می‌شد که بدون شک اگر روحانیون سربسله نهضت مردمان صلح طلب و مخالف خونریزی نبودند و مردم را به پیروی از طریق پرربساری و مقاومت مبنی دعوت نمی‌کردند و به عکس آنها را به جنگ و پایداری تشویق می‌نمودند، یک جنگ خونین و موحشی ما بین ملت و دولت درمی‌گرفت و سیر تاریخ را تغییر می‌داد و جان ملت و مملکت را از انقلابی که پنج سال دامنه داشت نجات می‌داد. ولی روحانیون مقاومت مبنی را کافی برای حصول مقصودی می‌دانستند و تصور می‌کردند که اگر مردم دست از کسب و کار بکشند و در نقطه‌ای که مصون از تهاجم دولت باشد جمع بشوند، دستگاه دولت خواهی نخواهی در مقابل مقاصد آنها تمکین خواهد کرد و روی این فلسفه بود که تحصن در سفارت انگلیس پیش آمد و در نتیجه از راه مقاومت منفی به مقصود خود رسیدند، ولی تاریخ پنج سالهٔ انقلاب خونین ایران نشان داد که با بررداری و مسالمت و مظلومیت و استقامت منفی نمی‌توان درخت کهن استبداد چندین هزار ساله را از پای در آورد و بدون آهن و آتش خون ریشه کن نخواهد شد، به خلاف آنچه

استاد تاریخ

استاد دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی در سال ۱۳۰۴ در پاریس- از قصابات کهن- کمان- به دنیا آمد. پدرش حاج آخوند- از نیکان روزگار بود که نسبت به تربیت فرزندش اهتمامی خاص داشت.

دکتر باستانی در نوجوانی به قصد تحصیل به سیرجان آمد و سپس در کرمان اقامت گزید. به سودای تحصیلات دانشگاهی راه تهران در پیش گرفت. با عزیمت دکتر خوانساری به فرانسه، جانشین او در محله دانشکده ادبیات شد و او را به مرحوم فلسفی اوزا به عنوان مدرس به کلاس درس خویش برد، دکتر باستانی پاریزی به تدریس رشته تاریخ مشغول است و قدیمی ترین استاد دانشگاه تهران شناخته می شود.

استاد دارای قلمی شیوا و خواندنی است و تا امروز بیش از ۸۰ جلد کتاب زیبا و دلچسب را به فرهنگ معاصر تقدیم کرده است. عمرش دراز باد

گسترش روزافزون نارضایتی حتی در میان کارگران مرفه نیز کاملاً چشمگیر بود.

در سال ۱۹۷۵ شاه دستور داد دستمز د کارگران در ۲۱ واحد بزرگ صنعتی کشور تا ۳۰ درصد اضافه شود، و در سال بعد نیز اکثر کارگران موفی به اندازهٔ حقوق یک ماه خود به عنوان عیدی در نوروز ۱۹۷۶ [۱۳۵۵] دریافت داشتند. لیکن علی‌رغم افزایش درآمد طبقات مزد بگیر، هیچ بهبودی در معیشت آنها پدید نیامد و اکثر ا در شرایط سخت به زندگی ادامه می‌دادند: یکی به این دلیل که تعداد افراد خانوارشان زیاد بود و مشکل می‌توانستند مخارج همهٔ اعضای تحت تکفل خود را تأمین کنند؛ دیگر اینکه قید و بندهای مذهبی اجازه نمی‌داد مثل دیگران به هرکاری دست بزنند؛ و بتواند آنها از از گرۀ کور ترافیک نجات دهد.

جمعی از مورخین نوشته‌اند، مقدمات تحصن در سفارت انگلیس پیش از مهاجرت کردن نهضت از تهران تهیه شده بود و نقشه این کار را عده‌ای از تجار آذادخواه و رؤسای اصناف و رهبران مشروطیت کشیده بودند و از طرف رهبران نهضت با نمایندگان سفارت مذاکره شده بود.

اردشیر جی ـ که یکی از زرتشتیان تبعهٔ انگلیس بود ـ در آن دیار بوده و به مشروطیت ایمان داشتیم برای رهائی زرتشتیان ایران از جور دولت مستعمر استبدادی بادل و جان کوشش می‌کردم که رژیم مشروطیت در ایران برقرار شود، و مقررات، کسانی را که از طرف دولت در مصقیه بودند و جانشان در خطر بود، در سفارت بپذیرند.

چنین نقل می‌کرد: من صرف نظر از اینکه تحصیلات خود را در مملکت آزاد و دمکراسی انگلستان تمام کرده‌ام و تربیت در آن دیار بوده و به مشروطیت ایمان داشتم برای رهائی زرتشتیان ایران از جور دولت مستعمر استبدادی بادل و جان کوشش می‌کردم که رژیم مشروطیت در ایران برقرار شود، و مقررات، کسانی را که از طرف دولت در مصقیه بودند و جانشان در خطر بود، در سفارت بپذیرند.

برای بیان داستان تحصن مشروطه‌طلبان در سفارت انگلیس بهتر دانستم که از گزارش‌ی که سفارت انگلیس به لندن داده و در «کتاب آبی» طبع و منتشر گردیده استفاده کنم و اطلاعاتی را که از ناحیهٔ متحصنین به دست آمده، به آن ضمیمه نمایم تا شک و تردیدی برای دانستن این واقعهٔ تاریخی پیش نیاید و از اجتهادی که بعضی از مورخین کرده‌اند و اظهارات بعضی از بی‌خبران، اجتناب شود.

برای بیان داستان تحصن مشروطه‌طلبان در سفارت انگلیس بهتر دانستم که از گزارش‌ی که سفارت انگلیس به لندن داده و در «کتاب آبی» طبع و منتشر گردیده استفاده کنم و اطلاعاتی را که از ناحیهٔ متحصنین به دست آمده، به آن ضمیمه نمایم تا شک و تردیدی برای دانستن این واقعهٔ تاریخی پیش نیاید و از اجتهادی که بعضی از مورخین کرده‌اند و اظهارات بعضی از بی‌خبران، اجتناب شود.

ادامه دارد

دکتر کاظم حسینیان

جرات نداشتم

آیا در اوائل کارتان کارآموزی کردید.

لین: بله، خیلی شناس داشتم. با چند کارگردان خوب کار کردم که همه چیز را فدای آن بکنید که بتوانید با کارگردان‌های خوب کار کنید. اگر شناس داشته باشید؛ تأثیر کمی از آن در شما می‌ماند. من اصلاً یک تدوینگر بودم. هرگز جرات نداشتم که امید کارگردان شدن داشته باشم. خیلی دیرتر در کارم به عنوان تدوینگر، به نوعی سرپرستی تدوین به عهده من گذاشته شد. یادم هست که در دوران جنگ فیلمی بود به نام ـموازی چهل و نهمـ؛ که در اینجا اسمش را ـمهاجانـ گذاشتند. بازیگران خیلی زیادی داشت، مثل لورنس الیویه، لسنلی هورارد و خیلی‌های دیگر. وقتی که صحنه‌هایی فیلم گرفته شده را ردیف کردیم حدود پنج ساعت شد. از من خواستند که آن را کوتاه کنم. هرگز کارگردان فیلم خیلی نسبت به من شک داشت، به او گفتم: «ببین؛ من شـه من را کمی با این فیلم تنها بگذاری.» بعد قسمت اول آن را که دو ساعت و نیم بود برداشتم و کوتاه کردم تا یک ساعت شد، و از کارگردان خواستم که برای دیدن آن بیاید. او خوشش آمد و به من گفت: «خیلی از تو ممنوم؛ بقیه‌اش را هم ادامه بده؛» تازه آن موقع بود که ایده‌های تازه شروع به شکل گرفتن کردند.

چطور شد که به کارگردانی فیلم‌های به این بزرگی رسیدید؟

لین: فکر می‌کنم یکی از کارهای عاقلانه‌ای که کردم آن بود که زمانی که تدوینگر بودم؛ کارگردانی همه جور فیلمی به من پیشنهاد شد، ولی همه را رد کردم چون کارهایی بودند که به آن‌ها «بزن و برو» می‌گفتم. آمریکایی‌ها می‌آمدند، و چون می‌خواستند تعدادی از فیلم‌های انگلیسی را هم در سینماهای بزرگشان نشان دهند، برای هر فوت فیلم یک پوند می‌پرداختند تا بر نامه‌هایشان را پر کنند؛ بنابراین هر چقدر کار ارزاتر تمام می‌شد، برایشان بهتر بود. من همیشه ساختن این فیلم‌ها را در می‌کردم. یکی دوبار و سوسه شدم، ولی فکر کردم که اگر نتیجهٔ کار خوب نشود، آن‌ها هرگز نخواهند گفت «خیلی خب» او باید با عجله کار می‌کرد و بازیگران خوبی به من نداشت.» ولی بالاخره یک روز ـنوتل کوارد پیدایش شد. او قبل‌ها هیچ فیلمی را کارگردانی نکرده بود، و از تکنیک فیلمسازی هیچ چیزی نمی‌دانست. از نظر قدر سراغ یک تکنیسین خوب را گرفته بود و نمی‌دانم چرا دو سه نفر مرا پیشنهاد کرده بودند. به این ترتیب بود که من سنا روی ـ در جایی که خدمت می‌کنیم ـ را برایمان خواند و پرسید: «خب نظر تون چیه؟» و من گفتم: «عالیه!» فقط طول فیلمش شش ساعت میشه؛ ما به تازگی فیلم «همشهری کین» را دیده بودیم؛ و به نظر من رسید که خوست همهٔ فیلم را با تکنیک ـ جرعت به گذشته بسازیم؛ به این ترتیب او می‌توانست از بهترین صحنه‌های سناریوی شش ساعته استفاده کند. عاقبت قرار شد که من مسائل فنی فیلم را هدایت کنم و نوتل که خودش یک بازیگر بود، بقیهٔ کارها را انجام دهد. نوتل بازیگری خودش را بیش از نویسندگیش قبول داشت و موسیقی برایش بالاتر از هر چیز دیگر بود؛ به این ترتیب وقتی که خودش در صحنه‌ای حضور نداشت کارها را به من واگذار می‌کرد. مثلاً می‌گفت: «عزیزم، ما در اینجا صحنه‌ای داریم که در آن تفنگ‌ها شلیک می‌کنند و کشتی ناچار است برگردد. اما خودت بسازاش!» پس از آن که فیلم تمام شد، به من گفت: «تو می‌توانی هر کدام از نمایشنامه‌های ما را که دوست داری بسازی.» به این ترتیب من به نوعی صافکار آثار ـ کوارد ـ شدم.

دیناسی به روش ایرانی

سالهای پر رونق

ولع سیری ناپذیر سرمایه‌داران تازه به دوران رسیده برای جمع آوری ثروت، آنها را به صورتی در آورده بود که برای دستیابی سریع به سودهای هنگفت، همهٔ اصول اخلاقی را زیر پا می گذاشتند، و به این وسیله بذرفساد را نیز در تمام سطح جامعه می‌پاشیدند. تا می‌توانی جیب را پرکن به از برای یک شعار ملی نانوشته در همه جا وارد زبانها بود. در میان آن دسته از وزارنخانه‌ها و سازمان‌های

دولت‌مدار

همین که انقلاب مشروطیت در ایران ظهور کرد و ستاره آزادی در افق ایران طلوع نمود و ملت ایران قدرت معنوی خود را نشان داد، دولت انگلیس صلاح خود را در این دید که با ملت ایران از در دوستی در آید و نسبت به نهضت مشروطیت اظهار رضامندی کند و خود را متمایل به مشروطیت نشان بدهد.

این نکته نیز نافته نماند که اگر انگلیس قلباً مایل به تغییر رژیم در ایران بود، در مقابل دولت روسیه که قدرت و نفوذش در ایران به مراتب از نفوذ انگلیسیا بیشتر بود، با تمام قوا مخالف با مشروطیت ایران بود و آنچه در قوه داشتند برای فلج کردن نیروی جوان ملت ایران و خشنی کردن انقلاب کوشش می کردند و چنانچه خواهیم دید عاقبت هم به پشتیبانی و کمک روسها مجلس به توپ بسته شد و مشروطیت از میان رفت.

حال که دامنه صحبت به این موضوع مهم تاریخی که حل و روشن کردن آن از نظر تاریخ کمال ضرورت را داشت کشید، از خوانندگان اجازه می خواهم که برای زمان کوتاهی از متن مطلب دور رفته و به قول طلاب علوم دینیّه،داخل در حاشیه بشوم و آتش سوزانی را که سالهاست قلب مرا گداخته و روح مرا خسته و افسرده کرده است، به وسیله ناله جانسوزی که از نوک قلم ترشح کرده به گوش شما برسانم.

از زمانی که نگارنده این تاریخ وارد مرحله تفکر و تغفل در امور اجتماعی شدم،ام و افکار و اخلاق و رسوم و عادات و سبجایی ملت ایران را تحت مطالعه قرار داده‌ام،

به این حقیقت رسیدم‌ام که در نتیجه فشار استبداد چندین هزار ساله و عادت مردم به قبول و تسلیم در مقابل هر گونه پیش آمدی و عدم مداخله مردم در امور اجتماعی و سیاسی و حتی نداشتن اختیار و آزادی در کارهای شخصی و فردی بسیاری که روحشان از سموم استبداد مریض و ناتوان شده و در نتیجه اعتماد به نفس از میان آنان رخت برپسته و روانشان حال تسلیم و رضا در مقابل هر گونه ظلم و بیدادگری به خود گرفته و در نتیجه فاقد شخصیت و مردانگی شده‌اند و ضعف نفس و نداشتن اراده در آنها وجود ثانوی پیدا کرده، هر وقت که صحبت از اصلاحات و تحولات می شود ولو آنکه آن اصلاحات مربوط به امور شخصی و کارهای فردی آنها باشد،می گویند:ما چکاره‌ایم و چه می توانیم بکنیم؟ صاحب مملکت خودش کارها را اصلاح می کند!! نمی توانند پیش خودشان تصور بکنند که صاحب مملکت خود آنها هستند و هر تحول و اصلاحی که لازم باشد، باید خود آنها به وجود بیاورند.

بعد از طلوع مشروطیت که مردم وارد در سیاست شدند و زمام مملکت به دست خود آنها داده شد، آن مرض مهلک بصورت خطرناکتری در میان مردم مخصوصاً در میان طبقه سیاستمدار و کسانی که مسئول بدبختی و سعادت کشور بودند درآمد، بدین نحو که قدرت و سیاست دول مقتدر و ذی نفوذ مخصوصاً دول همسایه جای صاحب مملکت را گرفت و این فکر پلید به درجهای در میان بعضی از مردم سست عنصر و فاقد شخصیت قوت پیدا کرده که نه فقط تقدیرات ملک و ملت را بسته به اداره و میل دول خارجی می پرزدانند، بلکه اصلاح امور جزئی و شخصی خود را بسته به تمایلات و یا مخالفت خارجی تصور می کنند!

کار این تصورات باطل و افکار مسموم به جایی رسیده است که اگر پسر فلان سیاستمدار به واسطه تنلی مدرسه

شده است. صحبت نکردن شاه از رابطه خود با خواهر دوقلویش را نیز می توان با نادیده گرفتن پیوندهایش با پرون قیاس کرد، زیرا کلیهٔ شواهد دیگر حاکی از آن است که اشرف برای شاه اهمیت شخصی زیادی داشته است ـ هم ضرورت وجود او، به ویژه در دوران کودکی، و هم درسراسر آفرینی او در سراسر طول زندگی شاه.

اشرف در شرح زندگانی خود به سه بار «تبعید» اشاره می کند؛ سه دوره از زندگیش که کشور عزیز خود را ترک کرده و از برادر عزیزش جدا شده است.نخستین تبعید هنگامی اتفاق افتاد که برادرش سال‌های آینده ـ و گاهی حتی برای تمام عمر ـ به هویست و هدفی برای خود دست خواهم یافت با خبر، بلکه من می‌بایست پیوند جدائی‌ناپذیر خود را با برادرم حفظ می کردم...محمدرضا پهلوی همواره کانون وجود من بود...

شاه هیچگاه با این صراحت دربارهٔ خواهر خود صحبت نکرد. در واقع، او فقط در یکی از سه جلد کتاب خاطرات خود این مطلب را ذکر می کند که اشرف خواهر دوقلو ی او بوده است. در مجلدات دیگر، فقط به مناسبت حضور در عکس‌های خانوادگی دوران کودکی از او نام برده

دولتی که مبالغ هنگفتی برای اجرای پروژه‌های عظیم خیالی به دستشان می‌رسید، اختلاس به وفور رواج داشت. و تقریباً همه مقامات سطح بالای کشور از متقاضیان معامله با کشورهای غربی رشوه‌های کلان می‌گرفتند تا از شاه برایشان مجوز «تجارت آزاد» بگیرند.

طی سال‌های پر رونق دههٔ ۱۹۷۰ تمام هتل‌های تهران از بازرگانان معامله‌گران خارجی موج می‌زد. آنها به ایران هجوم می‌آوردند تا از فرصت طلایی پدید آمده برای سرمایه‌گذاری در کشوری سودبرند که آن‌ را از نظر سیاسی و اقتصادی کاملاً «آزاد» می‌دانستند.

این افراد صبحها معمولاً به ملاقات عناصر با نفوذ ـ چه در دستگاه دولت و چه در بخش خصوصی ـ می‌شتافتند، و بعد از ظهرها نیز ساعات بیکاری خود را در اماکن مختلف تفریحی پایتخت ـ به خصوص در رستوران‌ها، بارها، و کاباره‌های شیک شمال شهر

نمی‌رود، پدرش می‌گوید: انگلیسیا به واسطه مخالفتی که

با من دارند، نمی‌خواهند طفل من مرد دانشمندی بشود و یا اگر همان طفل در امتحان رد بشود، می‌گوید دست اجانب برای کامیاب نشدن فرزند منن در امتحان در کار بوده و هر گاه با همسرش در کار داخلی خانواده اختلاف و نزاعی پیدا کند، انگلیس را محرک واقعی زن خود می‌پندارد!!

این طبقه از مردم عقیده دارند که پیچ و مهره مملکت در دست اجانب، مخصوصاً انگلیسیا است و چرخ مملکت به طور نامرئی با انگشت آنها حرکت می‌کند و دستگاه دولت به اداره آنها می‌چرخد و کلیه مامورین کشوری و لشکری با توافق مقامات خارجی برای کارها انتخاب می‌شوند و کسی به مقام مهمی نمی‌رسد، مگر انگلیس از او طرقداری کند و کسی از مقامی عزل نمی‌شود، مگر انگلیس بودن او را در کار مخالف سیاست و مصالح خود تشخیص داده باشد.

در نتیجه برای موهوم پرست، انگلیس جای جن و پری را گرفته است، و همانطوری که جن و پری در همه جا حاضر و به هر کار ناظر می‌باشند، بدون آنکه کسی آنها را ببیند، سیاست انگلیس هم مراقب همه کارها و عملیات مردم است و دستگاه عمومی کشور و حتی کارهای فردی و شخصی اشخاص را تحت نظر دارد و طبق مصالح و منافع دولت خودش آنها را می‌گرداند!

کسانی که جلد اول این تاریخ را مطالعه کرده‌اند و

دکتر ملک‌زاده؛ تأملات تاریخی یک مبارز زاده/۸

در تهران چه گذشت

فصلی را که به سیاست خارجی اختصاص داده‌ام از نظر گذرانده‌اند، به خوبی درک کرده‌اند که نگارنده این کتاب مطلع تر و بصیرتر از این است که نداند سیاست دول اجنبی در ایران از دو قرن پیش یک عامل مؤثر در امور کشور و چهره‌های عمگین به کسب و کار خود مشغول شدند و دولت از کامیابی خود‌مسرور بسود دنیا را به کام دل خود می‌پنداشت. و باوجود این دسته‌های نظامی در شهر و بازار گردش می‌کردند و پاسانان و قروالان در گوشه و کنار کشیک می‌دادند و چون قشون فاتح فخر و مباهات

و با حمایت مالی دربار، یکی از روزنامه‌های تهران را به ارگان حکومت تبدیل کرد. این روزنامه بعداً به یکی از پرخواننده‌ترین روزنامه‌های ایران تبدیل شد. اما این فقط آغاز کار بود. اشرف می‌نویسد:

«اولیت اول من، دست و پا کردن دوستان سیاسی برای رژیم و خشنی کردن مخالف‌ها بود. من همه روزه به طور غیررسمی با افراد و گروه‌هایی که دیدگاه‌های گوناگون داشتند ملاقات می‌کردم. من به حرف‌های آنها گوش می‌دادم و سعی می‌کردم آنها را متقاعد کنم که ایران شدیداً به یک حکومت مرکزی پایدار و وحدت ملی نیاز دارد.»

اشرف که در کاخی روبروی منزل شاه در جنوب تهران اقامت گزیده بود، به یکی از بازیگران اصلی صحنهٔ سیاسی ایران تبدیل شد. موهای سیاه کهربایی، جثهٔ کوچک، و نیروی جسمی فشرده‌اش باعث شده بود که به او لقب «پلنگ سیاه» داده شود. اشرف که در کاخی روبروی منزل شاه در جنوب تهران اقامت گزیده بود، به یکی از بازیگران اصلی صحنهٔ سیاسی ایران تبدیل شد. موهای سیاه کهربایی، جثهٔ کوچک، و نیروی جسمی فشرده‌اش باعث شده بود که به او لقب «پلنگ سیاه» داده شود. اشرف که در کاخی روبروی منزل شاه در جنوب تهران اقامت گزیده بود، به یکی از بازیگران اصلی صحنهٔ سیاسی ایران تبدیل شد. موهای سیاه کهربایی، جثهٔ کوچک، و نیروی جسمی فشرده‌اش باعث شده بود که به او لقب «پلنگ سیاه» داده شود.

روزنامه‌نگار مصری، محمد هیکل، برای نخستین بار در بهار سال ۱۹۵۱ (۱۳۳۰) با شاه در منزل اشرف ملاقات کرد. هیکل می‌نویسد: «خانهٔ جالبی بود، طرح‌هایش، استفاده از یک روزنامه‌به منظور پی‌ریزی شالودهٔ سیاسی لازم برای حمایت از حکومت شاه بود. او یک سردبیر مشتاق پیدا کرد ـ می‌گذرانند، تا به وسیله هم با شرکای آیندهٔ خود دیداری تازه کنند، و هم از مشاهدهٔ جلوه‌گری زنان آنها لذت ببرند.»

زنان ثروتمند ایرانی بیشتر وقت خود را صرف حضور در آرایشگاه‌ها، سالنهای مد، و بوتیک‌ها می‌کردند. و در خلال روز سرمی هم به یک «کافی‌شاب» می‌زدند تا فال قهوه‌ای بگیرند و ضمن آن به اطلاعات محرمانهٔ در مورد هوسرانی‌های شوهر با عشاق خود دست یابند. من هر بار با چنین زنانی برخورد می‌کردم، بلافاصله گفته‌های ملکه فرح را طی اولین ملاقاتمان در سن موریتس به یاد می‌آوردم، که راجع به نقش زنان متحدند در پیشرفت ایران! داخدا سخن می‌داد. و آنگاه از خود می‌پرسیدم: آیا می‌توان باور داشت که این زنان متحد با مسائل مبتلا به کشور آشنا هستند، و اصولاً نقش خود را در جامعهٔ امروز ایران شناخته باشند؟... به نظر من ، آنها از تجددگرایی فقط این را فهمید بودند

امور کشور و نفوذ آنها در رجال مملکت بوده است، ولی با تمام نیرو فکری و روحی خود معتقد کسانی که اجانب را در ایران فعال می‌اشاء می‌دانند و عقیده‌مند هستند که همه چرخهای کشور این به اداره آنان می‌گردد، گرفتار مرض مالیخولیا می‌باشند و ضرر وجود آنها برای ملک و ملت ایران هزارها مرتبه از ضرر اجانب بیشتر است و به عقیده نگارنده بر هر فرد عاقل و وطن‌پرست و علاقمند به سعادت و سربلندی ایران لازم و واجب است که برای از میان بردن آن افکار ابالمانه کوشش کنند و دست اینگونه افراد را از دستگاه دولت کوتاه نمایند، زیرا قدرت اجانب هر چه باشد بقاء و حیات یک ملتی بستگی به لیاقت و شایستگی خود آن ملت دارد و هر گاه ملتی شایستهٔ دعوت زندگانی و بقاء نباشد، اگر تمام دول مقتدر دنیا زیر بغل او را بگیرند و استقلال او را تعهد نمایند، آن ملت تالایق مثل مرده‌ای است که به وسیله عصا سر پا نگهаш داشته باشد و چون عصا را از زیر بغلش بکشند، نقش بر زمین می‌شود و بالعکس یک ملت زنده و وطن‌پرست به طوری که تاریخ به ثبوت رسانیده، اگر تمام دنیا با او از دست سیزه درآیند و نیستی او را طالب باشند و او را مغلوب و منکوب کنند، به واسطه همان گریزه حیات و نیروی بقاء از میان نخواهد رفت و مقام خود را در میان ملل جهان محفوظ نگاه خواهد داشت.

پس از آنکه سران نهضت با جمعی تهران را ترک کردند و راه مهاجرت را پیش گرفتند، چند روزی یک سکوت مرگ‌آسا در تهران حکمفرما بود و مردم با چهره‌های غمگین به کسب و کار خود مشغول شدند و دولت از کامیابی خود‌مسرور بسود دنیا را به کام دل خود می‌پنداشت. و باوجود این دسته‌های نظامی در شهر و بازار گردش می‌کردند و پاسانان و قروالان در گوشه و کنار کشیک می‌دادند و چون قشون فاتح فخر و مباهات

صندلی‌ها و میل‌ها از پوست ببر بود به نظر می‌رسید که دست کم از پوست یکصد ببر استفاده شده باشد.» برای سیاستمداران ایرانی که به محل کار او دعوت می‌شدند و در محاصرهٔ مجسمه‌های نیم تنهٔ یک امپراطور فرانسه و این پوست‌های ببر قرار می‌گرفتند، به واقع دشوار بود که با درخواست‌های او موافقت نکنند. دکتر باستانی در گفتگوی سیاسی ایران نبودند که زیر فشار طرح‌های اشرف به نیابت از برادرش قرار داشتند. این طرح‌های سیاسی، ظاهر ادامن خواهر دیگر شاه، والاحضرت شمس، را نیز گرفته بود. این دو زن، یعنی خواهر بزرگتر شاه و خواهر دوقلویش بر سر اعمال سلطه بر دربار با یکدیگر مبارزه می‌کردند. ملکهٔ نریا به یاد می‌آورد که شمس در سال ۱۹۵۰ (۱۳۲۹) به او گفته است: «خواهرم اشرف، زنی خودخواه و توطئه‌گر است.»

او به نریا هشدار داد که مراقب اشرف باشد، زیرا او با احساسات مواظب پیوند با برادر خویش است، و همسر جدید شاه را به عنوان یک رقیب دور خواهد کرد. در واقع، شمس اشرف را متهم می‌کرد که عامل از هم‌گسیختگی پیوند از دواج شاه و فوزیه بوده است به هر حال، این شمس بود که ثریا را پیدا کرد، او را عروس مناسبی تشخیص داد و با شاه آشنا کرد.

کاباره‌های شبانهٔ تهران نیز پر بود از رقاصه‌های

رتکار-نگ خارجی، که بیشترشان با تن دردادن به «قدیمی‌ترین» شغل بشری، از ثروتمندان با نفوذ ایرانی و عوامشان مبالغ سرسام‌آوری به دست می‌آوردند. در طول آن چند سال، طبقهٔ جدید سرمایه‌دار ویلاهای بسیار مجللی برای خود در مناطق خوش آب‌و‌های شمال تهران ساختند، که به دلیل رقابت با یکدیگر نیز هر یک از آنها می‌کوشید تا به بلاش از نظر وسعت، سبک ساختمان، و سایل تزئینی، تعداد و انواع گیاهان کمیاب خارجی، تا حد امکان بزرگ‌تران رجحان داشته باشد.

البته در این میان گرچه بعضی کارگران شهری ـ بخصوص کارگران صنایع ساختمانی ـ به خاطر دریافت دستمزدهای کلان توانستند به مال و منالی ـ که «شومن» را و خوانندگان «پاپ» را ـ امع از زن و مرد ـ در هتل‌ها و منازل میلیون‌های تهرانی، با دریافت دستمز کلان به اجرای برنامه و امی داشت.

می‌کردند و غافل از این بودند که در زیر این پرده سکوت و آرامش، مخزنی از باورت نهفته است و آتشی در دل‌های مردم ساکت و بی‌سر و صدا پنهان است. همانطوری که یک مرد تازه وارد در دین اسلام یک شور و عشق بی‌اندازه در سر دارد، اشخاصی که در جزئیات اخیر تهران وارد جرگه وطن پرستان و آزادیخواهان شده بودند، اصول نو را پذیرفته و مشروطه طلب شده بودند، چنان شور و شغف و اشتیاق به وصال مطلوب از خود نشان می‌دادند و روح مقاومت و فداکاری و سرکشی در آنها مشاهده می‌شد که بدون شک اگر روحانیون سربسله نهضت مردمان صلح طلب و مخالف خونریزی نبودند و مردم را به پیروی از طریق پرربساری و مقاومت مبنی دعوت نمی‌کردند و به عکس آنها را به جنگ و پایداری تشویق می‌نمودند، یک جنگ خونین و موحشی ما بین ملت و دولت درمی‌گرفت و سیر تاریخ را تغییر می‌داد و جان ملت و مملکت را از انقلابی که پنج سال دامنه داشت نجات می‌داد. ولی روحانیون مقاومت منفی را کافی برای حصول مقصودی می‌دانستند و تصور می‌کردند که اگر مردم دست از کسب و کار بکشند و در نقطه‌ای که مصون از تهاجم دولت باشد جمع بشوند، دستگاه دولت‌خواهی نخواهی در مقابل مقاصد آنها تمکین خواهد کرد و روی این فلسفه بود که تحصن در سفارت انگلیس پیش آمد و در نتیجه از راه مقاومت منفی به مقصود خود رسیدند، ولی تاریخ پنج سالهٔ انقلاب خونین ایران نشان داد که بابررداری و مسالمت و مظلومیت و استقامت منفی نمی‌توان درخت کهن استبداد چندین هزار ساله را از پای در آورد و بدون آهن و آتش خون ریشه کن نخواهد شد، به خلاف آنچه

استاد تاریخ

استاد دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی در سال ۱۳۰۴ در پاریس- از قضایات کهن- حاج آخوند- از نیکان روزگار بود که نسبت به تربیت فرزندش اهتمامی خاص داشت.

دکتر باستانی در نوجوانی به قصد تحصیل به سیرجان آمد و سپس در کرمان اقامت گزید. به سودای تحصیلات دانشگاهی راه تهران در پیش گرفت. با عزیمت دکتر خوانساری به فرانسه، جانشین او در محله دانشکده ادبیات شد و او وقتی که مرحوم فلسفی اوزا به عنوان مدرس به کلاس درس خویش برد، دکتر باستانی پاریزی به تدریس رشته تاریخ مشغول است و قدیمی ترین استاد دانشگاه تهران شناخته می شود.

استاد دارای قلمی شیوا و خواندنی است و تا امروز بیش از ۸۰ جلد کتاب زیبا و دلچسب را به فرهنگ معاصر تقدیم کرده است. عمرش دراز باد

بالاخره ترقی روزافزون هزینهٔ مسکن مقادیر عمده‌ای از درآمدشان را می‌بلعید.

تمدنی که در ایران پدید آمده بود، ظاهر اً فقط در مظهر عمده داشت: تلویزیون و پیکان... در حالی که خانواده‌ها می‌توانستند با خرید اقساطی به سهولت صاحب یک اتومبیل پیکان بشوند، ترافیک تهران هر روز بیش از گذشته تحت تأثیر وفور این اتومبیل محصول داخلی قرار می‌گرفت، و وضعیت خیابانهای شهر پیچیده‌تر می‌شد. تا جایی که تقریباً همهٔ مردم عادت کرده بودند حداقل روزی سه الی چهار ساعت وقت خود را پشت فرمان اتومبیل در محلهٔ مرکزی شهر تلف کنند و حرص بخورند، تا شاید معجزه‌ای بتواند آنها از از گرۀ کور ترافیک نجات دهد.

جمعی از مورخین نوشته‌اند، مقدمات تحصن در سفارت

انگلیس پیش از مهاجرت کردن نهضت از تهران تهیه شده بود و نقشه این کار را عده‌ای از تجار آزادیخواه و رؤسای اصناف و رهبران مشروطیت کشیده بودند و از طرف

رهبران نهضت با نمایندگان سفارت مذاکره شده بود.

اردشیر جی ـ که یکی از زرتشتیان تبعهٔ انگلیس بود ـ چنین نقل می‌کرد: من صرف‌نظر از اینکه تحصیلات خود را در مملکت آزاد و دمکراسی انگلستان تمام کرده‌ام و تربیت در آن دیار بوده و به مشروطیت ایمان داشتم برای رهائی زرتشتیان ایران از جور دولت مستعمر استبدادی بادل و جان کوشش می‌کردم که رژیم مشروطیت در ایران برقرار شود، و مقررات، کسانی را که از طرف دولت در مصیقه بودند و جانشان در خطر بود، در سفارت بپذیرند.

برای بیان داستان تحصن مشروطه‌طلبان در سفارت انگلیس بهتر دانستم که از گزارش‌ی که سفارت انگلیس به لندن داده و در «کتاب آبی» طبع و منتشر گردیده استفاده کنم و اطلاعاتی را که از ناحیهٔ متحصنین به دست آمده، به آن ضمیمه نمایم تا شک و تردیدی برای دانستن این واقعهٔ تاریخی پیش نیاید و از اجتهادی که بعضی از مورخین کرده‌اند و اظهارات بعضی از بی‌خبران، اجتناب شود.

برای بیان داستان تحصن مشروطه‌طلبان در سفارت انگلیس بهتر دانستم که از گزارش‌ی که سفارت انگلیس به لندن داده و در «کتاب آبی» طبع و منتشر گردیده استفاده کنم و اطلاعاتی را که از ناحیهٔ متحصنین به دست آمده، به آن ضمیمه نمایم تا شک و تردیدی برای دانستن این واقعهٔ تاریخی پیش نیاید و از اجتهادی که بعضی از مورخین کرده‌اند و اظهارات بعضی از بی‌خبران، اجتناب شود.
ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

ادامه دارد

فرهنگی۵

نگارستان

دودید لین در ترجمه خسرو سینایی

جرات نداشتم

آیا در اوائل کارتان کارآموزی کردید.

لین: بله، خیلی شناس داشتم. با چند کارگردان خوب کار کردم. همه چیز را فدای آن بکنید که بتوانید با کارگردان‌های خوب کار کنید. اگر شناس داشته باشید؛ تأثیر کمی از آن در شما می‌ماند. من اصلاً یک تدوینگر بودم. هرگز جرات نداشتم که امید کارگردان شدن داشته باشم. خیلی دیرتر در کارم به عنوان تدوینگر، به نوعی سرپرستی تدوین به عهده من گذاشته شد. یادم هست که در دوران جنگ فیلمی بود به نام ـموازی چهل و نهمـ؛ که در اینجا اسمش را ـمهاجانـ گذاشتند. بازیگران خیلی زیادی داشت، مثل لورنس الیویه، لسنلی هورارد و خیلی‌های دیگر. وقتی که صحنه‌هایی فیلم گرفته شده را ردیف کردیم حدود پنج ساعت شد. از من خواستند که آن را کوتاه کنم. هرگز کارگردان فیلم خیلی نسبت به من شک داشت، به او گفتم: «ببین؛ من شـه من را کمی با این فیلم تنها بگذاری.» بعد قسمت اول آن را که دو ساعت و نیم بود برداشتم و کوتاه کردم تا یک ساعت شد، و از کارگردان خواستم که برای دیدن آن بیاید. او خوشش آمد و به من گفت: «خیلی از تو ممنوم؛ بقیه‌اش را هم ادامه بده؛» تازه آن موقع بود که ایده‌های تازه شروع به شکل گرفتن کردند.

چطور شد که به کارگردانی فیلم‌های به این بزرگی رسیدید؟

لین: فکر می‌کنم یکی از کارهای عاقلانه‌ای که کردم آن بود که زمانی که تدوینگر بودم؛ کارگردانی همه جور فیلمی به من پیشنهاد شد، ولی همه را رد کردم چون کارهایی بودند که به آن‌ها «بزن و برو» می‌گفتم. آمریکایی‌ها می‌آمدند، و چون می‌خواستند تعدادی از فیلم‌های انگلیسی را هم در سینماهای بزرگشان نشان دهند، برای هر فوت فیلم یک پوند می‌پرداختند تا بر نامه‌هایشان را پر کنند؛ بنابراین هر چقدر کار ارزاتر تمام می‌شد، برایشان بهتر بود. من همیشه ساختن این فیلم‌ها را در می‌کردم. یکی دوبار و سوسه شدم، ولی فکر کردم که اگر نتیجهٔ کار خوب نشود، آن‌ها هرگز نخواهند گفت «خیلی خب» او باید با عجله کار می‌کرد و بازیگران خوبی به من نداشت.» ولی بالاخره یک روز ـنوتل کوارد پیدایش شد. او قبل‌ها هیچ فیلمی را کارگردانی نکرده بود، و از تکنیک فیلمسازی هیچ چیزی نمی‌دانست. از نظر قدر سراغ یک تکنیسین خوب را گرفته بود و نمی‌دانم چرا دو سه نفر مرا پیشنهاد کرده بودند. به این ترتیب بود که من سنا روی ـ در جایی که خدمت می‌کنم ـ را برایمان خواند و پرسید: «خب نظر تون چیه؟» و من گفتم: «عالیه!» فقط طول فیلمش شش ساعت میشه؛ ما به تازگی فیلم «همشهری کین» را دیده بودیم؛ و به نظر من رسید که خوست همهٔ فیلم را با تکنیک ـ جرعت به گذشته بسازیم؛ به این ترتیب او می‌توانست از بهترین صحنه‌های سناریوی شش ساعته استفاده کند. عاقبت قرار شد که من مسائل فنی فیلم را هدایت کنم و نوتل که خودش یک بازیگر بود، بقیهٔ کارها را انجام دهد. نوتل بازیگری خودش را بیش از نویسندگیش قبول داشت و موسیقی برایش بالاتر از هر چیز دیگر بود؛ به این ترتیب وقتی که خودش در صحنه‌ای حضور نداشت کارها را به من واگذار می‌کرد. مثلاً می‌گفت: «عزیزم، ما در اینجا صحنه‌ای داریم که در آن تفنگ‌ها شلیک می‌کنند و کشتنی ناچار است برگردد. حالا خودت بسازاش!» پس از آن که فیلم تمام شد، به من گفتم: «تو می‌توانی هر کدام از نمایشنامه‌های ما را که دوست داری بسازی؛» به این ترتیب من به نوعی صافکار آثار ـ کوارد ـ شدم.

شاه- اشرف؛ عشق و نفرت

گذشته ۱۶ میوزیمی

دیناسی به روش ایرانی

سالهای پر رونق

ولع سیری‌ناپذیر سرمایه‌داران تازه به دوران رسیده برای جمع‌آوری ثروت، آنها را به صورتی درآورده بود که برای دستیابی سریع به سودهای هنگفت، همهٔ اصول اخلاقی را زیر پا می‌گذاشتند، و به این وسیله بذرفساد را نیز در تمام سطوح جامعه می‌پاشیدند. تا می‌توانی جیب را پرکن به از میان یک شعار ملی نانوشته در همه جا وارد زبانها بود.

در میان آن دسته از وزارانخانه‌ها و سازمان‌های

یاد

مستطاب الامم و معنی
شعرا و ادباء و شاعران

استاد [شیخ الرئیس] کرسی تمیز و بزرگ و گرمی داشت که جبران سرمازدگی را می کرد و یک گریه هم داشت که همیشه بالای کرسی می نشست و چرت می زد بی اعتنا به ما و درس ما و سخنان ابن سینا و فلسفه وجودشناسی که گفته اند: حَیَوَان را خبر از عالم انسانی نیست.

استاد در فلسفه نزد آقابزرگ معروف [حکیم شهیدی] تلمذ کرده بود؛ در کار خود توانا بود. یک نسخه خطی بدخط اشارات را داشت که از روی آن، پیش مطالعه می کرد، آن هم با چشمانی بسیار ضعیف، و حاضر نبود عینک استعمال کند، نزدیک بین هم بود؛ این ها سبب تعجب ما می شد مخصوصاً وقتی که دانستیم او یکباره درس ده پانزده روز را پیش مطالعه می کند! در شنیدن اشکالات شاگرد بسیار صبور و گشاده رو بود: یک روز اشکالی بر نظر شیخ الرئیس کردم که کمی وقت استاد را گرفت؛ با دقت گوش داد، آنگاه خنده ای کرد و چنین گفت: خط، خط خودم است، مُهر کردن هم مُهر کردن خودم است. اما منکر!

با تعجب پرسیدم: یعنی چه؟ گفتند: در بلدی قاضی ای بود که به سبب انحراف و رشوه معزول شد؛ از مردم به رسم قرض پول می گرفت و پس نمی داد. پس از عزل بستانکاران بر او اقامه دعوی کرده، مبالغی از وی دریافت کردند. روزی آن قاضی نزد دوستی گله کرد که مردم بیش از آنچه که واقعا از من طلب داشتند، به حکم دادگاه از من گرفته اند! چه باید کرد؟ دوست به او گفت: چه می کنی که محکوم می شوی؟ گفت مدعیان، سند طلب به خط من ارائه می کنند و قاضی از من می پرسد: چه دفاعی داری؟ آیا خط، خط تو است؟ اذعان می کنم به خط و مهر خود! و حکم به ضررم می دهد. دوستش گفت: من بعد منکر اصالت سند شو و بگو خط من نیست، جعل کرده اند؛ اثبات اصالت سند هم کار آسانی نیست، از این ستون به آن ستون فرج است. قاضی معزول چند روز دیگر نزد آن دوست رفت و

ترجمه دکتر منصوره

اتحادیه پاشا یکی از پیشکارانش را می خواند و به او دستور می دهد که مبلغی به آن غلام بیچاره بدهد و قدغن کند که دیگر نزد او نیاید. این واقعه شرافت اخلاقی پاشا را بخوبی نشان می دهد زیرا کسانی که [به قسول غیر مسلمانان: با اخلاق مستبد و خشن مسلمانان آشنا هستند از این گذشت که بیشتر

به خصوصیات اخلاقی مسیحیان شباهت دارد در شگفت خواهند ماند. این وزیر را «کور» لقب داده اند. در ترکیه مردم با القاب تمسخرآمیز عادت دارند و آنرا بی احترامی تلقی نمی کنند.

پس از این که پیام ژنرال سیاستیانی را به پاشا رساندم او یک ایرانی را که از طرف سردار ابروان آمده بود بحضور خواست و به او

گفت: باز هم مرا محکوم کردند! دوستش گفت: مگر اندرز مرا کار نیستی؟ گفت: بستم! دوست گفت: در پاسخ مدعی به قاضی چه گفتی؟ قاضی معزول گفت: گفتم: الخط خطی و الختم ختمی لکن انا منکر! به استاد عرض کردم این داستان به اشکال من چه ربط دارد؟ فرمود: خیلی ربط دارد! اشکال تو وارد است، لکن قبول ندارم! گفتم هم اشکال وارد است، هم قبول نداری؟ گفت: بله، زیرا اشکال تو صحیح به نظر من می رسد اما اگر ابن سینا زنده بود شاید قبول نمی کرد و دفاع موجه از نظر خود می کرد؛ اگر من نمی توانم جواب تو را بدهم دلیل نمی شود که ابن سینا هم نتواند جواب تو را بدهد. تدریس ظریف کاری و ذوق لازم دارد، ذوق و ظرافت اندیشه هنر است، و هنر کار هر کسی نیست.

مقصود اصلی من از نوشتن شرح حال خودم دو مطلب است:

اول - شرح حال چنین استادان عالی قدر که روزگار نظیرشان را به ندرت می آورد. دوم - از محضر همان رجال و معارف درس هایی از مکارم اخلاق آموخته ایم و مهما ممکن آن ها را به کار بسته ایم. مرحوم کدکنی نمونه بارز عالم متخلق به اخلاق حسنه بود: وقتی وارد مجلسی می شد در صف نعال می نشست، خنده او در حد تبسم بود، سخن های او کوتاه و پر معنی بود، زبان به بدگویی نمی گشود، در غایت فروتنی رفتار می کرد و اوصاف پسندیده دیگر که از استادش [آقابزرگ حکیم] میراث داشت.

درس رجال و درایه و شرح تجرید را نزد مرحوم حاج شیخ محمدرضا کلباسی خواندم پیرمردی سالخورده با لهجه اصفهانی غلیظ و چهره ای خندان و قدی بلند و محاسنی خضاب کرده و فوق العاده حاضر جواب و مهربان. گاه پس از درس با گز اصفهان هم کامی شیرین می کرد که حالا از آن گزها عین و اثری نیست. آن مرحوم مختصات خودش را داشت: دعای کمیل را بسیار دلنشین اجرا می کرد و کتابی تألیف کرده بود به نام (انیس اللیل فی شرح دعاء کمیل) که تا اندازه ای پر حجم، و با خط سنگی بود اشارات دلنشین او با بانگ رسای وی هنوز در گوش هاست. او هم از تحصیل کردگان حوزه علمیه اصفهان بود و از شاگردان میرزا جهانگیرخان قشقائی و همدرس مرحوم آیت الله بروجردی در اصفهان. تا آنجا که به خاطر دارم حدود نود و سه سال عمر کرده بود. درس مقامات حریری را نزد مرحوم ادیب هروی خواندم که سالکن یکی از حجره های صحن نو متصل به حرم حضرت رضا علیه السلام است و او از شاگردان میرزا عبدالجواد ادیب نیشابوری و از همدارسان ملک الشعراء بهار بوده است.

از سال ۱۳۳۱ تا ۱۳۳۴ هـ ش در دانشکده

حقوق درس خواندم. یکی از استادان بنام آن دانشکده روزی در مجلسی با حضور من به حضار گفت: این آقا از مشهد به تهران آمده است تا معلومات خود را در این دانشکده به ثبت برساند! اما من از دانش استادان آن دانشکده به هر ترتیب که مقتضی بود بهره ها گرفتم این را مخصوصاً برای کسانی می گویم که به اتکاء تحصیلات در مدارس قدیمه، احساس استغنا از تعلیمات اساتید دانشگاه می کنند؛ همه چیز را همگان دانند و همگان هنوز از مادر نزاده اند. مشغله دائمی زندگانی من تألیف و تصنیف بود. در آغاز کار قلم برای من وسیله تهذیب اندیشه و ثبت مالا بد منه بود تدریجاً دواعی دیگر پدید آمد. شرح اهم تألیفات من از این قرار است:

۱- منظومه عربی به نام کامل المیزان (در منطق) که چاپ شده است. ۲- مفصل کتاب (التقریب الی حاشیه التهذیب) در منطق به عربی که چاپ نشده است؛ نسخه منحصر به فرد آن را به کتابخانه آستان قدس رضوی تقدیم کردم. ۳- مختصر کتاب (التقریب الی حاشیه التهذیب) در منطق به عربی که چاپ شده است. ۴- ترجمه کتاب ابن عقیل در علم نحو. نسخه خطی منحصر به فرد آن نزد یکی از شاگردانم به نام (بلیانی) است و او مالک آن نسخه است. کاش گم نشده باشد و به کتابخانه آستان قدس بدهد. ۵- تعذیلات النحو. نسخه خطی به خط خودم که در کتابخانه من است. ۶- المعول. نسخه خطی که در کتابخانه من است. ۷- اصول فلسفی حقوق. در فلسفه حقوق نوشته ام؛ در تهران به سال ۱۳۳۱ نوشته و چاپ شده است. ۸- فرهنگ حقوقی. در سال ۱۳۳۴ هـ ش نوشته ام و چاپ شده است. مستند بسیاری از اصطلاحات حقوقی در لغت نامه دهخدا همین کتاب است؛ بعدها که تر مینولوژی هم به دست آمد از آن هم استفاده کرده اند. ۹- تأثیر اراده در حقوق مدنی. رساله دکترای حقوق من که در تهران چاپ شده است. مبانی عقود و ایقاعات در سطح کلی مورد بحث واقع شده است. ۱۰- تاریخ حقوق ایران (از انقراض ساسانیان تا آغاز مشروطه) چاپ شده است. بعد از چاپ آن، یکی از استادان زبان انگلیسی رساله ای در تاریخ حقوق نوشت و به اشاره رئیس دانشکده حقوق، مقرر شد من به او کمک کنم و کردم ولی او حتی نامی از من نبرد و یادی و تشکری نکرد! این هم نمونه اخلاق در مقابل اخلاق استاد فلسفه من که دیدید! ۱۱- مقدمه عمومی علم حقوق. چاپ شده است. در سال های بعد قسمت مهمی در چاپ دوم به آن افزودم؛ توفیق نبود که باقی را بر همان سیاق ترتیب دهم. ۱۲- دانشنامه حقوقی در دو جلد که جزو انتشارات دانشگاه تهران است.

موزیک نظامی که بوسیله طبل و شیپورهای ناکوک اجرا می شد بسیار ناموزون و گوش خراش بود. در مرکز فرماندهی پاشا، روی چند ارباب سرهای بریده روسیهائی دیده می شد که در یکی از جنگها مغلوب شده بودند و وزیر آنها را از طریق ارزروم به قسطنطنیه می فرستاد.

مرا در منزل صراف یا بانکدار پاشا منزل داده بودند و بسیار راحت بودم ولی چون او همراه اربابش عازم حرکت بود ناچار مرا به یک ارمنی سپردند و او ضمن صحبت آنقدر اظهار بیچارگی کرد که من مجبور شدم تمام مایحتاج اقامت و سفرم را خود تهیه نمایم.

قرار است که فردا بسوی ایران حرکت کنم و اینک چون فاقد میز و صندلی هستم روی زمین نشستم و به نوشتن نامه مشغولم که بوسیله تاتار به قسطنطنیه خواهم فرستاد و امیدوارم که بدست شما برسد و از خواندن شرح این مسافرت بیاد این «شرقی» بیچاره باشید که از این سفر امیدهای فراوان در سر داشت ولی اکنون به اشتباه خود پی برده است.

شاعر

فریدون رهنما

گوش بدارید

نیما مرزی میان زبان و چشم و اندیشه اش نداشت. او از آن مرزها نبود. از آن هستی بود. که بی مرز و بی پایان است. جهانی با خود آورد و با خود برد. جهانی که مهربان بود و آماده گسترش. در جهان او آدمی بایست به درخت ها و مرغ ها رشک ببرد. و حتی خشم به گله بدل می شد. و شگفت آور است که این مرد، که بارها در شعرهایش کوشیده است مزه و بوی خوش سپیده دم را به خفتگان و همگان جدا افتاده بچساند، همگان گفتارش را در نیافتند. اما او همگان را بیشتر از آن دوست می داشت که از ناشناس ماندن خود بهراسد. این دلدادگی بی چون و چرای او ما را به یاد فرهاد می آورد. که برای او نیز بهای مهرورزی اش مرگ بود. مرگی از ناشناس ماندن و جدا ماندن از دیگران آغاز می شود و به مرگ راستین پایان می پذیرد. انگار

سرایندگی و مهرورزی یکی است. کسی که مهری نمی ورزد، خود می فروشد و زندانی خویش است به سختی می تواند چیزی بیافریند و هنر آورد. تنها می تواند واژه ها و اندیشه ها را بیاراید و مصرع ها را به اسلوب ردیف کند. خوشگذران داریم و دل داده. همیشه خوشگذران هایه دلدادگان

همان خرده پی را می گیرند که آرایشگران سخن به سرایندگان راستین. و بیشتر آنان گمان می کنند که دیگران بی مغزند و بی خرد. حال آنکه کمتر می اندیشند که خرد شاعران، خرد دلدادگان، خردی دیگر است.

در ادب پهنسور و پرتوان ما جای این مازندران شفاف کم بود. او بهترین سنت های فرهنگی ما را در خود داشت. یعنی دلبستگی به کار درست و پاکیزه، اندیشه ژرف، ایستادگی، نوآوری، سرافرازی و آزادگی. آنجا که دیگران به عنوان دفاع از سنت های باستانی ما با او سبزی زدند نمی دانستند که با سنت های باستانی مان می ستیزند. ادب گذشته ما هرگز تقلید یا خودنمایی فنی نبوده است. بزرگان و هنرمندان ما همه نوآور و آفریننده بوده اند.

ادامه از صفحه اول

آرامش، نیاز همیشگی

نبود آینده، ناآرامی شدیدتر و بزرگتر را در پی دارد. کم نبوده اختلالهای فردی و جمعی که از ناحیه احساس عدم آرامش پدید آمده و آینده را تیره و تار نموده است، همچنان که کم نبوده اختلالهایی که از حس بی آیندگی به ناامنی منتهی شده و تلاطم های زودرس و اختلالهای غیر قابل پیش بینی را برتن و جان فرد و اجتماع عارض و تحمیل کرده است. کوتاه سخن اینکه: نیاز به آرامش، نیازی ضروری است، حتی برای فهم آرامش و مقابله با ناامنی و ناآرامی ما برای اینکه بدانیم آرامش چیست هم نیاز به آرامش داریم و تازمانی که آرامش لازم و کافی در جان و تن ما حکمفرما نباشد، هیچ تضمینی برای هیچ چیزی نداریم. مگر نه این است که تضمین، مولود آرامش است و مگر نه این است که بدون آرامش تضمینی برای هیچ چیز نیست؟

مقاله

شهرام تقی‌زاده انصاری

من به مملکت‌م مدیونم. من باید برگردم به ایران. در سپتامبر از راه روسیه با همسرم آمدیم به باکو و با کشتی آمدیم به بندر پهلوی و سه روز در لاهیجان بودیم و بعد در اول مهرماه سال ۱۳۱۷ [۱۹۳۸] وارد تهران شدیم. [در] سال تحصیلی ۱۳۱۷-۱۳۱۸ [۱۹۳۸-۱۹۳۹] در دانش‌سرای عالی تدریس می‌کردم که ساختمان‌ش نزدیک مجلس شورای ملی پهلوی پمپ بنزین بود. بعد از آن در شهریور ۱۳۱۸ [۱۹۳۹] خودم را به دانشکده افسری معرفی کردم برای خدمت نظام. چون آن موقع استادان ریاضی به قدر کافی برای دانشگاه نبودند و مرحوم مرآت هم وزیر فرهنگ بود خیلی ناراحت شد و رفت نزد تیمسار ضرغامی تا برای من معافی بگیرد تا کلاس‌ها تعطیل نشود. ناگهان، سرهنگ شبیانی مرا خواست و قرار شد هفته‌ای دو روز در هفته برای تدریس به دانشسرای عالی بروم. سال بعد من را مأمور در اهواز کردند و تا ۱۳۲۰ آنجا بودم و در مهرماه نیز خدمت تمام شد.

ریاست مدرسه شبانه‌روزی البرز - من در سال ۱۳۲۰ به دانشیاری دانشسرای عالی انتخاب شدم. در کنار آن نیز به من این فرصت را دادند که رئیس مدرسه شبانه‌روزی البرز شوم. در آن زمان، کمبود مواد غذایی بود. و من بعضی اوقات صبحانه نخورده کار دانش آموزان را انجام می‌دادم. بعداً مرحوم غلامحسین رهنما رئیس دانشکده فنی [دانشگاه تهران] مرا از دانشسرای عالی به دانشکده فنی منتقل کرد. من از سال ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۳ مسئول مدرسه شبانه‌روزی بودم و از دولت هم کمکی نمی‌گرفتم و اولیاء دانش آموزان به ما کمک می‌کردند.

ریاست دبیرستان البرز - [لازم به اشاره است که ابتدا در سال ۱۳۵۲ خورشیدی، هیأتی آمریکایی به تهران آمدند و با کمک میسوینر هاندرسه آمریکایی را تأسیس کردند. بعداً در سال ۱۳۷۷ دکتر جردن به ایران آمد و نام آن در سال ۱۳۹۲ به کالج البرز تغییر کرد. در سال ۱۳۰۳ کالج البرز به وزارت فرهنگ (آموزش و پرورش فعلی) فروخته شد و اداره‌اش در سال ۱۳۱۹ به آن واگذار شد و بعداً نیز به دبیرستان البرز تغییر نام داد.]

در مدت این سه سال [۱۳۲۳-۱۳۲۰] آقایان: وحید تنکابنی، علی محمد پرتوی، حسن ذوقی و دکتر لطفعلی صورتگر مدیر این دبیرستان بودند و در اواخر کار آنها، اوضاع البرز طوری مختل شد که کارنامه‌اش اعتبار نداشت. وزیر فرهنگ وقت

آقای باقر کاظمی از من تقاضا کرد، ریاست دبیرستان را قبول کنم. من هم قبول کردم ولی به او گفتم که بعضی از مسئولین وزارت فرهنگ نمی‌گذارند کارها درست انجام گیرد، چون عده‌ای هستند که در دبیرستان البرز کار نمی‌کنند ولی پول می‌گیرند و حتی بعضی از آنها زیادتر هم پول می‌گیرند. به

مجتهدی، مدیر البرز مشاغل و خدمات

این دلیل معلمین با دلگرمی درس نمی‌دهند و وضع دبیرستان بد شده است. به هر حال آقای کاظمی به من اختیار تام داد تا دبیرستان را خوب اداره کنم. اولین کار این بود که حقوق افرادی را که درس نمی‌دادند ولی پول می‌گرفتند، قطع کردم و معلمین توانستند با دلگرمی مشغول کار و تدریس شوند. من به دو دلیل علاقمند شدم، بیشتر به این دبیرستان خدمت کنم تا تدریس در دانشکده فنی دانشگاه تهران: ۱- چون ابتدا این دبیرستان در دست میسوینرهای آمریکایی بود و در آخر، آقای سامویل جردن ریاست آن را به عهده داشت و بسیار خوب کار کرد. پس بنده که ایرانی هستم باید به مراتب بیشتر و بهتر از او برای آب و خاک و وطن خدمت کنم تا جوانان فاضل و با ایمان ایرانی آن را آباد کنند. من عقیده داشتم که این دبیرستان باید بهترین دبیرستان کشور شود. ۲- از آنجایی که پدر و مادرهای دانش‌آموزان این دبیرستان به این دبیرستان پول می‌دهند تا بهترین سرمایه آنها یعنی فرزندان‌شان خوب تربیت شوند و آموزش ببینند. به این دلیل من به آنها دین داشتم و وظیفه‌ام را به بهترین وجه انجام دهم و گر نه به مملکت خیانت کرده‌ام.

۱ بهبود کیفیت آموزش - در ابتدای کار یعنی سال‌های ۱۳۲۳ و ۱۳۲۴ فقط ۶۰۰ تا ۷۰۰ دانش‌آموز و ۲۰ تا ۳۰ نفر معلم در این دبیرستان بودند. من به معلمین اختیار تام دادم که خودشان دانش‌آموزان را امتحان کنند و قبولی‌شان را اعلان نمایند. برای کنترل وضع آموزشی با نمایندگان کلاس‌ها و معلمان، جلسه می‌گذاشتم و نواقص آنها را برطرف می‌کردم و راه‌کارهای جدیدی نیز برای بهبود انضباط شاگردان و آموزش آنها ارائه می‌دادم.

برای کیفیت بهتر آموزش، تصمیم گرفتم از شاگردان زرنگ‌تر و بهتر امتحان گرفته و آنها را وارد دبیرستان کنم. در این مورد هم هیچ استثنایی را هم نمی‌پذیرفتم و سفارش و یا نامه‌ای هم از بالا قبول نمی‌کردم و خلاصه تبعیضی قایل نمی‌شدم. ضمناً سعی کردم روش امتحانات را طوری تغییر دهم که در آن‌ها اجحاف و ظلمی واقع نشود. مثلاً نمی‌گذاشتم معلمینی که درس خصوصی می‌دادند سؤالی طرح کنند که شاگردان خصوصی آنها، راه‌حل آن‌ها را می‌دانستند. امتحانات را طوری ترتیب می‌دادم که اسم شاگردان روی ورقه امتحانی نباشد تا سوء استفاده نشود، کار دیگری که انجام دادم، ایجاد آزمایشگاه‌های شیمی، فیزیک و علوم طبیعی بود که با هدایای مردم و خانواده شاگردان انجام شد و به این

ترتیب شاگردان بیشتر شایق درس خواندن شدند. این برنامه هر ساله بهتر می‌شد تا آنجا که در سال ۱۳۵۷ حدود ۵/۵۶۰ نفر شاگرد داشتم و ۳۴۵ معلم که حق‌التدریس می‌گرفتند تا بهتر کار کنند. ضمناً حدود ۱۰۰ عدد فیلم علمی برای تماشای شاگردان تهیه کردم که این امر بسیار در آموزش‌های علمی مؤثر افتاد. از کارهای دیگری که انجام شد، تشکیل جلسات سخنرانی توسط افراد برجسته و خوشنام بود تا در موضوع‌های مختلف علمی و انسانی صحبت کنند. کار دیگر اضافه کردن و اجباری کردن تعلیمات زبان فرانسه بود تا شاگردان علاوه بر زبان انگلیسی، زبان فرانسه را نیز یاد بگیرند تا بتوانند به نواحی گوناگون اروپا و آمریکا برای ادامه

عبدالرحمان سوم

ایراندخت صادقی‌وند: بهترین حاکم دنیا در زمان حکومت مسلمانان در اسپانیا؛ عبدالرحمان اولین خلیفه‌ای بود که استقلال حکومت مسلمانان را از دمشق سوریه به کوردوبا، بزرگترین شهر مدرن آن زمان ممکن ساخت. مورخین هرگز از نوع حکومت فرهنگی و مذهبی مسلمانان در کوردوبا انتقاد نکرده‌اند! در زمان بسیار باشکوه حکومت مسلمانان در شبه جزیره ایبریکا (Iberica) حکومت مسلمانان، در اسپانیا از کوردوبا تا لئون و شهر وسیع بارسلون فعلی امتداد داشت. با وجود فرهنگها و مذاهب مختلف حکومت کوردوبا مظهر عدالت و فرهنگ‌پروری در آن زمان شده بود. دانشمندی که از کوردوبا پایتخت خلافت نشین آن زمان دیدن نمی‌کرد. گویا تحصیلات و سواد فرهنگی‌اش تکمیل نمی‌شد. آنتوان چخوف نویسنده نامدار اوایل قرن بیستم در یکی از کتابهایش در داستانی می‌نویسد: فلانی آنقدر از خودش مطمئن و از سوادش راضی بود که انگار در شهر کوردوبا تحصیل و اقامت کرده بود... این قصه‌ها خود حکایت از فرهنگ و هنر غنی مسلمانان در اسپانیا دارد. مراکز پزشکی، صنعتی و علوم کوردوبا در زمان حکومت عبدالرحمان سوم که ۵۰ سال از عمر ۷۰ ساله خود را در شغل شهرداری و خلافت گذراند به اوج خود رسیده بود. کالج پزشکی اولین مرکز پزشکی مدرن در اروپا بود که مسلمانان در زمان عبدالرحمان سوم به وجود آوردند و هنوز به نام کالج پزشکی نامیده می‌شود و همه ساله در اسپانیا رسانه‌ها و مورخین درباره آن سخن می‌گویند...

در آن دوران کتابخانه‌های یهودیان، مسیحیان و مسلمانان با یکدیگر همکاری وسیع داشتند. کتابهایی نوشته می‌شد که از علوم پزشکی ایران و یونان در آنها نقل قول می‌شد. هنرمندان و معماران از اصفهان تا «دهلی» و «سمرقند» برای تبادل فرهنگی به کوردوبا می‌رفتند.

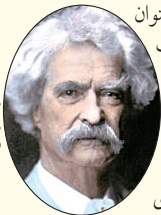
تحصیل بروند. طبیعی است که از معلمین فرانسوی نیز کمک گرفتیم.

نتایج این کارها، این بود که دانش‌آموزان با اشتیاق درس می‌خواندند و پدر و مادرشان هم از ما راضی بودند و هدایایی نیز برای کمک به مدرسه می‌دادند تا وضعیت تحصیلی شاگردان و معلمان بهتر شود. از جمله کارهای دیگر من در دبیرستان البرز، ایجاد کتابخانه، کلاس‌های فنی، درختکاری، ثبت دفترچه معرفی دانش‌آموزان و تهیه منزل برای نگهداران و کمک به شاگردان بی‌بضاعت بود. کار مهم دیگری که انجام دادم، ایجاد بورس تحصیلی سالانه به ۵ نفر از شاگردان رتبه عالی بود که با کمک سفارت فرانسه انجام می‌شد.

ادامه دارد

قلم / حمید مجتهدی

تواین: نویسنده‌ای از آمریکا به طرف آمازون

من نوشته‌های ستوان هردون را راجع به اکتشافات او در آمازون خوانده و بشدت مجذوب مطالبی شده بودم که درباره کوکا نگاشته بود. تصمیم گرفتم که به طرف سرچشمه‌های آمازون بروم و کوکا تهیه کنم

و بفروشم و ثروتی به هم زنم. با این ایده بزرگ که مغزم را پر کرده بود، با کشتی بخار «پل جونز» به

طرف نیو اورلئانز حرکت کردم. یکی از رانندگان این کشتی هوراس بیکنسی بود. کم‌کم با او آشنا شدم و خیلی زود کار به جایی رسید که در کشتیهای روزانه او، قسمت زیادی از هدایت کشتی را برایش انجام می‌دادم. وقتی به نیو اورلئانز رسیدم، درباره کشتیهایی که به طرف پارامی رفت تحقیق کردم و کشف کردم که هیچ کشتی‌ای یافت نمی‌شود؛ همچنین دانستم که احتمالاً در سراسر آن قرن کشتی یافت نخواهد شد. به فکر نیفتاده بودم که در سین سیناتی راجع به این موضوع تحقیق کنم و به این وضع گرفتار شدم. نمی‌توانستم به آمازون بروم. در نیو اورلئانز دوستی نداشتم و پولی هم نداشتم که قابل ذکر باشد. پیش هورس بیکنسی رفتم و از او خواهش کردم که مرا کشتیران کند. گفت پانصد دلار می‌گیرد که این کار را انجام دهد، صد دلارش را هم باید نقد پیش بپردازم. تا سنت لوئیز برای او کشتی را هدایت کردم و در آنجا

از شوهر خواهرم این پول را قرض گرفتم و معامله را انجام دادم. این شوهر خواهر را چند سال قبل به چنگ آورده بودم. او آقای ویلیام. ا. مافت بازرگان ویرجینیایی بود که از هر جهت آدم خوبی به شمار می‌رفت؛ با خواهرم پاملا ازدواج کرده بود. پس از هجده ماه، کشتیران شایسته‌ای شدم و بر سر این کار بودم تا وقتی که جنگهای داخلی آمریکا آغاز شد و رفت و آمد کشتیها در رودخانه می‌سی‌سی‌پی موقوف گردید. در سال ۱۸۵۸، من در کشتی سریع و محبوب پنسیلوانیا که بین نیو اورلئانز و سنت لوئیز بارهای پستی و مسافر حمل می‌کرد، پشت فرمان بودم. ناخدای کشتی نیز کلن فلتر بود.

✱ زعفران که زیاد شد به خورد خر می‌دهند!

✱ زعفران نخورده دهنش زرد است.

✱ ز قوم و مار غاشیه، بخور بین چه آشیه!

✱ زکات تخم مرغ پنبه دانه است.

✱ زکات مال بدر کن که تا بلا بگر داند.

✱ ز کژی نشد راست کار کسی.

✱ ز کهرت پرستش، ز مهتر نوازش.

✱ ز کشتن گربرسی کشته گردی.

✱ ز کشته بر نیاید هر گز آواز.

✱ ز گفتن پشیمان بسی دیده ام

✱ ندیدم پشیمان کس از خامشی

✱ ز گل بوی و از خار خستن بود.

✱ ز گندم جو، ز جو گندم نیاید.

✱ ز سوز عشق خوشتر در جهان نیست.

✱ ز سیما میتوان دریافت در دل هر چه باشد.

✱ ز شاخ خشک چه داری امید برگ و ثمر.

✱ ز شاعری بتر اندر جهان ندیدم کار.

✱ زشت باشد روی نازیبا و ناز.

✱ زشت خوب نگردد به جامه رنگین.

✱ زشت و زیبا هر چه بینی دست رد بر وی مزن.

✱ زشت هر گز نشود خوب به بسیاری.

✱ ز شوخی پیرهیز ای خردمند که شوخی نفاق آورد.

✱ ز شیطان بیشتر، از نفس کافر کیش میترسم.

✱ ز طوس تا به مدینه هزار فرسنگ است.

✱ ز طوفان حوادث عاشقان را نیست پروایی.

✱ ز عشق تا به صبوری هزار فرسنگ است.

✱ ز سفید بود از برای روز سیاه.

✱ ز عاشقی دوباره به کیسه نرود.

✱ ز کار کند مرد لاف زند.

✱ ز نداری توان رفت به زور از دریا.

✱ ز رنگی زیاد مایه جوانمردگی است.

✱ ز رنگی زیاد نه دانگش ور مالیدن است.

✱ ز رویه رمد شیر نادیده جنگ.

✱ ز زور و زاری، اگر با کسی کاری داری!

✱ ز زخم سنان بیش زخم زبان/ که آن تن کند خسته

و این روان

✱ ز هر چه بیشتر بلا بیشتر.

✱ زری که پاک شد از امتحان چه غم.

✱ ز سگ غافل مشو زینهار چون خاموش میگردد.

ز هر چه بیشتر
بلا بیشتر

چهل سال پیش...

تقاضای مطالب از روزنامه اطلاعات روز سه شنبه ۱۰ مهر ۱۳۵۲، (برابر با ۴ رمضان ۱۳۹۳، ۲۰ اکتبر ۱۹۷۳) نقل شده است

با ۵ بلیط به تهران آمدم، با ۳۵ هزار تومان
 به نجان به مسگر دم

در این هفته خانم سارا بگم پاشاوند خانه دار ساکن زنجان با خرید ۵ بیط اعانه ملی و بردن یکی از جوایز ده هزار تومانی، در قرعه کشی قهرمان شناس بیطهای سری ۱۸۷ شرکت کرد و بیست و پنج هزار تومان پول نقد دیگر برنده شد. خانم پاشاوند پس از دریافت جایزه در حالیکه از فرط خوشحالی صورت فرزندانش را بوسید گفت:

من هر هفته چند بلیط بشانس بچه هایم می خرم. در این هفته وقتی می خواستم برای دیدن برادرم از زنجان به طهران بیایم قبل از حرکت، پنج بلیط خریدم و بعد راه افتادم.

بیش از دو روز از اقامتم در تهران نگذشته بود که برنده شدم، و جمعاً سی و پنج هزار تومان بردم. حالا بیهیای خوشحالم، چون با ۵ بلیط به طهران امدم با سی و پنج هزار تومان به نجان ب میگردم.

مشارکت عظیم نفتی ایران با کمیانی «انی» ایتالیا

بین شرکت ملی نفت ایران و کمپانی معروف «انی» ایتالیا به منظور مشارکت در یک سلسله عملیات نفتی از چند ماه قبل مذاکرات مهمی در جریان است. این مذاکرات در مراحل نهائی است و در صورت توافق بعثت آنکه «انی» علاوه بر ایتالیا در اروپا و آفریقا نیز صاحب تأسیسات و بازار خاصی است شرکت ملی نفت در همه این بازارها نفوذ کرده و شریک خواهد شد.

«انی» تنها کمپانی نفتی اروپایی است که موفق شد در مقابل غولهای نفتی قلع علم کند، و در دهه گذشته به مزایای چشم گیر دست یابد و راه گشای بسیاری از کمپانیهای نفتی خصوصی و دولتی اروپایی و حتی امریکایی، گردد.

مسافرت به اروپا با قطار از راه ترکیه، ارزانتر از راه مسکه است

چون بهای بلیط راه‌آهن از تهران به کشورهای اروپایی از طریق راه‌آهن تهران - استانبول ارزان‌تر از قطار تهران - مسکو می‌باشد، اشخاصی که قصد عزیمت به کشورهای اروپایی را دارند، مسافرت با قطار تهران - استانبول را ترجیح می‌دهند.

بهای بلیط از تهران به پاریس بارها آهن ترکیه
۵۷۴۲ ریال است و در حالیکه از تهران به پاریس با
قطار مسکو بالغ بر ۱۷۴۶۰ ریال است.

قطار مسافری استانبول به تهران روزهای شنبه و اودا ایستگاه تهران میشود و پس از ۴ روز توقف در تهران و روزهای پنجشنبه هر هفته مسافران ایرانی و خارجی را که قصد عزیمت به کشورهای اروپایی را دارند به مقاصدی که در نظر دارند حمل میکند.

نرخ کفش کنی در اماکن متبرکه یکریال اعلام شد

هیچ یک از کفش‌کن‌های امامزاده‌ها و اماکن مذهبی حق ندارند بیش از یک ریال بابت کفش‌کشی دریافت دارند.

سازمان اوقاف امروز اعلام کرد براساس قراردادی بین موقوفات و افراد برای سرپرستی از بخش‌های مختلف موقوفات، مسئولین بخش‌ها را نباید بیش از یک ریال از زائر طلب کنند. در صورتیکه شکایاتی در این مورد از بخش‌های مربوطه به اوقاف ارسال شود و پیگیری‌های لازم صورت گیرد.

مبارزه با سیگار اوج میگیرد

انجمن بین‌المللی مبارزه با سیگار و مضرات دود تلاش گسترده‌ای را برای فعالیتهای خود در ایران در برنامه دارد. آمار نشان می‌دهد که روز بروز تعداد سیگاری‌ها در ایران افزوده می‌شود و یک بررسی تحقیقی حکایت دارد که طبق معمول و بطور طبیعی با افزایش دود میان جوانان است. گزارش دیگری حاکی است که در تهران بیشتر از دیگر پایتخت‌های ایران، منطقه مردم سیگار دود می‌کنند.

در ایران مبارزه با سیگار حداقل این عامل مهم یعنی واکنش کمپانی های تولید کننده را سد ندارد، و از آنجائیکه توتون در انحصار دولتی است، راه مبارزه با استعمال دخانیات بنظر همار از ترس سد آنچه مسلم است، دولت ضرر مادی ناشی از کاهش تولید را به صورت معنوی از افزایش استعمال دخانیات، بر پیکر جامعه و مردمی آورد به نظر قبیل خود خد کرد.

قَابِ امْرُوزِ

برقص ماسک در «کاتماندو» / منبع: تلگراف

داستان کوتاه

۳ دیوانہ درقا کیسے

سه دیوانه سوار تاکسی شدند. راننده بلافاصله متوجه حال و روز آنها شد و باخود گفت که باید سر آنها بلایی بیاورم. او ماشینی را روشن و بلافاصله خاموش کرد و گفت: مسافران عزیز به مقصد شما رسیدیم. نفر اول پول را به راننده داد، نفر دوم تشکر کرد، اما نفر سوم یک سیلی محکم زیر گوش راننده زد. راننده که تعجب کرده بود، پرسید این سیلی برای چه بود؟ پاسخ داد: تو دیوانه‌ای! من راننده نیستم. من فقط مسافر هستم. منم که همه را با یک مشت!

* مترجم: آرشد میری خانی
* منبع: kickhumour.com

نتیجه

مرا، آتش صدا کن تابسوزانم سرایپات
مرا باران صلا ده تا ببارم بر عطش هایت
مرا ندوه بشناس و کمک کن تا بیامیزم
مثال سر نوشتم با سرشت چشم ز بیات

یہ ہیں بزرگان

- هر کس نبوغی دارد، اما اغلب فقط برای چند دقیقه.
- تی. اس. الیوت
- آدمی نه برای شک کردن، که برای پرسیدن آفریده شده است.

بانگ

امروز در تاریخ

شاه شدن داریوش بزرگ پدر ناسیونالیسم ایرانی
داریوش هخامنشی پسر ویشناسپ از بزرگان
پارس در نخستین روز از جشن های مهرگان در سال
۵۲۲ پیش از میلاد، شاه ایران شد.

در دوران حکومت ۳۶ ساله داریوش بزرگ، فلمرو و ایران از دره سند تا سواحل لیبی در آفریقا، و از شمال دریای مرمره (Thrace در اروپا) تا کوه های پامیر در آسیا بود که به استان های متعدد (ساتراپی) تقسیم شده و مستقیماً زیر نظر حکومت مرکزی و بر پایه قناعات و احکاد اداره می شدند.

کوروش بنیادگذار کشور ایران بوده است، ولی تاسیوس نالیسم ایرانی با داریوش بزرگ به دنیا آمده است. داریوش بزرگ در کتیبه هایی که از او باقی مانده اند با سستایش اهورا مزدا (خدا) که زمین و آسمان و بشر و شادی ها را آفریده است، شاهی خود بر این سرزمین پنهانور را که مردان خوب و اسبان خوب (مقصود ارتش خوب) دارد از عنایات او دانسته است و در یکی از کتیبه هایش از اهورا مزدا خواسته است که «ایران زمین» را از او افتد و دروغ و بازاری خشکسالی در امان دارد.

از کارهای مهم داریوش ایجاد آبراهی میان دریای سرخ و رود نیل بود.

کار مهم دیگری دستور ساختن تخت جمشید بود. ایجاد یک سپاه همیشه آماده در مرکز، ضرب سکه زر و سیم، موسوم به دریک - درایک - تالیس پستخانه، دادگاه، کودکستان و دبستان (منحصراً به پسران) و وضع قوانین و تعرفه مالیاتی و ایجاد یک نیروی دریایی در خلیج فارس چند نمونه از کارهای دربارش بزرگ به شمار می آید.

نفوذ فرهنگ ایرانی در چین

به نوشته کرونیکل رویدادهای تاریخی، بسط فرهنگ ایرانی در چین سبب شده بود که تا اکتبر سال ۵۰ پیش از میلاد (مهرماه ۲۰۵۹ سال پیش) تقریباً در همه چین واژه ایرانی «ساتراپ» (نگهبان و پاسدار شهرستان و ایالت) «ارای» سران ایالت ها بکار برند. مناسبات دیپلماتیک ایران و چین که در دامپیر (تاجیکستان امروز) و مناطق شمالی ایران به همسایه یوزدان سال ۲۱۳ پیش از میلاد (مهرهزار و ۲۲۲ سال پیش از زمان پادشاهی پرتاد یکم) برقرار شده بود.

www.iranianshistoryonthisday.com

۸۹۲					سودوکو				
۳					۱		۲	۵	
۷		۵							
	۹		۷						
		۶		۵	۴	۹			
		۷	۸		۲	۱	۵		
		۲	۶	۷		۸			
					۶		۴		
						۲		۹	
۵	۱		۲					۳	

5	9	1	3	7	4	6	8	2
6	8	2	5	9	1	3	7	4
3	7	4	6	8	2	5	9	1
1	5	9	4	2	3	7	6	8
7	3	6	1	5	8	4	2	9
4	2	8	9	6	7	1	5	3
8	1	5	7	4	9	2	3	6
9	6	3	2	1	5	8	4	7
2	4	7	8	3	6	9	1	5

حل ۸۹۱

[illegible]